



FELÜGYELETI HÍREK

PSZÁF rendelet a hitelintézetek adatszolgáltatási kötelezettségéről _____	2
PSZÁF rendelet a pénzügyi vállalkozások és pénzügyi alkuszok által szolgáltatandó adatok köréről és az adatszolgáltatás módjáról _____	3
PSZÁF rendelet az egészség- és önszegélyező pénztárak adatszolgáltatási kötelezettségéről _____	4
PSZÁF rendelet az elektronikuspénz-kibocsátó intézmény, a pénzforgalmi intézmény, valamint a Posta Elszámoló Központot működtető intézmény által szolgáltatandó adatok köréről és az adatszolgáltatás módjáról _____	5
PSZÁF rendelet a biztosítók adatszolgáltatási kötelezettségéről _____	7
PSZÁF rendelet az ISIN azonosítóról _____	8
Vezetői körlevél a lakáscélú hitelek végtörlesztésével kapcsolatban _____	9
11/2011. számú vezetői körlevél a nyugdíj-előtakarékossági számlák és a tartós befektetési szerződések fogyasztóvédelmi kérdéseiről _____	9
Gyorselemzés – a hitelintézeti szektor a 2011 szeptemberi adatok alapján _____	10
Tájékoztató a magas tőkeáttételes ügyletekről _____	12
Tájékoztató a 2012. július 1-jén induló napon belüli átutalásról _____	13
Végtörlesztési statisztika a PSZÁF honlapján _____	14
Adatszolgáltatók figyelmébe _____	14
Szakmai konzultáció: QIS5bis eredmények és a kapcsolódó kérdések, problémák _____	14

PIACI TÜKÖR

Bírság és közérdekű igényérvényesítési per az AXA-pénztártagoknak okozott indokolatlan többletköltségek miatt _____	15
Ismételt kgfb díjhirdetésre kötelezte a PSZÁF a Genertelt _____	16

Több biztosítónak pontosítania kell kötelező biztosítási díjhirdetését _____	16
A közzétett flottadíjat kell alkalmaznia a Generali-Providenciának _____	17
Tőkepiaci összefoglaló _____	18

FOGYASZTÓVÉDELEM

Új nemzetközi alapelvek a pénzügyi fogyasztóvédelem erősítéséért _____	23
Mintatájékoztató a Központi Hitelinformációs Rendszerről (KHR) magánszemélyek részére _____	23
Statisztikai összefoglaló a 2011. III. negyedévben a Felügyelethez benyújtott fogyasztói beadványok alakulásáról _____	24
Felügyeleti felszólítás több kgfb-s biztosításközvetítőnek _____	24
Megjelent a PSZÁF-kisfilmek újabb epizódja _____	25

NAGYÍTÓ

Szász Károly: Nem a végtörlesztés oldja meg a problémákat _____	26
Nyilvános konzultáció a megtakarítási és befektetési termékekre vonatkozó általános költségmutatóról _____	30

EURÓPAI UNIÓ

Az ESMA, az EBA és az EIOPA kinevezte a Közös Fellebbezési Tanács (Joint Board of Appeal) tagjait. _____	36
Az Európai Bankhatóság ismertette a bankszektor iránti bizalom helyreállítását célzó európai uniós intézkedéseket _____	36
Martin Wheatley-t az ESMA Igazgatótanácsának tagjává választották _____	38
Az ESMA ismertette az alternatív befektetési alapok kezelőire vonatkozó jövőbeli szabályokat _____	38
350 résztvevő az EIOPA első konferenciáján _____	39

JOGI IRÁNYTŰ

Felügyeleti állásfoglalások _____	40
-----------------------------------	----

PSZÁF rendelet a hitelintézetek adatszolgáltatási kötelezettségéről

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 19/2011. (X. 20.) PSZÁF rendelete a hitelintézetek adatszolgáltatási kötelezettségéről

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény 117. § (1) bekezdés a) pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény 21. § n) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

1. § (1) E rendelet hatálya a hitelintézetre, a hitelintézettel egyenértékű prudenciális szabályozásnak megfelelő pénzügyi vállalkozásra (a továbbiakban együtt: hitelintézet) és az Európai Unió másik tagállamában vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más államban székhellyel rendelkező hitelintézet magyarországi fióktelepére (a továbbiakban: fióktelep) terjed ki.
- (2) A hitelintézet és a fióktelep (a továbbiakban: adatszolgáltató) az e rendeletben foglaltak szerint felügyeleti jelentést készít, amelyet megküld a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (a továbbiakban: Felügyelet) részére.
- (3) A felügyeleti jelentések elkészítésének alapját a magyar számviteli jogszabályok szerint készített főkönyvi és analitikus nyilvántartások képezik.
- (4) A hitelintézet a Felügyelet által kiadott tevékenységi engedélyről szóló határozat jogerőre emelkedésének napjától a felügyeleti engedély visszavonásáról szóló határozat jogerőre emelkedésének napjáig köteles az e rendelet szerinti adatszolgáltatás teljesítésére.
- (5) A fióktelep a működése megkezdésének napjától a tevékenysége befejezésének napjáig köteles az e rendelet szerinti adatszolgáltatás teljesítésére.
2. § Felügyeleti jelentés: a Felügyelet Elektronikus Rendszerre hitelesített Adatok fogadásához (a továbbiakban: ERA) rendszerén, illetve a Felügyelet Kihelyezett Adatküldő Program rendszerén (a továbbiakban: KAP) keresztül letölthető, a formsabványokat is tartalmazó adatszolgáltatási táblák együttese.
3. § Az adatszolgáltató a felügyeleti jelentését az 1. mellékletben foglaltaknak megfelelő tartalommal és formában, valamint a 2. mellékletben meghatározott kitöltési útmutató szerint köteles elkészíteni és a Felügyelet részére megküldeni.
4. § (1) Az e rendeletben előírt adatszolgáltatási kötelezettséget a Felügyelet által meghatározott elektronikus formában, fokozott biztonságú vagy minősített elektronikus aláírással ellátva (a továbbiakban: elektronikus úton) a KAP rendszeren keresztül kell teljesíteni. Ez alól kivételt képez az 1. melléklet 20ABU Kérdőív az összevont felügyelet alá nem tartozó hitelintézet rendszeres negyedéves beszámolójához című jelentése, amelyet az ERA rendszeren keresztül kell teljesíteni.
- (2) Az adatszolgáltatás akkor minősül teljesítettnek, ha a

Felügyelet a KAP, illetve az ERA rendszeren keresztül, a feltöltött küldemény jogosultsági, az előre definiált ellenőrző szabályok teljesülésére vonatkozó és technikai ellenőrzésének eredménye függvényében a beküldéstől számított 24 órán belül, a KAP rendszerben a „feldolgozott”, az ERA rendszerben a „publikálásra vár”, a küldeményszámot is tartalmazó automatikus üzenetben értesíti az adatszolgáltatót.

- (3) Az adatszolgáltatási kötelezettség teljesítéséhez szükséges iratokat és a számviteli, nyilvántartási, informatikai rendszerekben tárolt információkat a rendszeres adatszolgáltatás esedékessége naptári évének utolsó napjától számított öt évig kell megőrizni.

5. § (1) Az 1. mellékletben szereplő, Egyedi jelentések – részvénytársaságok és szövetkezeti hitelintézetek, Egyedi jelentések – hitelintézeti fióktelepek, Konszolidált jelentések – hitelintézetek című összefoglaló táblák tartalmazzák a (2)–(7) bekezdésekben felsorolt típusú felügyeleti jelentésekbe tartozó táblákat és a jelentések beküldési gyakoriságát.
- (2) Az adatszolgáltató
 - a) a napi jelentést a beszámolás napját követő 2. munkanapig,
 - b) az előkészített napi jelentést – a Felügyelet felhívása alapján – a beszámolás napját követő munkanapon 11 óráig,
 - c) a havi jelentést a beszámolás napját követő hónap 15. munkanapjáig,
 - d) a negyedéves jelentést a beszámolás napját követő hónap 20. munkanapjáig,
 - e) az évenkénti jelentést – a (4), (5) és (7) bekezdésben foglaltak kivételével – a negyedik negyedévre vonatkozó negyedéves jelentéssel együtt,
 - f) a törzsadatairól (KTA táblákban szereplő adatok) szóló jelentést első alkalommal a Felügyelet által kiadott tevékenységi engedélyről szóló határozat jogerőre emelkedését követő 15 munkanapon belül, azt követően a tárgyév június 30-i állapotot tükröző éves jelentést – a második negyedévre vonatkozó negyedéves jelentéssel egyidejűleg – a tárgynegyedévet követő hónap 20. munkanapjáig, az időközi változások miatti törzsadat-jelentést (kivétel az 1. melléklet szerinti KTAHE4 jelentés) a változást követő 15 munkanapon belül, az 1. melléklet szerinti KTAHE4 jelentést a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvényben előírt határidőn belül,
 - g) a pénzügyi közvetítők bejelentésére vonatkozó jelentést a változást követő 5 munkanapon belül elektronikus úton köteles a Felügyelet részére megküldeni.

- (3) A beszámolás napja az adott időszak utolsó munkanapja.
- (4) Az összevont alapú felügyelet alá tartozó hitelintézet az összevont alapú jelentését negyedévente
- a tárgynegyedévről a tárgynegyedév utolsó napját követő 40 munkanapon belül,
 - a tárgy (üzleti) évről – amely a december 31-i auditált éves beszámoló alapulvételével készül – legkésőbb a tárgyévet követő év június 30-áig
- elektronikus úton köteles a Felügyelet részére megküldeni.
- (5) Az adatszolgáltatónak az éves beszámoló alapján készített auditált mérlegadatokat és eredménykimutatást tartalmazó felügyeleti jelentéseket, valamint a cégszerű aláírással ellátott éves beszámolót a jogszabályban meghatározottak szerinti könyvvizsgálói záradékkal és jelentésekkel, az üzleti jelentést, valamint az adózott eredmény felhasználására vonatkozó határozattal együtt magyar nyelven, az adatszolgáltató elektronikus aláírásával, elektronikus úton, a beszámoló elfogadását követő 15 munkanapon belül, de legkésőbb a tárgyévet követő év május 31-ig kell eljuttatnia a Felügyelet részére.
- (6) A hitelintézetnek az évközi auditálást követően az auditált számviteli beszámoló alapján készített felügyeleti mérleget, eredménykimutatást a könyvvizsgálói

záradékkal együtt magyar nyelven, az adatszolgáltató intézmény elektronikus aláírásával, elektronikus úton, a könyvvizsgálói jelentés dátumát követő 15 munkanapon belül kell eljuttatnia a Felügyelet részére.

- (7) Az adatszolgáltató a felügyeleti alaplaj számításáról szóló éves bevallást tárgyév január 31. napjáig, a felügyeleti változó díj számításáról szóló negyedéves jelentést a Felügyeletnek küldendő negyedéves adatszolgáltatási jelentéssel egy időben, a tárgynegyedévet követő hónap 20. munkanapjáig, a tárgyévre számított felügyeleti változó díj auditálás utáni esetleges különbözetét a tárgyévet követő év második negyedévre vonatkozó bevallásban külön korrekciós tételként köteles elektronikus úton eljuttatni a Felügyelet részére.

6. §

- (1) Ez a rendelet 2012. január 1-jén lép hatályba.

7. §

- (2) Hatályát veszti a hitelintézetek adatszolgáltatási kötelezettségéről szóló 7/2011. (VI. 16.) PSZÁF rendelet.
- Az e rendelet szerinti adatszolgáltatást a 2012. január 1-jével kezdődő vonatkozási időszakra kell alkalmazni.

Dr. Szász Károly s. k.,

a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének elnöke

[A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 19/2011. \(X. 20.\) PSZÁF rendelete a hitelintézetek adatszolgáltatásáról](#)

PSZÁF rendelet a pénzügyi vállalkozások és pénzügyi alkuszok által szolgáltatandó adatok köréről és az adatszolgáltatás módjáról

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 20/2011. (X. 20.) PSZÁF rendelete a pénzügyi vállalkozások és pénzügyi alkuszok által a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete részére szolgáltatandó adatok köréről és az adatszolgáltatás módjáról

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény 117. § (1) bekezdés a) pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény 21. § n) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

1. § (1) A pénzügyi vállalkozás és az Európai Unió másik tagállamában vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más államban székhellyel rendelkező pénzügyi vállalkozás magyarországi fióktelepe (a továbbiakban: fióktelep), valamint a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) hatálya alá tartozó alkusz (a továbbiakban: pénzügyi alkusz) (a továbbiakban együtt: adatszolgáltató) az e rendeletben foglaltak szerint felügyeleti jelentést készít.
- (2) Az adatszolgáltató a felügyeleti jelentést az e rendeletben meghatározott határidőn belül küldi meg a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (a továbbiakban: Felügyelet) részére.
- (3) A felügyeleti jelentések elkészítésének alapját a magyar számviteli jogszabályok szerint készített főkönyvi és analitikus nyilvántartások képezik.
- (4) A pénzügyi vállalkozás és a pénzügyi alkusz a Felügyelet által kiadott tevékenységi engedélyről szóló határozat jogerőre emelkedésének napjától a felügyeleti engedély visszavonásáról szóló határozat jogerőre

emelkedésének napjáig köteles az e rendelet szerinti adatszolgáltatás teljesítésére.

2. §

- (5) A fióktelep a működése megkezdésének napjától a tevékenysége befejezésének napjáig köteles az e rendelet szerinti adatszolgáltatás teljesítésére.

2. §

Felügyeleti jelentés: a Felügyelet Elektronikus Rendszerre hitelesített Adatok fogadásához (a továbbiakban: ERA) rendszerén, illetve a Felügyelet Kihelyezett Adatküldő Program (a továbbiakban: KAP) rendszerén keresztül letölthető, a formaszabályokat is tartalmazó adatszolgáltatási táblák együttese.

3. §

Az adatszolgáltató a rendszeres adatszolgáltatási kötelezettséget az 1. mellékletben foglaltaknak megfelelő tartalommal és formában, a 2. mellékletben meghatározott kitöltési útmutató szerint köteles elkészíteni és a Felügyelet részére megküldeni.

4. §

- (1) Az e rendeletben előírt adatszolgáltatási kötelezettséget a Felügyelet által meghatározott elektronikus formában, fokozott biztonságú vagy minősített elektronikus aláírással ellátva (a továbbiakban: elektronikus úton) a Felügyelet KAP rendszerén keresztül kell teljesíteni. Ez alól kivételt képez a 20C kérdőív a Pénzügyi vállalkozás engedélyezési feltételeknek való megfeleléséről, amelyet az ERA rendszeren keresztül kell teljesíteni.

- (2) Az adatszolgáltatás akkor minősül teljesítettnek, ha a

Felügyelet KAP, illetve az ERA rendszeren keresztül, a feltöltött küldemény jogosultsági, az előre definiált ellenőrző szabályok teljesülésére vonatkozó és technikai ellenőrzésének eredménye függvényében a beküldéstől számított 24 órán belül, a KAP rendszerben a „feldolgozott”, az ERA rendszerben a „publikálásra vár”, a küldeményazonosító számot is tartalmazó automatikus üzenetben értesíti az adatszolgáltatót.

- (3) Az adatszolgáltató a Felügyelet kérésére az adatszolgáltatási kötelezettség teljesítéséhez szükséges iratokat és a számviteli, nyilvántartási, informatikai rendszerekben tárolt információkat a rendszeres adatszolgáltatás esedékessége naptári évének utolsó napjától számított ötödik naptári év végéig bármikor köteles rendelkezésre bocsátani a Felügyelet részére.

5. §

- (1) A pénzügyi vállalkozás és a fióktelep
- a negyedéves jelentést a beszámolás napját követő hónap 20. munkanapjáig,
 - az évenkénti jelentést – a (4) bekezdésben foglaltak kivételével – a negyedik negyedévre vonatkozó negyedéves jelentéssel együtt,
 - a pénzügyi vállalkozás és a fióktelep a törzsadatairól szóló jelentést első alkalommal a Felügyelet által kiadott tevékenységi engedélyről szóló határozat jogerőre emelkedését követő 15 munkanapon belül, azt követően a tárgyév június 30-i állapotot tükröző éves jelentést a második negyedévre vonatkozó negyedéves jelentéssel egyidejűleg a tárgynegyedévet követő hónap 20. munkanapjáig, az időközi változások miatti törzsadatjelentést a változást követő 15 munkanapon belül, a pénzügyi közvetítők bejelentésére vonatkozó jelentést a változást követő 5 munkanapon belül

köteles a Felügyelet részére megküldeni.

- (2) A beszámolás napja az adott időszak utolsó munkanapja.

- (3) A pénzügyi alkuusz a pénzügyi közvetítők bejelentésére vonatkozó jelentést a változást követő 5 munkanapon belül köteles a Felügyelet részére megküldeni.

- (4) Az adatszolgáltatónak az adatszolgáltató magyar nyelven, a beszámoló elfogadását követő 15 munkanapon belül, de legkésőbb a tárgyévét követő év május 31-ig kell eljuttatnia a Felügyelet részére az éves beszámoló alapján készített auditált mérlegadatokat és eredménykimutatást tartalmazó felügyeleti jelentést, a cégszerű aláírással ellátott éves beszámolót a könyvvizsgálói záradékkal és az adózott eredmény felhasználására vonatkozó határozattal, valamint a közgyűlési határozattal, vagy jegyzőkönyvvel, továbbá az üzleti jelentést.

- (5) Az adatszolgáltató a felügyeleti alapidj számításáról szóló éves bevallást tárgyév január 31. napjáig, a felügyeleti változó díj számításáról szóló negyedéves jelentést a Felügyeletnek küldendő negyedéves adatszolgáltatási jelentéssel egy időben, a tárgynegyedévet követő hónap 20. munkanapjáig, a tárgyévre számított felügyeleti változó díj auditálás utáni esetleges különbözetét a tárgyévét követő év második negyedévre vonatkozó bevallásban – külön korrekciós tételként – köteles eljuttatni a Felügyelet részére.

6. § Ez a rendelet 2012. január 1-jén lép hatályba.

7. § Az e rendelet szerinti adatszolgáltatást a 2012. január 1-jével kezdődő vonatkozási időszakra kell alkalmazni.

Dr. Szász Károly s. k.,

a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének elnöke

[A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 20/2011. \(X. 20.\) PSZÁF rendelete a pénzügyi vállalkozások és pénzügyi alkuuszok által a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete részére szolgáltatandó adatok köréről és az adatszolgáltatás módjáról](#)

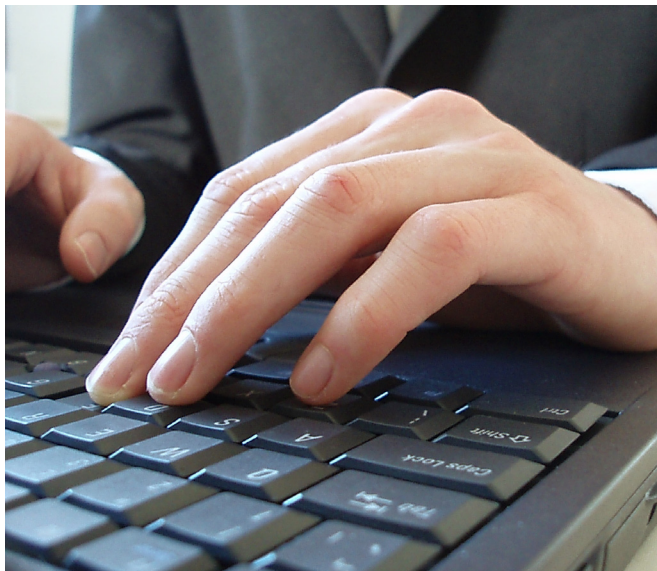
PSZÁF rendelet az egészség- és önségélyező pénztárak adatszolgáltatási kötelezettségéről

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 21/2011. (X. 20.) PSZÁF rendelete az egészség- és önségélyező pénztárak adatszolgáltatási kötelezettségéről

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény 117. § (1) bekezdés a) pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény 21. § n) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva, a következőket rendelem el:

1. § (1) E rendelet hatálya az egészség- és önségélyező pénztárakra (a továbbiakban: adatszolgáltató) terjed ki.
- (2) Az adatszolgáltató az e rendeletben foglaltak szerint felügyeleti jelentést készít, amelyet megküld a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (a továbbiakban: Felügyelet) részére.
- (3) A felügyeleti jelentések elkészítésének alapját a magyar számviteli jogszabályok szerint készített főkönyvi és analitikus nyilvántartások képezik.

2. § Az adatszolgáltató a rendszeres adatszolgáltatási kötelezettséget az 1. mellékletben foglaltaknak megfelelő tartalommal és formában, valamint a 2. mellékletben



meghatározott kitöltési útmutató szerint köteles elkészíteni és a Felügyelet részére megküldeni.

- 3. §** (1) Az adatszolgáltató az e rendeletben előírt rendszeres adatszolgáltatási kötelezettségét a Felügyelet által meghatározott elektronikus formában, fokozott biztonságú vagy minősített elektronikus aláírással ellátva teljesíti.
- (2) A Felügyelet az (1) bekezdés szerinti kötelezettséget akkor tekinti teljesítettnek, ha az megfelel a 2. melléklet I. rész 3. pontjában foglalt feltételeknek.
- (3) Az iratokat és a számviteli, nyilvántartási, informatikai rendszerekben tárolt információkat a rendszeres adatszolgáltatás esedékessége naptári évének utolsó napjától számított öt évig kell megőrizni.
- 4. §** (1) Az adatszolgáltató
- a negyedéves jelentést a tárgyidőszakot követő hónap 20. munkanapjáig,
 - az éves jelentést legkésőbb a tárgyévet követő év május 31-ig,
 - az adatszolgáltató törzsadatairól szóló, tárgyév június 30-i állapotot tükröző rendszeres jelentést – a második negyedévre vonatkozó negyedéves jelentéssel egyidejűleg – a tárgynegyedévet követő hónap 20. munkanapjáig, az időközi változások miatti törzsadat jelentést a változást követő 15 munkanapon belül
- köteles a Felügyelet részére megküldeni.
- (2) Az adatszolgáltató a felügyeleti alapidj számításáról szóló éves bevallást a tárgyév január 31. napjáig, a

felügyeleti változó díj számításáról szóló negyedéves jelentést a negyedéves adatszolgáltatási jelentéssel egy időben, a tárgyévre számított felügyeleti változó díj auditálás utáni esetleges különbözetét a tárgyévet követő év második negyedévére vonatkozó bevallásban – külön korrekciós tételként – köteles megküldeni a Felügyelet részére.

- 5. §** (1) Ez a rendelet 2012. január 1-jén lép hatályba.
- (2) Az e rendelet szerinti adatszolgáltatást az éves és a negyedéves jelentés esetében a 2012. január 1-jével kezdődő vonatkozási időszakokra kell alkalmazni.
- (3) A 2011. üzleti évre vonatkozó éves beszámoló jelentés esetében az önkéntes kölcsönös egészség- és önszegélyező pénztárak éves beszámoló készítési és könyvvizetési kötelezettségének sajátosságairól szóló 252/2000. (XII. 24.) Korm. rendelet és az önkéntes kölcsönös egészség- és önszegélyező pénztárak egyes gazdálkodási szabályairól szóló 268/1997. (XII. 22.) Korm. rendelet 2011. december 30-án hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni.

Dr. Szász Károly s. k.,

a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének elnöke

[A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 21/2011. \(X. 20.\) PSZÁF rendelete az egészség- és önszegélyező pénztárak adatszolgáltatási kötelezettségéről](#)

PSZÁF rendelet az elektronikuspénz-kibocsátó intézmény, a pénzforgalmi intézmény, valamint a Posta Elszámoló Központot működtető intézmény által szolgáltatandó adatok köréről és az adatszolgáltatás módjáról

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 22/2011. (X. 20.) PSZÁF rendelete az elektronikuspénz-kibocsátó intézmény, a pénzforgalmi intézmény, továbbá az Európai Unió másik tagállamában vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más államban székhellyel rendelkező elektronikuspénz-kibocsátó intézmény és pénzforgalmi intézmény magyarországi fióktelepe, valamint a Posta Elszámoló Központot működtető intézmény által a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete részére szolgáltatandó adatok köréről és az adatszolgáltatás módjáról.

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény 117. § (1) bekezdés a) pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény 21. § n) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** (1) Az elektronikuspénz-kibocsátó intézmény, a pénzforgalmi intézmény, továbbá az Európai Unió másik tagállamában vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más államban székhellyel rendelkező elektronikuspénz-kibocsátó intézmény és pénzforgalmi intézmény magyarországi fióktelepe (a továbbiakban: fióktelep), valamint a Posta Elszámoló Központot működtető intézmény (a továbbiakban: PEKMI) (a továbbiakban együtt: adatszolgáltató) az e rendeletben foglaltak szerint felügyeleti jelentést készít, amelyet megküld a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (a továbbiakban: Felügyelet) részére.

- (2) Felügyeleti jelentés: a Felügyelet Kihelyezett Adatküldő Program rendszerén (a továbbiakban: KAP) keresztül letölthető, a formszabályokat is tartalmazó adatszolgáltatási táblák együttese.
- (3) A felügyeleti jelentés elkészítésének alapját a magyar számviteli jogszabályok szerint készített főkönyvi és analitikus nyilvántartások képezik.
- (4) Az adatszolgáltató – az (5) és (6) bekezdésekben foglalt eltérésekkel – a Felügyelet által kiadott tevékenységi engedélyről szóló határozat jogerőre emelkedésének napjától a felügyeleti engedély visszavonásáról szóló határozat jogerőre emelkedésének napjáig köteles az e rendelet szerinti adatszolgáltatás teljesítésére.
- (5) A PEKMI e rendelet hatálybalépésének napjától pénzforgalmi szolgáltató jogállásának megszűnéséig köteles az e rendelet szerinti adatszolgáltatás teljesítésére.

(6) A fióktelep a működése megkezdésének napjától a tevékenysége befejezésének napjáig köteles az e rendelet szerinti adatszolgáltatás teljesítésére.

2. § Az adatszolgáltató a felügyeleti jelentését az 1. mellékletben foglaltaknak megfelelő tartalommal és formában, a 2. mellékletben meghatározott kitöltési útmutató szerint, a titokvédelmi rendelkezések megtartásával köteles elkészíteni és a Felügyelet részére megküldeni.

3. § (1) Az adatszolgáltató az e rendeletben előírt adatszolgáltatási kötelezettséget a Felügyelet által meghatározott elektronikus formában, fokozott biztonságú vagy minősített elektronikus aláírással ellátva (a továbbiakban: elektronikus úton) teljesíti.

(2) A Felügyelet az (1) bekezdés szerinti kötelezettséget akkor tekinti teljesítettnek, ha az megfelel a 2. melléklet 2. pontjában foglalt feltételeknek.

(3) Az adatszolgáltató biztosítja, hogy a rendszeres adatszolgáltatás, a rendszeres adatszolgáltatást alátámasztó iratok és a számviteli, nyilvántartási, informatikai rendszerekben tárolt információk a (4) bekezdésben meghatározott őrzési időtartam alatt mindenkor, ellenőrizhető módon rendelkezésre álljanak.

(4) Az adatszolgáltatási kötelezettség teljesítéséhez szükséges iratokat, a számviteli, nyilvántartási, informatikai rendszerekben tárolt információkat a rendszeres adatszolgáltatás esedékessége naptári évének utolsó napjától számított öt évig kell megőrizni.

4. § (1) Az 1. melléklet Összefoglaló táblája tartalmazza a (2)–(6) bekezdésekben felsorolt típusú felügyeleti jelentésekbe tartozó táblákat és a jelentések beküldési gyakoriságát.

(2) Az adatszolgáltató

a) az előkészített napi jelentést – a Felügyelet felhívása alapján – a tárgynapot követő 3. munkanap 11 óráig,

b) a hónap utolsó munkanapjára vonatkozó napi jelentést a tárgynapot követő 5. munkanapig,

c) a negyedéves jelentést a beszámolás napját követő hónap 20. munkanapjáig,

d) a törzsadatairól szóló jelentés esetében

da) első alkalommal – a PEKMI és a fióktelep kivételével – a Felügyelet által kiadott tevékenységi engedélyről szóló határozat jogerőre emelkedését követő 15 munkanapon belül,

db) azt követően a tárgyév június 30-i állapotot tükröző éves jelentést a második negyedévre vonatkozó negyedéves jelentéssel egyidejűleg a tárgynegyedévet követő hónap 20. munkanapjáig,

dc) a törzsadatban történt időközi változást pedig a változást követő 15 munkanapon belül

köteles a Felügyelet részére megküldeni.

(3) A fióktelep a törzsadatairól szóló jelentést első alkalommal a működésének megkezdésétől számított 15 munkanapon belül köteles a Felügyelet részére megküldeni.

(4) Az adatszolgáltató – a PEKMI kivételével – a könyvvizsgáló által hitelesített, az adatszolgáltató arra jogosult döntéshozó szerve által elfogadott éves beszámoló alapján készített éves auditált jelentést magyar

nyelven, elektronikus úton, a beszámoló elfogadását követő 15 munkanapon belül, de legkésőbb a tárgyévét követő év május 31-ig kötelesek a Felügyelet részére megküldeni.

(5) Az éves auditált jelentéssel egy időben, a (4) bekezdésben meghatározott módon

a) a pénzforgalmi intézmény és az elektronikuspénz-kibocsátó intézmény a cégszerű aláírással ellátott éves beszámolót a jogszabályban meghatározottak szerinti könyvvizsgálói záradékkal, az adózott eredmény felhasználására vonatkozó határozattal, a közgyűlési határozattal vagy jegyzőkönyvvel együtt, valamint az üzleti jelentést,

b) a fióktelep az a) pontban felsorolt dokumentumokat az adózott eredmény felhasználására vonatkozó határozat kivételével

köteles a Felügyelet részére megküldeni.

(6) Az elektronikuspénz-kibocsátó intézmény és a pénzforgalmi intézmény

a) a felügyeleti alapdíj számításáról szóló éves bevilást tárgyév január 31. napjáig,

b) a felügyeleti változó díj számításáról szóló negyedéves jelentést a Felügyeletnek küldendő negyedéves adatszolgáltatási jelentéssel egy időben, a tárgynegyedévet követő hónap 20. munkanapjáig,

c) a tárgyévre számított felügyeleti változó díj auditálás utáni esetleges különbözetét a tárgyévét követő év második negyedévére vonatkozó bevallásban – külön korrekciós tételként – köteles eljuttatni a Felügyelet részére.

5. §

(1) Az adatszolgáltató a 4. § (2) bekezdésben felsorolt, a rendelet 1. mellékletében meghatározott jelentéseket, a megjelölt rendszeresség figyelembevételével köteles a Felügyelet részére teljesíteni a (2) és (3) bekezdésekben foglalt kivételekkel.



- (2) A PEKMI és a fióktelep adatszolgáltatási kötelezettsége nem terjed ki az 1. melléklet 84A Elektronikus-pénz-kibocsátó intézmény, pénzforgalmi intézmény – Szavatoló tőke számítása és 84B Elektronikus-pénz-kibocsátó intézmény, pénzforgalmi intézmény – Tőkekövetelményének számítása és teljesítés című táblákra. A fióktelep adatszolgáltatási kötelezettsége nem terjed ki továbbá az 1. melléklet 83NA, 83ENA és 83NB, az ügyfélpénzek kezelésére vonatkozó táblákra sem.
- (3) A PEKMI a 83PNA tábla benyújtásával teljesíti az ügyfélpénzek védelmének ellenőrzését célzó adatszolgáltatási kötelezettséget.

- 6. §** (1) Ez a rendelet 2012. január 1-jén lép hatályba.
- (2) Hatályát veszti a pénzforgalmi intézmény, az Európai Unió másik tagállamában vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más államban székhellyel rendelkező pénzforgalmi intézmény magyarországi fióktelepe, valamint a Posta Elszámo-

ló Központot működtető intézmény által a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete részére szolgáltatandó adatok köréről és az adatszolgáltatás módjáról szóló 4/2011. (III. 16.) PSZÁF rendelet.

Dr. Szász Károly s. k.,

a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének elnöke

[A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 22/2011. \(X. 20.\) PSZÁF rendelete az elektronikus-pénz-kibocsátó intézmény, a pénzforgalmi intézmény, továbbá az Európai Unió másik tagállamában vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más államban székhellyel rendelkező elektronikus-pénz-kibocsátó intézmény és pénzforgalmi intézmény magyarországi fióktelepe, valamint a Posta Elszámozó Központot működtető intézmény által a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete részére szolgáltatandó adatok köréről és az adatszolgáltatás módjáról.](#)

PSZÁF rendelet a biztosítók adatszolgáltatási kötelezettségéről

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 23/2011. (X. 25.) PSZÁF rendelete a biztosítók adatszolgáltatási kötelezettségéről

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény 117. § (1) bekezdés a) pontjában kapott felhatalmazás alapján a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény 21. § n) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** (1) E rendelet hatálya a biztosítókra (a továbbiakban: adatszolgáltató) terjed ki.
- (2) Az adatszolgáltató az e rendeletben foglaltak szerint felügyeleti jelentést készít, amelyet megküld a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (a továbbiakban: Felügyelet) részére.
- (3) A felügyeleti jelentések elkészítésének alapját a magyar számviteli jogszabályok szerint készített főkönyvi, analitikus és egyéb nyilvántartások képezik.



- 2. §** Az adatszolgáltató a rendszeres adatszolgáltatási kötelezettséget az 1. mellékletben foglaltaknak megfelelő tartalommal és formában, valamint a 2. mellékletben meghatározott kitöltési útmutató szerint köteles elkészíteni és a Felügyelet részére megküldeni.
- 3. §** (1) Az adatszolgáltató az e rendeletben előírt adatszolgáltatási kötelezettséget a Felügyelet által meghatározott elektronikus formában, minősített vagy fokozott biztonságú elektronikus aláírással ellátva teljesíti.
- (2) A Felügyelet az (1) bekezdés szerinti kötelezettséget akkor tekinti teljesítettnek, ha az megfelel a 2. melléklet I. rész 3. pontjában foglalt feltételeknek.
- (3) Az adatszolgáltatási kötelezettség teljesítéséhez szükséges iratokat, a számviteli, nyilvántartási, informatikai rendszerekben tárolt információkat a rendszeres adatszolgáltatás esedékessége naptári évének utolsó napjától számított öt évig kell megőrizni.
- 4. §** (1) Az adatszolgáltató a (2) bekezdésben foglaltak kivételével
- a) az első, második és harmadik negyedévről szóló negyedéves jelentést a tárgynegyedévet követő hónap 15. munkanapjáig, a negyedik negyedévről szóló negyedéves jelentést a tárgyévet követő év január 31-éig,
 - b) az éves jelentést a tárgyévet követő év május 31-éig,
 - c) a törzsadatairól szóló, tárgyév június 30-i állapotnak megfelelő rendszeres jelentést a második negyedévre vonatkozó negyedéves jelentéssel egyidejűleg a tárgynegyedévet követő hónap 15. munkanapjáig, az időközi változások miatti törzsadatjelentést a változást követő 15 munkanapon belül,
 - d) a felügyeleti alapidő számításáról szóló éves bevalást tárgyév január 31. napjáig, a felügyeleti változó díj számításáról szóló negyedéves jelentést a negyedéves adatszolgáltatási jelentéssel egy időben, a tárgyévre számított felügyeleti változó díj auditálás utáni esetleges különbözetét a tárgyévet követő év

második negyedévére vonatkozó bevallásban – külön korrekciós tételként – köteles a Felügyelet részére megküldeni.

- (2) A biztosítókról és a biztosítási tevékenységről szóló 2003. évi LX. törvény 126. § (4) bekezdés b) pontjában és a biztosítók éves beszámoló készítési és könyvviteli kötelezettségének sajátosságairól szóló 192/2000. (XI. 24.) Korm. rendelet 2. § (3) és (4) bekezdésében foglaltaknak megfelelő adatszolgáltató a törzsadatairól szóló, tárgyév április 30-i állapotnak megfelelő rendszeres jelentést az éves jelentéssel egyidejűleg, az időközi változások miatti törzsadatjelentést a változást követő 15 munkanapon belül köteles a Felügyelet részére megküldeni.

5. § (1) Ez a rendelet 2012. január 1-jén lép hatályba.
(2) A biztosítók 2011. évre vonatkozó, 2012-ben esedékes adatszolgáltatását a biztosítók belső adatszolgáltatásának rendjéről és tartalmáról szóló 5/2006. (II. 7.) PM rendelet előírásai szerint kell teljesíteni.

Dr. Szász Károly s. k.,
a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének elnöke

[A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 23/2011. \(X. 25.\) PSZÁF rendelete a biztosítók adatszolgáltatási kötelezettségéről](#)

PSZÁF rendelet az ISIN azonosítóról

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 24/2011. (XI. 10.) PSZÁF rendelete az ISIN azonosítóról

A tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény 451. § (3) bekezdés b) pontjában kapott felhatalmazás alapján, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény 21. § n) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

1. § (1) A kibocsátó vagy a tőzsdei tevékenységet végző szervezet (a továbbiakban: kérelmező) az ISIN azonosító kiadását – a (4) bekezdésben meghatározott eset figyelembevételével – értékpapír esetén az 1. mellékletben, egyéb tőzsdei termék esetén a 2. mellékletben meghatározott adatok központi értéktárral való közlésével igényli.
(2) A kérelmező a központi értéktárral közölt adatok változását, valamint az ISIN azonosító törlését megalapozó körülményt annak bekövetkeztétől számított 5 napon belül bejelenti a központi értéktárnak.
(3) Az e rendeletben meghatározott adatokat a kérelmező papír alapú okiraton vagy – a központi értéktár által biztosított esetekben – elektronikus úton juttatja el a központi értéktárhoz. Az adatok papír alapú okiraton történő bejelentésére szolgáló adatlap letölthető a központi értéktár honlapjáról, valamint kérelemre a központi értéktár azt a kérelmező rendelkezésére bocsátja. Az elektronikus úton történő bejelentés a központi értéktár által működtetett felületen keresztül tehető meg.
(4) A tőzsdei tevékenységet végző szervezet egyéb tőzsdei termékekre vonatkozóan a (3) bekezdésben meghatározott elektronikus úttól eltérő módon is jogosult az ISIN azonosító iránti kérelmét bejelenteni a központi értéktárhoz. Az ISIN azonosító iránti kérelem beadására és az ISIN azonosító központi értéktár általi kiadására vonatkozó e rendeletben meghatározottól eltérő feltételeket külön megállapodásban kell rögzíteni.
2. § (1) Az ISIN azonosítót alkotó – betűkből és számjegyekből álló – jelsorozat tizenkét elemből áll.
(2) A jelsorozat első két eleme a kibocsátás országának azonosítására szolgáló latin betű.

- (3) A jelsorozat harmadik elemtől tizenegyedik elemig terjedő része az értékpapír vagy egyéb tőzsdei termék belföldi azonosító sorszáma.
(4) A jelsorozat tizenkettedik eleme az ellenőrzőszám.
(5) A (3) bekezdés szerinti azonosító sorszám és a (4) bekezdés szerinti ellenőrzőszám pozitív egész számokból képzett arab számjegyekből áll.

3. § (1) Az egy sorozatba tartozó értékpapírok – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – azonos ISIN azonosítóval rendelkeznek.
(2) Eltér az egy sorozatba tartozó, később forgalomba hozott értékpapírok ISIN azonosítója a korábban forgalomba hozott értékpapírok ISIN azonosítójától, amennyiben
a) az egy sorozaton belül eltérő időpontban forgalomba hozott értékpapírok átmenetileg nem azonos jogokat testesítenek meg, vagy
b) tőzsdén már jegyzett értékpapírral azonos értékpapír-sorozatba tartozó értékpapírok forgalomba hozatala esetén a később forgalomba hozott értékpapírok ugyanazon tőzsdére történő bevezetésére nem a forgalomba hozatallal egyidőben kerül sor.

4. § (1) A kiadott ISIN azonosítóról és az ahhoz kapcsolódóan nyilvántartott adatokról a központi értéktár igazolást állít ki, amelyet az igény beérkezésétől számított 5 napon belül postai vagy elektronikus úton küld meg a kérelmező részére.
(2) A központi értéktár honlapján közzéteszi az általa kiadott ISIN azonosítók listáját.

5. § Ez a rendelet 2011. december 1-jén lép hatályba.

Dr. Szász Károly s. k.,
a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének elnöke

[A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete elnökének 24/2011. \(XI. 10.\) PSZÁF rendelete az ISIN azonosítóról](#)

Vezetői körlevél a lakáscélú hitelek végtörlesztésével kapcsolatban

10/2011. számú vezetői körlevél a jelzálogjog, a végrehajtási jog, illetve az elidegenítési és terhelési tilalom törlésére vonatkozó földhivatali eljárásokról a devizában felvett lakáscélú hitelek végtörlesztése esetén

Az otthonvédelemmel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXI. törvény (Módosító tv.) 3. §-a módosította az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról, valamint a hiteles tulajdonilap-másolat igazgatási szolgáltatási díjáról szóló 1996. évi LXXXV. törvényt (Díjtv.).

A jogszabályi változások alapján a Díjtv. 32/C. § (1) bekezdés aa) pontjának megfelelően a körzeti földhivataloknál benyújtott kérelem az eljárás tárgyánál fogva díjmentes többek között akkor, ha a kérelem a devizában felvett lakáscélú hitelből származó követelés törvényben rögzített árfolyamon történő végtörlesztésével összefüggésben kezdeményezett jelzálogjog, végrehajtási jog, továbbá elidegenítési és terhelési tilalom törlésére irányul. Minden más esetben a fenti bejegyzett jogok és tények törlése iránti eljárás díjköteles, az eljárás díja a Díjtv. 32/A. (1) bekezdése alapján 6.600,-Ft.

A Felügyelet tudomására jutott információk szerint a földhivatali eljárásokban gyakorlati problémaként merült fel, hogy amíg az ingatlan-nyilvántartási kérelmekben a Díjtv. 32/C § (1) bekezdés aa) pontjára, vagy a Módosító tv. 3. §-ra való hivatkozás megtörténik, addig a pénzügyi intézmények által kiállított, a bejegyzett jelzálogjog, végrehajtási jog, elidegenítési és terhelési tilalom törlésének alapjául szolgáló okiratok erre vonatkozó utalást, hivatkozást, vagy nyilatkozatot már nem tartalmaznak.

Ennek megfelelően, a gyors és hatékony ingatlan-nyilvántartási eljárás lefolytatása érdekében felhívom a pénzügyi intézmények figyelmét, hogy amennyiben a jogosult pénzügyi intézmény javára bejegyzett jelzálogjog, végrehajtási jog, illetve elidegenítési és terhelési tilalom tényének törlését devizában felvett lakáscélú hitelből származó követelés törvényben rögzített árfolyamon történő végtörlesztésével összefüggésben kérik, úgy erre a tényre, illetve a törlés fentiek szerinti feltételeinek fennállására - különösen a hitel lakáscélú voltára - a törlés alapjául szolgáló okiratban is hivatkozzanak.

2011. november

Dr. Szász Károly
elnök

[10/2011. számú vezetői körlevél a jelzálogjog, a végrehajtási jog, illetve az elidegenítési és terhelési tilalom törlésére vonatkozó földhivatali eljárásokról a devizában felvett lakáscélú hitelek végtörlesztése esetén](#)

11/2011. számú vezetői körlevél a nyugdíj-előtakarékossági számlák és a tartós befektetési szerződések fogyasztóvédelmi kérdéseiről

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (a továbbiakban: Felügyelet) 2011. szeptember 29. napján publikálta a 2011. I. féléves fogyasztóvédelmi kockázati jelentését, melyben kitért a nyugdíj-előtakarékossági számlák és a tartós befektetési szerződések kapcsán azonosított fogyasztóvédelmi anomáliákra.

Ezek szerint a tartós befektetési szerződések (TBSZ) olyan hosszú távú megtakarítási termékek, amelyek szabályozása elsősorban adójogilag rendezett. A nyugdíj-előtakarékossági számla (NYESZ) esetében a nyugdíj-előtakarékossági számlákról szóló 2005. évi CLVI. törvény (Nyesztv.) fogalmaz meg előírásokat. Közös probléma, hogy sem a NYESZ, sem a TBSZ tekintetében további fogyasztóvédelmi – különösen tájékoztatási – részletszabályok nem kerültek meghatározásra.

E termékek esetében a tájékoztatás hiányossága, nem megfelelő volta vethet fel fogyasztóvédelmi aggályokat. Nevezetesen, problémát jelent, ha az előzetes tájékoztatás során a pénzügyi szervezet nem helyez kellő hangsúlyt az ügyfél befizetéseiből végrehajtandó befektetési tranzakciók, valamint a kapcsolódó adózási szabályok bemutatására. A NYESZ nyugdíjkorhatár előtti megszüntetése ugyanis jelentős terheket, veszteséget okoz, amelyet ha az ügyfél nem kíván elszemvedni, akkor a választott megtakarítási formából nem tud kilépni. A TBSZ esetében pedig az adókedvezményre való jogosultság elvesztésével jár a szerződés futamidő előtti felmondása.

A NYESZ és TBSZ tekintetében aggályos, hogy a pénzügyi szervezet – a NYESZ esetében a Nyesztv.-ben meghatározott

díjak körének és mértékének kivételével – szabadon határozhatja meg a felszámítandó díjak, költségek körét és mértékét, azokat továbbá egyoldalúan módosíthatja, mely alól kivételt a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. CXII. törvény (Hpt.) egyoldalú szerződésmódosításra vonatkozó rendelkezései jelentenek [Hpt. 210. § (11) bek.]. Ezek a jogi lehetőségek még inkább hangsúlyossá teszik a pontos, előzetes tájékoztatás fontosságát.

A Felügyelet az azonosított fogyasztóvédelmi anomáliák orvoslása érdekében fogyasztóvédelmi szempontból követendő jó gyakorlatokat fogalmaz meg, amelyek megvalósítását elvárja a pénzügyi szervezetektől.

1. A pénzügyi szervezet az ügyfelek előzetes tájékoztatása során helyezzen kiemelt hangsúlyt arra, hogy az ügyfél a TBSZ szerződés megkötése esetén a számlára csak a szerződéskötés évében (felhalmozási év) fizetheti be megtakarításait. A TBSZ egyenlege befizetéssel ezt követően nem növelhető, azonban minden évben lehetőség van egy új szerződés kötésére. Továbbá a tájékoztatás során hívják fel az ügyfél figyelmét arra, hogy ugyanazon naptári éven belül egy pénzügyi szervezetnél csak egy-egy betéti illetve értékpapír típusú befek-

- tetések nyilvántartására szolgáló számla nyitható.
2. A pénzügyi szervezet az ügyfelek előzetes tájékoztatása során fokozottan hívja fel a figyelmet arra, hogy amennyiben az ügyfél a NYESZ számlát nyugdíj szolgáltatásnak minősülő kifizetést megelőzően kívánja megszüntetni, adó és járulék befizetési, valamint az igénybe vett kedvezményekre vonatkozó visszafizetési kötelezettsége keletkezik a megtakarítás vonatkozásában.
 3. A pénzügyi szervezet az ügyfelek előzetes tájékoztatása során hangsúlyosan emelje ki, hogy az ügyfél a TBSZ szerződés megkötése esetén kötve van e megtakarítási formához, a szerződés felmondására kizárólag az adókedvezményre való jogosultság elvesztése mellett van lehetőség, azaz a szerződés felmondása esetén, egy új TBSZ szerződés megkötésével az addig elért kedvezmény nem vehető igénybe.
 4. A pénzügyi szervezet tájékoztassa az ügyfeleket, az erre vonatkozó szándékuk alapján, a NYESZ és TBSZ számlák közötti kapcsolatról, azaz arról, hogy a NYESZ számlán jóváírt követelés átvezethető TBSZ számlára, ami azonban a NYESZ számla megszüntetésével jár. Az is fontos, hogy a pénzügyi szervezet hívja fel az ügyfelek figyelmét a NYESZ számla megszüntetésével járó, ilyen esetben alkalmazandó adózási szabályokra.
 5. A pénzügyi szervezet továbbá hangsúlyozza ki, hogy a befektetésen elért hozam után fizetendő adót az ügyfélnek kell az adóbevallásában szerepeltetnie és megfizetnie a szolgáltató által kiállított igazolás alapján a szerződés felmondásakor, továbbá azokra a speciális esetekre is, mikor az ügyfél ezen kötelezettsége nem áll fenn. [például Nyesztv. 8. § (4) bekezdésében foglaltak]
 6. A Felügyelet elvárja, hogy a pénzügyi szervezet nyomtatékosan hívja fel az ügyfél figyelmét arra, hogy a NYESZ és TBSZ (befektetési része) esetében az ügyfél befizetéseiből befektetési tranzakciókat hajtanak végre, befizetéseit pénzügyi eszközökbe helyeződnek, és a pénzpiaci mozgások kihathatnak a megtakarítás mértékére.
 7. A pénzügyi szervezet a hatályos jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően, kellő körültekintéssel tájékoztassa ügyfeleit a Nyesztv.-ben meghatározott és az azon kívüli díjak köréről, mértékéről, egyoldalú módosításuk feltételeiről. Ugyanezen elv vonatkozik a TBSZ esetében felszámítandó díjak körére, mértékére, egyoldalú módosításuk feltételeire is.
 8. Követendő gyakorlatnak tekintendő, ha a pénzügyi szervezet e fenti tájékoztatást a szerződés aláírása előtt, a szerződéstől elkülönített dokumentumon, írásban teljesíti, és a tájékoztatás megtörténtét és annak tudomásul vételét az ügyfél aláírásával igazolja.
 9. Támogatandó magatartás az, ha a pénzügyi szervezet a NYESZ esetén az örökléssel kapcsolatos szabályokról is tájékoztatja az ügyfeleket.
 10. A Felügyelet követendő gyakorlatnak tekinti, ha a 2., 3. és 4. pontban meghatározott fogyasztói kockázatról az ügyfél a szerződés felmondása előtt ismételt, igazolható módon, írásos tájékoztatást kap.
 11. Fontos elvárás, hogy a pénzügyi szervezet – más hasonló termékeivel összehasonlítva – a NYESZ számla és TBSZ termék esetén aránytalan, túlzott mértékű költségeket és díjakat ne számítson fel, tekintettel arra, hogy az ügyfélnek csak veszteség elszenvedése árán van lehetősége a szerződések felmondására.
 12. Ugyanezen okból kifolyólag a Felügyelet azt is elvárja, hogy a pénzügyi szervezet a NYESZ számla és TBSZ termékhez kapcsolódó költségek és díjak egyoldalú, kedvezőtlen módosítása kapcsán tanúsítson önmérsékletet.

Budapest, 2011. november 17.

Dr. Szász Károly
elnök

[11/2011. számú Vezetői körlevél a nyugdíj-előtakarékossági számlák és a tartós befektetési szerződések fogyasztóvédelmi kérdéseiről](#)

Gyorselemzés – a hitelintézeti szektor a 2011. szeptemberi adatok alapján

A gyorselemzés a részvénytársasági hitelintézetek, hitelintézeti fióktelepek, szövetkezeti hitelintézetek adott időszakaiban megjelent, legfrissebb adatokra tér ki.

A hitelintézeti szektor hitelaktivitása tekintetében 2011 szeptembere sem hozott lényeges javulást, árfolyamszűrtten számítva a nem pénzügyi vállalkozások hitelállománya stagnált, a háztartásoké enyhén visszaesett. Az egyes hitelintézeti alszektorok eredményalakulása, és annak egyik fontos tényezője, a várható veszteségekre való tartalékképzésük is lényegesen eltért egymástól. A részvénytársasági formában működő hitelintézetek (továbbiakban bankok) eredménye 2011. I-III. negyedévében csökkent az előző év azonos időszakához képest, de ebben fontos szerepet játszott a portfólió minőség romlása, valamint a végtörlesztés miatt várható veszteségekre képzett tartalékok szeptember havi nagy tétele. A banki fióktelepek eredménye dinamikusan nőtt, ami nagyjából a visszafogott nettó értékvesztés és céltartalék képzésnek volt köszönhető. A szövetke-

zeti hitelintézetek eredménye lényegesen csökkent, méghozzá a jövedelemtermelés közeljövőbeni kilátásait is negatíván érintő módon: a megemelkedő nettó értékvesztés és céltartalék képzés sem tudott lépést tartani a portfólió romlásával.

A hitelintézeti szektorban a tisztítatlan adatok alapján szeptemberben ugyan a nem pénzügyi vállalkozások bruttó hitelállománya 4%-kal, a háztartásoké pedig 2,5%-kal bővült, a forintban összesített állományok emelkedése azonban a forint szeptember havi gyengülése miatt keletkezett. Az árfolyamszűrt adatok szerint a nem pénzügyi vállalkozások hitelállománya gyakorlatilag nem változott az utóbbi egy hónapban, a háztartásoké pedig 0,4%-kal csökkent. Ezen belül a bankok által nyújtott hitelek állománya árfolyamszűrtten tovább csökkent mind a vállalkozói

hitelek mind a lakossági hitelek tekintetében (0,2-0,2%-kal). A banki fióktelepek nem pénzügyi vállalkozásoknak nyújtott hitelei - a legutóbbi hónapok tendenciáinak megfelelően tovább - szeptemberben 2,4%-kal bővültek, miközben a háztartások általuk történő finanszírozása 3,3%-kal esett vissza árfolyamszűrtén. A fióktelepek ennek köszönhetően folyamatosan növelik piaci részesedésüket, amely jelenleg 6,7 % az összes vállalati hitel tekintetében (2010 végén ez az arány 5,9% volt). A szövetkezeti hitelintézetek árfolyamszűrt bruttó vállalkozói hitelállománya gyakorlatilag stagnált, háztartási hitelállományuk viszont visszaesett.

A bankok eredményalakulását meghatározó főbb tényezők közül a legnagyobb hatása az „értékvesztés, kockázati céltartalék képzés változása” tételének jelentős megugrása volt. Az első negyedév indokolatlanul nyomott nettó értékvesztés képzése után a második negyedévben, illetve július-augusztusban a szektor valamennyit bepótolt a portfólió minőség alakulás alapján indokolt nettó értékvesztés képzéshez képest, de ennél is komolyabb elmozdulást jelentett a szeptember havi (egy hónap alatt 123 Mrd Ft összegű) növekedés. Bár a 2010. január-szeptemberi összegnél még így is 26 Mrd Ft-tal kevesebb volt az idei első kilenc havi nettó képzés, valamint a lakossági devizahitelek kötött árfolyamon való végtörlesztési lehetősége miatt várható veszteségekre idén szeptemberben képzett tartalékok egy része is a nettó értékvesztés képzést növelte, bankrendszeri szinten a korábbiánál jobban a helyükre kerültek (a gyors, de a tavalyihoz képest mégiscsak csökkenő ütemű portfólió romlásnak megfelelőhöz közelítettek) az idei értékvesztés képzési folyamatok.

A végtörlesztés miatti várható veszteségekre a bankok szeptemberben jelentős (100 milliárd forintot közelítő) összegben tartalékokat képeztek. Ezek mintegy egyharmada (az eredménykimutatás „értékvesztés, kockázati céltartalék képzés változása” sorban szereplő) értékvesztés képzés, kétharmada (az „egyéb eredmény” sorban könyvelt) céltartalék volt.

A fentieket figyelembe véve viszonylag jó bankszektori teljesítmény, hogy a 2011. I-III. negyedévi társasági adózás előtti eredmény (87 Mrd Ft) mindössze 13 Mrd Ft-tal (13%-kal) volt alacsonyabb a tavalyi hasonló időszakai értéknél. Fontos ugyanakkor kiemelni, hogy a szektoron belül a polarizáció jelentősen növekszik, illetve azt, hogy a veszteséges bankok száma emelkedik.



BŐVÍTETT HITELINTÉZETI STATISZTIKAI ADATOK

A Felügyelet által közzétett hitelintézeti idősorok - visszamenőleg a 2011. év elejétől - bővültek a lakossági jelzáloghitelek késedelmesség szerinti adataival.

2011. november 23.

A tavalyi első háromnegyed évi eredményhez képest rontotta az idei eredményt a kamateredmény és a jutalék- és díjeredmény csökkenése, valamint a végtörlesztés miatt várható veszteségekre való (értékvesztés és céltartalék formájában megképzett) tartalékolás. A bázisidőszaknál kedvezőbb hatása volt az eredményre a végtörlesztés várható veszteségeire képzett tartalékok nélkül számba vett nettó értékvesztés- és kockázati céltartalék képzése, az általános igazgatási költségek csökkenése és a szektor (döntően külföldről származó) bázisidőszaknál magasabb osztalék bevételei.

A banki fióktelepek 2011. I-III. negyedévi társasági adózás előtti eredménye lényegesen (57%-kal) meghaladta a tavalyi háromnegyed évi összeget. Habár az aktivitás növekedésével is összefüggésben mind a kamateredmény, mind a jutalék- és díjeredmény emelkedett, e növekmények csaknem 60%-át elvitte az általános igazgatási költségek növekedése. Az értékvesztés és kockázati céltartalék képzés változása az idei első háromnegyed évben –legnagyobb részét három fióktelepnek a tavalyinál lényegesen visszafogottabb nettó képzése következtében – sokkal alacsonyabb volt, mint a bázisidőszakban. A tavalyi első kilenc havihoz hasonló értékvesztési és kockázati céltartalék képzési folyamatok esetén is növekedett volna az eredmény, ám a megvalósultnál lényegesen kisebb, mintegy 20%-os mértékben. A válság közepette egy ilyen mértékű eredményemelkedés is kifejezetten dinamikusnak számítana.

Habár a szövetkezeti hitelintézetek kamateredménye 2011. I-III. negyedévében nőtt a bázisidőszakihoz képest, e növekményhez hasonló összeggel csökkent a szektor nem-kamateredménye. Az általános igazgatási költségek és a nettó értékvesztés és kockázati céltartalék növekedése következtében a szektor társasági adózás előtti eredménye 2011. első kilenc hónapjában a bázisidőszaknál lényegesen kisebbé vált. A jövedelmi kilátásokat tekintve kedvezőtlen, hogy a megemelkedett nettó értékvesztés képzés ellenére az idei év első kilenc hónapjában a tartalékképzés összességében nem tartott lépést a portfólió minőség késedelmességgel mért romlásával, így a szektor értékvesztési fedezettségi rátája (megképzett értékvesztés/várható veszteség) idén szeptemberben lényegesen alacsonyabb volt a tavalyinál.

Budapest, 2011. november

Kapcsolódó anyagok

[Gyorselemzés – a hitelintézeti szektor a 2011. szeptemberi adatok alapján](#)

[Részvénytársasági hitelintézetek idősorai \(frissítve a 2011. szeptemberi adatokkal\)](#)

[Hitelintézeti fióktelepek idősorai \(frissítve a 2011. szeptemberi adatokkal\)](#)

[Szövetkezeti hitelintézetek idősorai \(frissítve a 2011. szeptemberi adatokkal\)](#)

Tájékoztató a magas tőkeáttételes ügyletekről

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (Felügyelet) 2011 szeptemberében a hazai befektetési szolgáltatók körében felmérést végzett a szabályozott piacon kívül kötött magas tőkeáttételes ügyletek vonatkozásában. Jelen tájékoztató a felmérés során szerzett tapasztalatokat összegzi.

I. ELŐZMÉNYEK

Az elmúlt években egyre nagyobb mértékben terjedt el az online kereskedési platformokon történő, elsősorban FX (forex, deviza) és CFD (contract for differences, különbözetre vonatkozó pénzügyi megállapodás) termékekre vonatkozó ügyletkötés lehetősége. A CFD lényegében egy tőkeáttételes (leverage), származtatott (derivatív) instrumentum. A tőkeáttétel azt jelenti, hogy a szolgáltatók által meghatározott letéti összeggel (margin) olyan ügyletet lehet kötni, ahol az ügyletérték az elhelyezett letéti összegét többszörösen meghaladja. Az ügyletérték a befektetett tőke összegének tíz, vagy akár százszorosát is elérheti. A tőkeáttétel mértékének növekedése magasabb hozamot ígér, azonban minden tőkeáttételes ügylet magában hordozza a veszteség megsokszorozódásának lehetőségét, amellyel a befektetők sajnos sokszor későn szembesülnek. Minél nagyobb a tőkeáttétel, annál nagyobb a kockázat a befektetett tőke elvesztésére. A termék származékos jellege pedig azt jelenti, hogy az ügylet ára egy másik termék, az alaptermék vagy mögöttes termék (deviza, részvény, index) áráról függ. A CFD ügyletek letéti igénye alacsony, ezért a kisbefektetők számára is könnyen elérhető, így viszonylag kis összeggel tudnak pozíciókat nyitni az ügyfelek. A szabályozott piacon kívül kötött deviza (FX) határidős (forward) tőkepiaci ügyletek jellemzői hasonlóak.

A FENTIEKBEN RÉSZLETEZETT TENDENCIÁK OKÁN A FELÜGYELET SZÜKSÉGESNEK TARTOTTA ANNAK FELMÉRÉSÉT, HOGY AZ ONLINE KERESKEDÉSI PLATFORMOKON, JELLEMZŐEN HATÁRIDŐS FOREX ÉS CFD TERMÉKEKRE TÖRTÉNŐ ÜGYLETKÖTÉS MILYEN JELLEMZŐKKEL BÍR, ÉS MILYEN KOCKÁZATOKAT HORDOZ.

Az online kereskedési rendszerek szolgáltatók által hangoztatott előnye, hogy 0-24 óráig rendelkezésre áll, egyszerű, gyors és olcsó, ugyanakkor veszélyeket is magukban hordoznak. Az ilyen kereskedési platformokon az ügyletkötést az ügyfél közvetlenül, a befektetési szolgáltató közreműködése nélkül is végrehajthatja. Ilyenkor a befektető sok esetben önállóan hozza meg befektetési döntéseit, köt meg az ügyletet. Előfordulhat, hogy a megkötött ügylet nincsen összhangban az ügyfél befektetési céljával. A lakossági ügyfelek jellemzően nem alkalmaznak megfelelő kockázatkezelési eszközöket, sok ügyfelet az agresszív, valamint a nagy nyereséget hangsúlyozó és a veszteség lehetőségére vonatkozó figyelemfelhívást mellőző hirdetések is félrevezethetnek. Az ügyletkötés általában a globális tőkepiacokon bonyolódik.

II. A FELMÉRÉS TAPASZTALATAI

2011. év első hét hónapjában a lakossági ügyfelek a magas tőkeáttételes ügyleteken (FX és CFD) összességében 19,4 Mrd forint bruttó nyereséget és 22,7 Mrd forint bruttó veszteséget realizáltak, így a nettó eredmény a lezárt pozíciókon 3,3 Mrd forint veszteség volt a vizsgált körben.

A LAKOSSÁGI ÜGYFELEK TÚLNOMÓ RÉSE (77%-A) VESZTESÉGET REALIZÁLT AZ FX FORWARD ÉS CFD ÜGYLETEKEN.

A vizsgált napon fennálló nyitott pozíciók összesített, nem realizált nyeresége lakossági ügyfeleknek 1,2 Mrd forint, míg a pozíciók nem realizált vesztesége 4,2 Mrd forint volt. A nyitott pozíciók nagy része, hasonlóan a lezárt pozíciókhoz veszteséget mutatott. Egy nyitott pozíció átlagos eredménye 744 ezer forint veszteség volt. A veszteséges nyitott pozíciók 50%-ánál a kimutatott veszteség meghaladta a 340 ezer forintot.

A vizsgált nyitott pozíciók 75%-ánál a tőkeáttétel mértéke nem haladta meg a 40-szeres értéket. A vizsgált napon a legmagasabb tőkeáttétel 216-szoros volt.

A nyitott pozíciók tőkeáttétel mértéke szerinti sávokra rendezése azt mutatta, hogy a maximum 20-szoros tőkeáttétellel nyitott pozíciók átlagos eredménye 542 ezer forint veszteség, a maximum 40-szeres tőkeáttétellel nyitott pozíciók átlagos eredménye 1,1 millió forint veszteség, míg a maximum 60-szoros tőkeáttétellel nyitott pozíciók átlagos eredménye 1 millió forint veszteség volt.

MAGASABB TŐKEÁTTÉTEL ESETÉN A POZÍCIÓK VESZTESÉGE IS MAGASABB VOLT A VIZSGÁLT KÖRBE.

A befektetési vállalkozások esetében a maximális tőkeáttétel mértéke az igénybe vett partner szolgáltatóktól és kereskedett termékektől, lejáratától függ, ez akár több százszoros is lehet. A tőkeáttétel mértékét letéti követelményeken keresztül szabályozzák.

A hazai hitelintézetek közül több társaság is korlátozza a spekulatív célú tőkeáttételes ügyletekkel kapcsolatos szolgáltatás nyújtását a lakossági ügyfeleknek. A hitelintézetek döntő többsége kizárólag vállalati ügyfeleivel köt tőkeáttételes ügyletet, magánszemélyek részére az ügyletkötés nem engedélyezett. A hitelintézeteknél jellemzően 10, 20, 25-szörös tőkeáttétellel lehet ügyletet kötni.

A hazai hitelintézetek döntő többsége lakossági ügyfelek számára nem, illetve korlátozottan engedélyezi a magas tőkeáttételes ügyletek kötését. A náluk elérhető maximális tőkeáttétel mértéke lényegesen alacsonyabb, mint a jellemzően befektetési vállalkozások által működtetett on-line kereskedési platformokon elérhető tőkeáttétel.

III. A FELÜGYELET FIGYELEMFELHÍVÁSA

A magas tőkeáttételes ügyletkötésekből eredő kockázatok miatt a Felügyelet kiemelten fontosnak tartja felhívni a figyelmet arra, hogy

- a befektetők kizárólag felügyeleti engedéllyel rendelkező szolgáltatókat vegyenek igénybe;

- csak megfelelő ismerettel, tapasztalattal rendelkező befektetők kössenek magas tőkeáttételű ügyleteket;
- ahol látványos hasznot ígérnek, ott látványos veszteség is realizálható, ezért körültekintően kell eljárni az ilyen ügyletkötéseket megelőzően;
- a pozíció fenntartása érdekében a szolgáltató pótlólagos letéti igényt támaszthat az ügyfél irányába, ezért az eredetileg befektetett összeget meghaladó veszteséget is lehet realizálni;
- a befektetők ne alkalmazzanak ügyletet generáló szoftvereket;
- a befektetők ne adják meg hitelkártya adataikat!

A FELÜGYELET VÉLEMÉNYÉHEZ HASONLÓAN MÁS EURÓPAI UNIÓS FELÜGYELETI HATÓSÁGOK (BELGIUM, FRANCIAORSZÁG, DÁNIA) IS EGYETÉRTENEK ABBAN, HOGY AZ ÖSSZETETT, BONYOLULT PÉNZÜGYI ESZKÖZÖK ÉRTÉKESÍTÉSE NEM AJÁNLOTT LAKOSSÁGI ÜGYFELEK RÉSZÉRE.

Ezen túlmenően az Amerikai Egyesült Államokban jogszabályban korlátozták a lakossági ügyfelek által vállalható tőkeáttétel maximális mértékét az FX ügyletek tekintetében.

A Felügyelet megítélése szerint a magas tőkeáttételes tőkepiaci ügyletek sajátos gazdasági jellemzővel bírnak. Ezen speciális jellemző az, hogy a magas tőkeáttétel miatt ezen ügyleteknek már rövid távú (pár napos) befektetési időtartam mellett is csak két kimenetele lehet: vagy a teljes befektetett összegnek megfelelő veszteség, vagy a befektetett összeghez képest rendkívüli arányú nyereség.

A KÉT KIMENETELŰ TŐKEPIACI ÜGYLET TARTALMILAG MEGFELELTETHETŐ A SZERENCSEJÁTÉK DEFINÍCIÓJÁNAK: AZ ÜGYLETET MEGKÖTŐ SZEMÉLY PÉNZ FIZETÉSE ELLENÉBEN (LETÉTI KÖVETELMÉNYEK), MEGHATÁROZOTT FELTÉTELEK FENNÁLLÁSA VAGY BEKÖVETKEZÉSE ESETÉBEN (AZ ÁRFOLYAM ELMOZDULÁS MEGFELELŐ IRÁNYA), PÉNZNYEREMÉNYRE (ÁRFOLYAMNYERESÉG) VÁLIK JOGOSULTTÁ. A NYERÉS VAGY VESZTÉS VALÓJÁBAN A VÉLETLENTŐL FÜGG, MIVEL AZ ÁRFOLYAMOK NAPI VAGY NAPON BELÜLI INGADOZÁSA RENDKÍVÜL HEKTIKUS, S ÍGY KISZÁMÍTHATATLAN.

IV. ÜGYFÉL TÁJÉKOZTATÁS

A Felügyelet tapasztalatai szerint a szolgáltatók a pénzügyi eszközök piacairól szóló 2004/39/EK Irányelv (MiFID) szerinti előzetes tájékoztatói kötelezettség teljesítése során (megfelelési, alkalmassági tesztek) jellemzően csak formálisan, közvetett módon térnek ki arra, hogy a magas tőkeáttételes ügyletekből eredő kockázatokat az ügyfelek mennyire ismerik. A megfelelési és alkalmassági tesztekben nem kérdeznek rá konkrétan arra, hogy a tőkeáttételes ügyleteken keletkező esetleges veszteségeket az ügyfél mennyire képes elviselni.

A Felügyelet a felmérés alapján tapasztalt kockázatok és tendenciák tükrében további intézkedéseket tart szükségesnek a fogyasztóvédelmi célok elérése érdekében.

Budapest, 2011. november 5.

[Tájékoztató a magas tőkeáttételes ügyletekről](#)

Tájékoztató a 2012. július 1-jén induló napon belüli átutalásról

Megjelent a Magyar Nemzeti Bank (MNB) [közleménye](#), valamint közzétették a GIRO Zrt. és tagjai honlapjain azokat az első ügyfél-tájékoztatókat, amelyek arról értesítik a széles nagyközönséget, hogy 2012. július 1-jétől lerövidül az elektronikusan benyújtott átutalások teljesítési ideje olyan esetekben, amikor a fizető fél és a kedvezményezett számláit két különböző bank vezeti. Az ilyen esetekben az eddig megszokott egy banki munkanap helyett – még a nap folyamán, a pénzforgalmi szolgáltatók nyitvatartási idején belül, 4 óra alatt – teljesülnek a megbízások.

Az MNB, a GIRO Zrt., valamint az érintett bankok és takarékszövetkezetek írásos tájékoztatói az InterGiro2 (IG2) elnevezésű projekt első kommunikációja keretében az érintett szolgáltatók részéről összehangoltan láttak napvilágot, azzal a céllal, hogy a 2012. július eleji indulásra a pénzforgalmi szolgáltatók ügyfelei megkezdhesék felkészülésüket az új szolgáltatásra, a napon belüli átutalásra.

A PSZÁF úgy is, mint a projekt Kommunikációs munkacsoportjának tagja, és úgy is, mint a pénzforgalomban és a fogyasztóvédelemben érintett hatóság, vállalta, hogy a rendelkezésére álló csatornákon elősegíti az IG2-vel kapcsolatos tudnivalók és ismeretek lehető legtágabb kör részére történő célba juttatását. Ezért, és az egységes tájékoztatás érdekében, közzétesszük az IG2 Kommunikációs munkacsoportja által elkészített és a Projektirányító bizottság által elfogadott dokumentumokat:

- Lakossági tájékoztató,
- Vállalati tájékoztató és melléklete,
- Gyakran ismételt kérdések és fogalmi meghatározások

A dokumentumok elérhetők még az érintett bankok és takarékszövetkezetek honlapjain kívül az alábbi intézmények internetes címein keresztül is:

www.mnb.hu

www.giro.hu

www.sepahungary.hu

www.bankszovetseg.hu

Budapest, 2011. november 21.

Kapcsolódó anyagok

[Tájékoztató a 2012. július 1-jén induló napon belüli átutalásról](#)

[Lakossági tájékoztató](#)

[Vállalati tájékoztató](#)

[Vállalati tájékoztató - melléklet](#)

[Gyakran ismétlődő kérdések és fogalmi meghatározások](#)

Végtörlesztési statisztika a PSZÁF honlapján

Új statisztika a Felügyelet honlapján! A Felügyelet november 8-tól havi rendszerességgel közzéteszi a deviza alapú kölcsönök rögzített árfolyamon való kedvezményes végtörlesztésének, valamint a végtörlesztéshez folyósított forint hiteleknek az adatait magyar és angol nyelven.

A statisztika elérhető a [Jelentések, statisztikák/Statisztikák/Végtörlesztés](#) menüpontban.

2011. november 8.

Kapcsolódó anyagok

[Végtörlesztési statisztika a PSZÁF honlapján](#)

[Végtörlesztési adatok \(2011. október 30.\)](#)

[Statistical data on full repayment](#)

Adatszolgáltatók figyelmébe

Az alábbiakban az adatszolgáltatók számára novemberben megjelent híreket gyűjtöttük össze.

TISZTELT ADATSZOLGÁLTATÓK!

Megjelent a Magyar Közlönyben a pénzügyi vállalkozások és pénzügyi alkuszok adatszolgáltatási kötelezettségéről szóló 20/2011. (X.20.) PSZÁF rendelet, amely megtekinthető a Felügyelet honlapján az [Adatszolgáltatás/Pénzügyi vállalkozások](#) menüpont 3. 2012. évi rendszeres adatszolgáltatás pontjában.

Budapest, 2011. november 7.

* * * * *

TISZTELT REFERENCIAADAT-SZOLGÁLTATÓK!

Tájékoztatjuk a referenciaadat-szolgáltatókat, hogy a Központi Hitelinformációs Rendszerről szóló [2011. évi CXXII. törvény](#) 15. §-ában hivatkozott [mintatájékoztató](#) elérhető a [Intézményeknek/Hitelintézetek/Egyéb szabályozó eszközök](#) oldalon.

Budapest, 2011. november 17.

* * * * *

TISZTELT ADATSZOLGÁLTATÓK!

A magánnyugdíjpénztárak adatszolgáltatási kötelezettségéről szóló, 2012. január 1-jétől hatályos PSZÁF rendelet nem hiva-

talos verziója, az adatszolgáltatási táblák és a kitöltési útmutató megtekinthető a Felügyelet honlapján az [Adatszolgáltatás/Pénztárak](#) menüpont „3. 2012. évi rendszeres adatszolgáltatás” pontjában.

Budapest, 2011. november 22.

* * * * *

TISZTELT ADATSZOLGÁLTATÓK!

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete felhívja az egyes deviza alapú kölcsönszerződések kedvezményes végtörlesztésére vonatkozó rendkívüli adatszolgáltatásra (OV1 és OV2 táblák) kötelezett pénzügyi intézmények figyelmét, hogy az otthonvédelmi intézkedésekkel kapcsolatos egyes törvények módosítása kapcsán a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 200/B. § módosítása alapján a jogalkotó a rögzített árfolyamon történő végtörlesztés lehetőségét kiterjesztette a deviza alapú, lakóingatlanra vonatkozó pénzügyi lízingszerződésekre is. Az OV1 és OV2 táblákra vonatkozó adatszolgáltatást a továbbiakban ennek megfelelő tartalommal kell teljesíteni.

2011. november 23.

Szakmai konzultáció: QIS5bis eredmények és a kapcsolódó kérdések, problémák

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete 2011. december 5., 9.00 órai kezdettel konzultációt tart a biztosítók vezető kockázatkezelői (CRO) és vezető aktuáriusai részére.

Program	
8.30-9.00	Regisztráció
9.00-9.10	Megnyitó Előadó: Dr. Király Árpád ügyvezető igazgató
9.10-11.00	A QIS5bis eredmények és a kapcsolódó kérdések, problémák megvitatása Előadók: Gaálné Kodila Diána (vezető aktuárius), Szabó Péter(vezető aktuárius)

A konzultáción való részvétel ingyenes. A jelentkezéseket beérkezési sorrendben fogadjuk, a terem befogadóképességén felül jelentkezőknek értesítést küldünk.

A [jelentkezési lapot](#) legkésőbb 2011. november 30-án 16:00 óráig kérjük visszaküldeni a 489-9112-es fax számra, vagy beküldeni [elektronikusan](#).

Budapest, 2011. november 7.

[Szakmai konzultáció: QIS5bis eredmények és a kapcsolódó kérdések, problémák](#)

Bírság és közérdekű igényérvényesítési per az AXA-pénztártagoknak okozott indokolatlan többletköltségek miatt

Százmillió forint bírsággal sújtotta az AXA alapkezelőt a PSZÁF és felszólította a pénztári vagyonkezelési jogszabályok betartására. A PSZÁF közérdekű igényérvényesítés iránti pert indít, annak érdekében, hogy az AXA magánnyugdíjpénztárának volt és jelenlegi tagjai visszakaphassák a vagyonkezelő által tőlük jogséértően elvont költségeket.

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (PSZÁF) határozatában 100 millió forint bírsággal sújtotta az AXA Magyarország Befektetési Alapkezelő Zrt.-t és felszólította a pénztári vagyonkezelésre vonatkozó jogszabályi előírások betartására.

A PSZÁF célvizsgálatot folytatott le az AXA Önkéntes és Magánnyugdíjpénztárnál a pénztári vagyonkezelés során fölmerült költségek jogszerűségének áttekintésére. A PSZÁF a pénztári vizsgálatot lezáró határozatában akkor megállapította: az AXA nyugdíjpénztára indokolatlan többletköltséget okozott magánnyugdíjpénztári tagjainak egyes, az AXA alapkezelője által kezelt befektetési alapokban történt befektetéseivel. Az AXA nyugdíjpénztár által – a PSZÁF fenti határozatának végrehajtásaként – benyújtott intézkedési terv szerint, a nyugdíjpénztár által kimutatott jogtalan többletköltség 808 millió forint volt, amelyből azonban az AXA alapkezelője – az AXA nyugdíjpénztárának felszólítására – csak mintegy 158 millió forintot térített meg.

A PSZÁF az AXA alapkezelőjével szemben is célvizsgálatot folytatott le, melyben a vagyonkezelői befektetések során alkalmazott egyes befektetési eszközök jellegét, a mögöttes eszközök sokszínűségét, a költségek különböző befektetők közötti megoszlását, s a méretgazdasági szempontokat ellenőrizte. Ezek alapján megállapítható, hogy a vagyonkezelő több esetben közvetett befektetési eszközökbe – az alapkezelő által létrehozott, döntően a pénztár által lejegyzett, viszonylag kisszámú értékpapírt

magába foglaló befektetési alapokba – helyezte el a pénztári megtakarításokat, noha az ugyanolyan befektetési összetételű megvalósító közvetlen befektetések lényegesen alacsonyabb költségűek lettek volna.

A PSZÁF az AXA alapkezelőnél elvégzett vizsgálatában kirívóan súlyos jogsértésnek minősítette, hogy a vagyonkezelő az AXA nyugdíjpénztárával kötött befektetési szolgáltatási szerződése keretében – jogszabályt sértve – nem a pénztár érdekeivel összhangban járt el. A vagyonkezelő az indokolatlan többletköltség felszámítása révén csökkentette a magánnyugdíjpénztári tagok nyugdíjcélú megtakarításainak összegét, miközben az alapkezelési díjon keresztül neki a jogséértésből közvetlen vagyoni előnye származott. Mindez alkalmas lehet a pénzügyi közvetítő rendszerrel és a nyugdíjcélú megtakarítások megfelelő kezelésével kapcsolatos közbizalom gyengítésére is.

Az AXA alapkezelő az őt megbízó – s a rá vonatkozó felügyeleti határozatot nem vitató – AXA nyugdíjpénztár által kiszámított többletköltség egy részét megtérítette, így az igény jogosságának alapját gyakorlatilag elismerte. Ugyanakkor a követelés fennmaradó része teljesítésének megtagadásáról nem adott számot.

A PSZÁF a Fővárosi Bíróságon közérdekű igényérvényesítési eljárást indít az AXA alapkezelőjével és nyugdíjpénztárával szemben, hogy elérje a volt és jelenlegi magánnyugdíjpénztári tagokat illető többletköltség visszafizetését. Amennyiben a bíróság – amelynek eljárásáról a PSZÁF tájékoztatni fogja a közvéleményt – megítéli az egyes pénztártagoknak visszajáró összegeket, azoknak a volt és jelenlegi pénztártagok részére történő kifizetése iránt közvetlenül az AXA nyugdíjpénztára (tehát nem a PSZÁF) fog intézkedni. A történet kapcsán a PSZÁF nyomozó hatósághoz is fordult.

Budapest, 2011. november 29.

Kapcsolódó anyagok

[Sajtóközlemény: Bírság és közérdekű igényérvényesítési per az AXA-pénztártagoknak okozott indokolatlan többletköltségek miatt](#)

[A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének JÉ-IV-50226/2011. számú határozata az AXA Önkéntes és Magánnyugdíjpénztár magánnyugdíjpénztári ágazatával szemben célvizsgálat lezárásáról](#)

[A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének JÉ-IV-B-50237/2011. számú határozata az AXA Magyarország Befektetési Alapkezelő Zrt.-vel szemben felügyeleti intézkedés alkalmazásáról és bírság kiszabásáról](#)



Ismételt kgfb díjhirdetésre kötelezte a PSZÁF a Genertelt

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (PSZÁF) határozatában a 2011. október 30-án megjelentetett, kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási (kgfb) díjtárfájának a károkozók pótdíjára vonatkozóan a fogyasztók megfelelő tájékoztatását szolgáló tartalommal való ismételt közzétételére kötelezte a Genertel Biztosító Zrt.-t. A kötelezésnek a Genertel 2011. november 11-ig a díjhirdetésnél igénybe vett két országos napilapban és a honlapján kell, hogy eleget tegyen.

A PSZÁF 2011. november 2-án hivatalból eljárást indított a kgfb rendszer működését szabályozó törvényben meghatározott díjtárfák hirdetéssel kapcsolatos követelmények betartásának ellenőrzése céljából. Az eljárás több biztosító vonatkozásában továbbra is folyamatban van.

A Felügyelet megítélése szerint a Genertel azzal, hogy díjtárfája 26. b) pontja szerint a „Károkozók pótdíja” díjtétel olyan fogyasztókat kíván sújtani büntető jelleggel, azaz pótdíj fizetésére kötelezni, amely fogyasztók a hivatkozott b) pontban megjelölt időszakban kármentesen közlekedtek, azaz kárt nem okoztak, megtévesztő kereskedelmi gyakorlatot valósított meg. Mivel a

díjtárfák alpont címe kifejezetten a károkozók pótdíjának az alkalmazására utal, a fogyasztó kellően gondos és ésszerű eljárása során is figyelmen kívül hagyhatja az abban ily módon elrejtett, homályosan és félreérthető módon megjelenő tájékoztatást.

Budapest, 2011. november 5.

Kapcsolódó anyagok

[Sajtóközlemény: Ismételt kgfb díjhirdetésre kötelezte a PSZÁF a Genertelt](#)

[A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének FH-II-50032/2011. számú, fogyasztóvédelmi intézkedést tartalmazó határozata a Genertel Biztosító Zrt. számára](#)

Több biztosítónak pontosítania kell kötelező biztosítási díjhirdetését

A fogyasztókat megfelelően tájékoztató módon ismételten meg kell jelentetnie november 11-éig hét biztosítónak kgfb díjtárfák-hirdetményük egyes, az eljárások során kifogásolt részeit – tette közzé határozataiban a PSZÁF. Két biztosítónál és a biztosítósövetségénél vezetői levélben hívta föl a figyelmet a pontatlanságokra a hatóság.

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (PSZÁF) határozataiban hét biztosítót kötelezett arra, hogy szüntessék meg a 2012. évi kötelező gépjármű felelősségbiztosítási (kgfb) díjhirdetésükben szereplő jogsértéseket és 2011. november 11-éig tegyék közzé a hirdetmények kifogásolt részeit az eredeti közzétételekre szolgáló napilapokban, illetve saját honlapjaikon.

Az AEGON Magyarország Általános Biztosító Zrt. díjtárfájának egyik táblájában és az azt kiegészítő szövegben egymásnak ellentmondóan tette közzé, hogy a 2012. január 1. előtti kockázatviselési kezdetű személygépjármű szerződések megadott korrekciós indexe vonatkozik-e, vagy sem a gazdálkodó szervezetre. A díjtárfák egy másik, a díjkorrekciót meghatározó részében a biztosító, a fogyasztók számára meghatározás nélkül hagyta, hogy mit ért az „építkezéshez használt jármű”, illetve a „minden egyéb jármű, amelynek üzemeltetési jellege nem saját, vagy normál használatú” fogalmak alatt.

A PSZÁF elnöke az AEGON Magyarország Általános Biztosító Zrt.-nek írt vezetői levelében rámutat: a biztosító olyan online kedvezményt hirdetett, amelynek feltétele, hogy a fogyasztó a kgfb szerződés kockázatviselésétől kezdve 30 napon belül regisztráljon a biztosító online felületén. Mivel a biztosító az ügyfél kgfb-ajánlatát 15 napon belül köteles elbírálni, az AEGON nem minden esetben lesz képes megítélni, hogy a fogyasztó jogszerűen veszi-e igénybe a kedvezményt.

Az Astra S.A. Biztosító Magyarországi Fióktelepe díjtárfájának területi besorolásánál az egyik területi csoportnál név szerint feltüntetett városokon túl – a fogyasztók számára megtévesztő módon – a táblázatban más települések irányítószámai is szerepeltek, illetve a biztosító számos, Magyarországon nem létező települési irányítószámot is feltüntetett.

A Generali-Providencia Biztosító Zrt. olyan megtévesztő extra kármentességi kedvezményt hirdetett meg, amelyet csak azok a fogyasztók vehetnének igénybe, akik fennálló biztosítási szerződésüket évfordulóra felmondták, új biztosítás kötésére vonatkozó ajánlatot ugyanakkor csak ezt követően, tehát – biztosítási kötelezettségüket megszegve – már a fedezetlenségi időszakban tettek. A biztosító díjtárfájában e mellett úgy hirdetett meg évközi évfordulós kedvezményt, hogy ezzel egyidejűleg nem tájékoztatta az ügyfeleket arról: a kedvezmény jövőbeni igénybe vétele hátrányosan hathat bonus-malus osztályban történő előbbre sorolásukra, s így fizetendő biztosítási díjukra.

A Generali-Providencia Biztosító Zrt. és az Uniqa Biztosító Zrt. egyaránt olyan casco együttműködési kedvezményt is meghirdetett, amely esetében a kgfb ajánlat megtételekor a fogyasztó számára még nem ismert – a jövőben beálló, a biztosító casco kockázatbírálási tevékenységének eredményén múló – tényezőből válik függővé a kgfb kedvezmény megadása.

A K&H Biztosító Zrt. pótdíjat szabott ki díjhirdetményében azon ügyfeleire, akik szerződése 2012-ben díjnémfizetés miatt szűnik meg. A kgfb-ről szóló törvény szerint a szerződő biztosítást azonban a biztosítási időszak hátralévő részére a biztosító bármilyen szankciós jellegű, pótlólagos díj felszámítása nélkül köteles elfogadni.

Az UNION Vienna Insurance Group Biztosító Zrt. „UNION-Kötelező, UNION-Közszolgálati Kötelező és UNION-Partner Kötelező”, illetve „MEOSZ-tag mozgáskorlátozott” és „mozgáskorlátozott szerződő” elnevezésű, a díjtárfában meg nem határozott, ismeretlen tartalmú tényezőket jelölt meg hirdetményében. Ezek ismerete nélkül a fogyasztók számára nem lehet egyértelmű a díj kiszámítása. A biztosító e mel-

lett a személygépkocsi kategóriában „családi flotta 2 autóból” elnevezést is használt, miközben díjtárfája egy másik részében a kgfb-ról szóló törvény által meghatározott flotta fogalmát is alkalmazta. A flotta kifejezés ugyanazon tarifában való ismételt, de eltérő tartalmú szerepeltetése félreértésre ad lehetőséget.

A Wabard Biztosító Zrt. a személygépkocsikra vonatkozó tarifa hirdetményében a vonatkozó rendelet kategóriáitól eltérően sorolta be a járműveket teljesítményük szerint. A biztosító e mellett a kármentességi kedvezményre vonatkozó részének kísérő szövegében – az erre vonatkozó táblázattól eltérően – elmulasztotta tájékoztatni a fogyasztókat, hogy a kármentességért járó kártörténeti pontokat a szerződés bonus-malus besorolásától függően is differenciálja. A biztosító hirdetményének életkori besorolása nem tér ki a 21 és a 70 éves szerződőkre, a gépjárművek köbcen-timéter paraméterére vonatkozó díjmódosító tényezőknél pedig nem sorolta be az 1501 köbcen-timéteres járműveket.

Az MKB Általános Biztosító Zrt-nek írt vezetői levélben a PSZÁF elnöke jelezte: a biztosítónak a nem személygépkocsikra kötött határozatlan idejű szerződésekre vonatkozó egyik díjtáblázatában csak közvetetten, értelmezés útján derül ki, hogy az adott hirdetmény a 3,5 tonna alatti tehergépkocsikra értendő.

A PSZÁF elnöke a Magyar Biztosítók Szövetségének (MABISZ) írt vezetői levelében rámutatott: a szövetség díjhirdetési tájékoztatójában két esetben tévesen a 2012. évi helyett 2011. évi dátumot írt. A MABISZ e mellett tévesen tüntette fel, hogy a fedezetlenségi díj szankciós jellegű: valójában a Kártalanítási Számla nem szerződésen alapuló kockázatvállalásának ellenértékét hivatott utólag rendezni.

A konkrét díjhirdetéseken túl a PSZÁF fel kívánja hívni valamennyi érintett piaci szereplő figyelmét bizonyos kedvezőtlen jelenségekre. Egyes, a biztosítási piacon megjelent kedvezmények továbbá a biztosítók különböző biztosítási (üzlet)ágazatai közötti összekapcsolódásokat jeleznek. Szintén kedvezőtlen jelenség, hogy terjednek a kgfb biztosítások kockázat-elbírálásához, jellegéhez aligha kapcsolható díjtárfálási szempontok is (például szórakoztató magazinra történő előfizetés is módosíthatja a díjat).

A biztosítók által meghirdetett 2012. évi kgfb díjak a korábbiakhoz képest jellemzően alacsonyabbak a korábbiaknál. Ez kedvező lehet a fogyasztók számára, azonban a PSZÁF felhívja a biztosítók figyelmét az alacsony díjból fakadó potenciális kockázatokra. A PSZÁF e kérdésekre a folyamatos felügyelés keretein belül kiemelt figyelmet fog fordítani.

2011. november 8. Budapest

Kapcsolódó anyagok

[Sajtóközlemény: Több biztosítónak pontosítania kell kötelező biztosítási díjhirdetését](#)

[A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének JÉ-II-50225/2011. számú határozata az AEGON Magyarország Általános Biztosító Zrt. számára a jogszabályi előírásoknak megfelelő díjtárfája hirdetésre kötelezés tárgyában](#)

[A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének FH-II-50035/2011. számú, fogyasztóvédelmi intézkedést tartalmazó határozata az Uniq Biztosító Zrt. számára](#)

[A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének FH-II-50033/2011. számú, fogyasztóvédelmi intézkedést tartalmazó határozata az Astra S.A. Biztosító Magyarországi Fióktelepe számára](#)

[A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének FH-II-50034/2011. számú, fogyasztóvédelmi intézkedést tartalmazó határozata a Generali-Providencia Biztosító Zrt. számára](#)

[A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének FH-II-50037/2011. számú, fogyasztóvédelmi intézkedést tartalmazó határozata az UNION Vienna Insurance Group Biztosító Zrt. számára](#)

[A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének FH-II-50036/2011. számú, fogyasztóvédelmi intézkedést tartalmazó határozata a Wabard Biztosító Zrt. számára](#)

[A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének FH-II-50038/2011. számú, fogyasztóvédelmi intézkedést tartalmazó határozata a K&H Biztosító Zrt. számára](#)

A közzétett flottadíjat kell alkalmaznia a Generali-Providenciának

A Generali-Providencia Biztosítónak a díjhirdetésében közzétett díjtárfát kell alkalmaznia meglévő flottás ügyfeleinél, attól eltérő számítási módszert tartalmazó díjértéssítőt nem küldhet nekik – tette közzé határozatában a PSZÁF, amely bírsággal is sújtotta a biztosítót a jogsértés miatt.

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (PSZÁF) határozatában kötelezte a Generali-Providencia Biztosító Zrt.-t: ismételtlen értesítse meglévő flottás ügyfeleit a következő biztosítási időszakra várható díjakról – azt immár a biztosító által 2011. október 30-án közzétett díjtárfája szerint megállapítva –, s e díjakról a honlapján is a meghirdetett díjtárfája szerint adjon tájékoztatást. A PSZÁF egyúttal 2 millió forint bírság megfizetésére is kötelezte a biztosítót.

A felügyeleti intézkedés oka, hogy a Generali-Providencia Biztosító Zrt. egyes, meglévő flottás ügyfeleinek (amelyeknél a

díjtárfája „Flotta ügyfélszám-díjfaktor (A)” táblájában az ügyfélszámhoz tartozóan egynél kisebb tizedes szám szerepel) kiküldött éves díjértéssítőiben olyan díjakat közölt, amelyeket nem a nyilvánosan meghirdetett díjtárfájában rögzített, hanem azok másfajta – a díjtárfájában nem szereplő – módszerrel számíthatók ki.

A biztosító a felügyeleti vizsgálat során a PSZÁF számára azt nyilatkozta: meghirdetett díjtárfájában tévesen tüntette fel a vonatkozó képletet, célja a díjértéssítőben közölt díjaknak megfelelő díjhirdetés volt. A PSZÁF azonban határozatában kifejtette: a

közzétett díjtárfával ellentétes díjértékesítés jogsértő volt, s e szempontból nincs jelentősége annak, hogy a Generali-Providencia Biztosító Zrt. szándéka milyen díjtárfára meghirdetésére irányult. A biztosító október 30-án nyilvánosan meghirdetett díjtárfája e vonatkozásban a jogszabályi előírásoknak megfelel: a díjtárfára meglévő flottaszerződések díjának kiszámítására vonatkozó része egyértelmű, a díjszámítás módja kétséget kizáróan azonosítható és a biztosító ügyfelei által alkalmazható.

A kötelező gépjármű felelősségbiztosításról szóló törvény ugyanakkor egyértelműen rögzíti: a biztosító a meghirdetett díjtárfáját utólag nem változtathatja meg. A biztosító ezen – egyértelműen meghatározott, közzétett – díjtárfája alapján köteles

az érintett szerződések biztosítási díját kialakítani, és ezt a díjat a díjhirdetéssel érintett biztosítási időszakban nincs lehetősége megváltoztatni.

Budapest, 2011. november 10.

Kapcsolódó anyagok

[Sajtóközlemény: A közzétett flottadíjat kell alkalmaznia a Generali-Providenciának](#)

[A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének JÉ-II-B-50229/2011. számú határozata a Generali-Providencia Biztosító Zrt.-vel szemben felügyeleti intézkedés alkalmazásáról és bírság kiszabásáról](#)

Tőkepiaci összefoglaló

A BÉT-en kötött fix ügyletek 2011.10.25. - 11.23.

Dátum	Idő	Értékpapír	Ár (Ft)	Napi átlagár (Ft)	Napi minimum ár (Ft)	Napi maximum ár (Ft)	Napi nyitó ár (Ft)	Napi záró ár (Ft)	Mennyiség (db)	Érték (Ft)
2011.11.07.	10:01:33	EGIS	17 800	17 674,78	17 300	18 070	17 800	17 360	21 701	386 277 800
2011.11.07.	10:06:49	EGIS	17 800	17 674,78	17 300	18 070	17 800	17 360	37 739	671 754 200
2011.11.07.	10:07:01	OTP	3 226	3 181,97	3 116	3 248	3 219	3 170	1 329 978	4 290 509 028
2011.11.07.	10:07:11	OTP	3 226	3 181,97	3 116	3 248	3 219	3 170	1 081 514	3 488 964 164
2011.11.07.	10:07:21	RICHTER	35 410	35 109,48	34 995	35 400	35 120	35 000	80 691	2 857 268 310
2011.11.07.	10:07:33	RICHTER	35 410	35 109,48	34 995	35 400	35 120	35 000	141 343	5 004 955 630
2011.11.07.	10:07:44	MOL	16 100	15 954,79	15 800	16 180	16 100	15 810	297 465	4 789 186 500
2011.11.07.	10:07:52	MOL	16 100	15 954,79	15 800	16 180	16 100	15 810	519 716	8 367 427 600
2011.11.07.	10:08:00	MTELEKOM	520	516,83	508	524	521	508	3 896 700	2 026 284 000
2011.11.07.	10:08:09	MTELEKOM	520	516,83	508	524	521	508	6 759 236	3 514 802 720
2011.11.07.	10:08:20	TVK	2 280	2 250,60	2 205	2 340	2 225	2 340	72 623	165 580 440
2011.11.07.	10:08:28	TVK	2 280	2 250,60	2 205	2 340	2 225	2 340	112 082	255 546 960
2011.11.07.	10:08:36	DANUBIUS	2 940	2 986,88	2 900	3 000	2 940	3 000	10 494	30 852 360
2011.11.07.	10:08:45	DANUBIUS	2 940	2 986,88	2 900	3 000	2 940	3 000	12 019	35 335 860
2011.11.07.	10:09:03	FHB	491	485,94	480	491	489	483	103 666	50 900 006
2011.11.07.	10:09:12	FHB	491	485,94	480	491	489	483	92 473	45 404 243
2011.11.07.	10:09:20	GSPARK	801	806,99	800	830	805	828	92 987	74 482 587
2011.11.07.	10:09:26	GSPARK	801	806,99	800	830	805	828	64 345	51 540 345
2011.11.07.	10:09:32	E-STAR	5 700	5 748,10	5 700	5 840	5 720	5 815	15 949	90 909 300
2011.11.07.	10:09:37	E-STAR	5 700	5 748,10	5 700	5 840	5 720	5 815	19 441	110 813 700
2011.11.07.	10:09:43	PANNERGY	655	639,70	625	649	644	649	173 214	113 455 170
2011.11.07.	10:09:48	PANNERGY	655	639,70	625	649	644	649	309 178	202 511 590
2011.11.07.	10:09:53	ANY	633	614,18	601	640	640	608	144 733	91 615 989
2011.11.07.	10:09:59	ANY	633	614,18	601	640	640	608	200 113	126 671 529
2011.11.07.	10:10:07	FOTEX	282	282,39	280	288	281	280	202 986	57 242 052
2011.11.07.	10:10:13	FOTEX	282	282,39	280	288	281	280	137 671	38 823 222
2011.11.07.	10:10:21	ETFBUXOTP	701						113 125	79 300 625
2011.11.07.	10:10:26	ETFBUXOTP	701						80 057	56 119 957
2011.11.10.	09:05:33	OTP	2 900	2 931,77	2 826	3 043	2 900	2 870	14 500	42 050 000
2011.11.10.	10:06:55	OTP	2 953	2 931,77	2 826	3 043	2 900	2 870	34 000	100 402 000
2011.11.11.	09:30:51	RICHTER	36 070	36 304,86	36 000	36 600	36 345	36 300	37 275	1 344 509 250
2011.11.11.	09:30:59	RICHTER	36 065	36 304,86	36 000	36 600	36 345	36 300	149 099	5 377 255 435

300.000.000 Ft-ot meghaladó árfolyamértékű részvénynyületek a BÉT-en 2011.10.25. - 11.23.

Dátum	Idő	Értékpapír	Ár (Ft)	Napi átlagár (Ft)	Napi minimum ár (Ft)	Napi maximum ár (Ft)	Napi nyitó ár (Ft)	Napi záró ár (Ft)	Mennyiség (db)	Érték (Ft)
2011.10.25.	11:22:31	RICHTER	35 825	35 901,43	35 605	36 350	35 620	35 980	10 000	358 250 000
2011.10.25.	16:57:10	RICHTER	35 900	35 901,43	35 605	36 350	35 620	35 980	10 000	359 000 000
2011.10.28.	12:23:22	OTP	3 666	3 627,81	3 400	3 727	3 685	3 541	300 000	1 099 800 000
2011.11.21.	13:42:39	GSPARK	820	820,17	820	870	820	870	527 912	432 887 840

A tőzsdei kereskedés szüneteltetését előidéző részvénynyületek 2011.10.25. - 11.23.

Dátum	Időpont	Értékpapír	Ár (Ft)	Mennyiség (db)	Érték (Ft)	Bázisár (Ft)	Eltérés a bázisártól (%)	Bázisár dátuma	Napi átlagár (Ft)	Napi minimum ár (Ft)	Napi maximum ár (Ft)	Napi nyitó ár (Ft)	Napi záró ár (Ft)	Napi összforgalom (db)	
kárp.i.	2011.11.02.	13:30:18	KARPOT	482	80	38 560	424	13,68	2011.10.27.	446,26	439	483	439	482	6 015
	2011.11.11.	15:35:05	KARPOT	435	396	172 260	498	-12,65	2011.11.07.	455,81	435	498	435	498	601
	2011.11.16.	09:08:16	KARPOT	431	300	129 300	498	-13,45	2011.11.11.	431,11	431	449	431	449	302
A kategória	2011.10.28.	09:48:48	ESTMEDIA	163	1 000	163 000	148	10,14	2011.10.27.	162,38	148	170	148	170	135 444
	2011.11.02.	09:21:09	ESTMEDIA	188	1	188	170	10,59	2011.10.28.	186,40	170	195	170	195	120 608
	2011.11.03.	09:00:19	ESTMEDIA	224			195	14,87	2011.11.02.	223,90	220	224	224	224	39 494
	2011.11.04.	09:00:29	ESTMEDIA	257			224	14,73	2011.11.03.	257,00	257	257	257	257	43 068
	2011.11.07.	09:00:00	ESTMEDIA	295			257	14,79	2011.11.04.	243,22	219	295	295	219	691 321
	2011.11.08.	09:00:19	ESTMEDIA	196			219	-10,50	2011.11.07.	195,31	187	216	196	187	193 587
	2011.11.11.	09:14:30	ESTMEDIA	193	410	79 130	174	10,92	2011.11.10.	198,01	178	200	178	200	155 068
	2011.11.14.	09:42:29	ESTMEDIA	222	500	111 000	200	11,00	2011.11.11.	217,14	196	230	208	222	273 765
	2011.11.16.	09:12:08	ORC	1 025	70	71 750	1 155	-11,26	2011.11.15.	1 079,67	1 005	1 120	1 110	1 070	18 250
	2011.11.08.	09:00:19	RABA	796			621	28,18	2011.10.28.	791,83	785	799	796	795	897 965
	2011.10.27.	11:15:28	SYNERGON	254	50	12 700	230	10,43	2011.10.26.	257,19	237	264	238	256	40 388
2011.11.03.	16:57:40	SYNERGON	288	14	4 032	260	10,77	2011.11.02.	272,25	250	288	259	284	26 527	

Dátum	Időpont	Értékpapír	Ár (Ft)	Mennyiség (db)	Érték (Ft)	Bázisár (Ft)	Eltérés a bázisártól (%)	Bázisár dátuma	Napi átlagár (Ft)	Napi minimum ár (Ft)	Napi maximum ár (Ft)	Napi nyitó ár (Ft)	Napi záró ár (Ft)	Napi összforgalom (db)
2011.10.27.	15:23:50	AAA	211	4	844	191	10,47	2011.10.21.	211,80	211	213	211	213	10
2011.11.08.	13:53:08	AAA	214	200	42 800	192	11,46	2011.11.04.	207,71	200	215	200	215	904
2011.11.10.	12:58:45	AAA	190	200	38 000	215	-11,63	2011.11.08.	186,13	185	195	195	185	4 000
2011.11.07.	09:50:06	BIF	444	420	186 480	550	-19,27	2011.11.04.	485,61	444	550	444	500	1 631
2011.11.21.	09:58:55	BIF	461	163	75 143	550	-16,18	2011.11.14.	460,69	451	545	461	520	937
2011.11.22.	17:05:43	BIF	458			520	-11,92	2011.11.21.	458,00	458	458	458	458	90
2011.11.23.	10:12:08	BIF	547	4	2 188	458	19,43	2011.11.22.	501,67	499	547	499	547	144
2011.10.28.	14:46:13	BIOMEDICAL	5 800	15	87 000	6 777	-14,42	2011.10.27.	6 018,48	5 800	6 789	6 700	6 789	27
2011.11.04.	14:38:31	BIOMEDICAL	6 000	12	72 000	6 800	-11,76	2011.11.02.	6 082,89	6 000	6 670	6 210	6 670	45
2011.11.08.	09:55:18	BIOMEDICAL	5 800	1	5 800	6 645	-12,72	2011.11.07.	6 271,30	5 800	6 650	5 800	6 650	67
2011.11.10.	09:05:14	BIOMEDICAL	5 210	12	62 520	6 490	-19,72	2011.11.09.	5 740,48	5 200	6 900	6 700	6 299	91
2011.11.11.	09:02:03	BIOMEDICAL	5 224	12	62 688	6 299	-17,07	2011.11.10.	5 474,25	5 040	6 899	5 224	6 500	228
2011.11.14.	09:30:13	BIOMEDICAL	5 297	5	26 485	6 500	-18,51	2011.11.11.	5 541,29	5 256	6 490	6 490	6 000	229
2011.11.15.	10:41:27	BIOMEDICAL	5 363	15	80 445	6 000	-10,62	2011.11.14.	6 257,66	5 363	6 450	6 450	6 250	162
2011.11.21.	09:43:40	BIOMEDICAL	7 500	1	7 500	6 500	15,38	2011.11.18.	6 934,75	6 590	7 500	6 590	7 500	40
2011.11.04.	15:55:40	BOOK	455	250	113 750	510	-10,78	2011.11.02.	462,54	445	482	482	445	2 000
2011.11.18.	11:31:38	BOOK	430	2	860	479	-10,23	2011.11.17.	454,00	430	470	430	470	5
2011.11.21.	10:12:25	BOOK	420	100	42 000	470	-10,64	2011.11.18.	421,46	420	470	420	470	103
2011.11.11.	16:56:33	CIGPANNONIA	559	5	2 795	506	10,47	2011.11.10.	510,19	492	559	506	535	32 400
2011.10.27.	16:14:22	CSEPEL	353	301	106 253	399	-11,53	2011.10.26.	364,18	350	400	371	390	4 044
2011.11.11.	09:28:49	CSEPEL	409	20	8 180	370	10,54	2011.11.10.	394,29	390	409	397	409	170
2011.11.18.	13:18:37	EHEP	320	10	3 200	270	18,52	2011.11.15.	320,00	320	320	320	320	10
2011.11.16.	12:58:15	ELMU	18 530	20	370 600	20 800	-10,91	2011.11.15.	20 002,57	18 525	21 000	20 500	21 000	136
2011.11.17.	12:48:38	EXTERNET	250	7	1 750	209	19,62		225,88	209	250	209	250	17
2011.11.18.	09:06:30	EXTERNET	299	3	897	250	19,60	2011.11.17.	299,00	299	299	299	299	3
2011.11.23.	13:12:30	FEVITAN	1 500	80	120 000	1 315	14,07		1 497,72	1 315	1 500	1 315	1 500	81
2011.10.25.	13:39:16	FORRAS/OE	607	2	1 214	531	14,31	2011.10.21.	540,08	531	607	531	607	413
2011.10.26.	12:44:47	FORRAS/OE	541	11	5 951	607	-10,87	2011.10.25.	542,82	541	543	541	542	170
2011.10.28.	09:16:28	FORRAS/OE	600	4	2 400	542	10,70	2011.10.26.	560,00	540	600	600	540	12
2011.11.02.	10:28:34	FORRAS/OE	483	48	23 184	540	-10,56	2011.10.28.	550,11	483	608	483	608	388
2011.11.03.	10:26:45	FORRAS/OE	505	49	24 745	608	-16,94	2011.11.02.	505,00	505	505	505	505	49
2011.11.14.	10:46:59	FORRAS/OE	559	2	1 118	496	12,70	2011.11.10.	512,47	512	559	559	512	198
2011.11.18.	09:03:12	FORRAS/OE	599	15	8 985	512	16,99	2011.11.14.	599,00	599	599	599	599	25
2011.10.26.	09:13:06	FORRAS/T	550	5	2 750	465	18,28	2011.10.25.	513,92	471	550	550	525	1 607
2011.11.04.	11:23:04	FORRAS/T	420	22	9 240	478	-12,13	2011.11.02.	496,50	420	573	420	573	44

B kategória

Dátum	Időpont	Értékpapír	Ár (Ft)	Mennyiség (db)	Érték (Ft)	Bázisár (Ft)	Eltérés a bázisártól (%)	Bázisár dátuma	Napi átlagár (Ft)	Napi minimum ár (Ft)	Napi maximum ár (Ft)	Napi nyitó ár (Ft)	Napi záró ár (Ft)	Napi összeforgalom (db)
2011.11.08.	15:58:59	FORRAS/T	500	65	32 500	573	-12,74	2011.11.04.	500,00	500	500	500	500	65
2011.10.25.	10:12:12	HUNMINING	59	525	30 975	53	11,32	2011.10.24.	55,25	53	59	55	53	38 033
2011.10.27.	15:20:52	HUNMINING	49	100	4 900	55	-10,91	2011.10.26.	50,01	49	54	54	50	34 196
2011.11.08.	09:00:19	HUNMINING	57			49	16,33	2011.11.02.	54,02	50	58	57	54	37 625
2011.11.10.	10:28:26	HUNMINING	47	130	6 110	53	-11,32	2011.11.09.	50,01	47	52	47	52	1 561
2011.11.16.	09:25:09	HUNMINING	56	70	3 920	49	14,29	2011.11.15.	46,57	45	56	48	48	9 719
2011.11.21.	15:21:01	HUNMINING	44	60	2 640	49	-10,20	2011.11.18.	45,11	44	47	47	44	28 455
2011.11.23.	09:04:48	HUNMINING	46	200	9 200	41	12,20	2011.11.22.	39,85	38	46	39	40	24 161
2011.10.25.	09:31:16	HYBRIDBOX	53	1 000	53 000	48	10,42	2011.10.24.	52,03	50	54	50	51	129 631
2011.11.08.	11:20:45	HYBRIDBOX	41	800	32 800	46	-10,87	2011.11.07.	42,06	40	46	46	44	166 077
2011.11.23.	16:19:54	HYBRIDBOX	32	800	25 600	36	-11,11	2011.11.22.	34,38	32	38	36	36	132 143
2011.11.18.	10:07:06	KEG	60	974	58 440	54	11,11	2011.11.17.	56,91	54	60	54	58	634 425
2011.11.22.	12:47:51	KEG	67	225	15 075	60	11,67	2011.11.21.	63,96	61	67	62	63	871 187
2011.10.25.	12:14:22	KONZUM	74	2 400	177 600	85	-12,94	2011.10.20.	75,10	74	80	74	80	3 491
2011.11.02.	16:56:34	KONZUM	71	50	3 550	80	-11,25	2011.10.27.	71,00	71	71	71	71	50
2011.11.16.	12:38:13	KONZUM	65	1 000	65 000	73	-10,96	2011.11.15.	70,53	62	79	70	75	23 640
2011.11.17.	14:19:47	KONZUM	66	1 000	66 000	75	-12,00	2011.11.16.	63,26	60	69	69	66	19 850
2011.11.22.	09:50:19	KONZUM	61	10	610	69	-11,59	2011.11.18.	61,56	61	62	61	62	2 250
2011.10.25.	09:04:56	KREDITJOG	180	2	360	150	20,00	2011.10.24.	180,00	180	180	180	180	102
2011.10.26.	09:09:22	KREDITJOG	216	1	216	180	20,00	2011.10.25.	216,00	216	216	216	216	439
2011.10.27.	17:05:42	KREDITJOG	259			216	19,91	2011.10.26.	259,00	259	259	259	259	10
2011.10.28.	09:15:49	KREDITJOG	310	10	3 100	259	19,69	2011.10.27.	272,20	220	310	259	260	1 831
2011.11.02.	09:03:13	KREDITJOG	290	298	86 420	260	11,54	2011.10.28.	290,38	290	300	290	290	1 039
2011.11.03.	17:05:16	KREDITJOG	260			290	-10,34	2011.11.02.	260,00	260	260	260	260	9
2011.11.04.	12:53:21	KREDITJOG	312	500	156 000	260	20,00	2011.11.03.	303,00	300	312	312	300	2 000
2011.11.07.	09:00:00	KREDITJOG	350			300	16,67	2011.11.04.	350,33	350	360	350	360	2 584
2011.11.08.	10:05:59	KREDITJOG	432	50	21 600	360	20,00	2011.11.07.	388,52	380	432	380	432	421
2011.11.09.	09:34:49	KREDITJOG	510	50	25 500	432	18,06	2011.11.08.	516,14	510	518	510	518	215
2011.11.10.	09:09:30	KREDITJOG	610	30	18 300	518	17,76	2011.11.09.	561,43	520	620	525	528	2 025
2011.11.11.	09:34:58	KREDITJOG	625	100	62 500	528	18,37	2011.11.10.	630,31	550	633	625	550	1 777
2011.11.14.	09:00:11	KREDITJOG	660			550	20,00	2011.11.11.	660,00	660	660	660	660	296
2011.11.16.	16:59:17	KREDITJOG	528	23	12 144	660	-20,00	2011.11.15.	695,19	528	700	528	700	823
2011.11.17.	12:06:35	KREDITJOG	560	1	560	700	-20,00	2011.11.16.	614,49	560	840	560	600	439
2011.11.18.	09:05:34	KREDITJOG	500	2	1 000	600	-16,67	2011.11.17.	679,00	500	701	500	700	19
2011.11.21.	16:53:17	KREDITJOG	560	10	5 600	700	-20,00	2011.11.18.	560,00	560	560	560	560	10

Dátum	Időpont	Értékpapír	Ár (Ft)	Mennyiség (db)	Érték (Ft)	Bázisár (Ft)	Eltérés a bázisártól (%)	Bázisár dátuma	Napi átlagár (Ft)	Napi minimum ár (Ft)	Napi maximum ár (Ft)	Napi nyitó ár (Ft)	Napi záró ár (Ft)	Napi összforgalom (db)
2011.11.22.	09:00:08	KREDITJOG	451			560	-19,46	2011.11.21.	564,33	451	672	451	452	18
2011.11.23.	10:36:49	KREDITJOG	540	1	540	452	19,47	2011.11.22.	540,00	540	540	540	540	1
2011.11.14.	09:02:05	KULCSSOFT	255	15	3 825	290	-12,07	2011.11.11.	257,22	234	275	255	275	1 017
2011.11.22.	15:34:33	KULCSSOFT	279	1	279	249	12,05	2011.11.18.	239,83	235	279	245	238	1 018
2011.11.23.	10:11:11	KULCSSOFT	278	2 000	556 000	238	16,81	2011.11.22.	264,84	236	278	249	249	2 956
2011.10.27.	10:01:18	NORDTELEKOM	445	3	1 335	530	-16,04	2011.10.26.	546,70	445	555	445	550	230
2011.11.03.	09:46:22	NORDTELEKOM	462	30	13 860	550	-16,00	2011.10.27.	474,00	462	510	462	510	40
2011.11.08.	09:00:19	NORDTELEKOM	450			510	-11,76	2011.11.03.	497,72	450	525	450	525	202
2011.10.27.	16:07:21	NUTEX	55	367	20 185	62	-11,29	2011.10.26.	56,71	54	62	60	60	55 734
2011.10.28.	09:18:05	NUTEX	52	1	52	60	-13,33	2011.10.27.	61,02	52	63	59	62	42 175
2011.11.09.	14:52:12	NUTEX	58	1	58	65	-10,77	2011.11.08.	60,25	58	63	63	58	8 216
2011.11.22.	10:36:04	NUTEX	73	820	59 860	66	10,61	2011.11.21.	75,41	68	79	70	74	119 118
2011.11.23.	12:17:37	NUTEX	66	100	6 600	74	-10,81	2011.11.22.	69,39	65	80	73	70	77 800
2011.11.10.	15:01:18	ORMESTER	830	1	830	1 029	-19,34	2011.11.09.	830,00	830	830	830	830	1
2011.11.11.	15:34:02	ORMESTER	996	94	93 624	830	20,00	2011.11.10.	996,00	996	996	996	996	94
2011.11.15.	11:43:26	ORMESTER	797	73	58 181	996	-19,98	2011.11.11.	799,31	797	801	797	801	173
2011.10.25.	16:27:23	PFLAX	574	40	22 960	512	12,11	2011.10.21.	506,01	500	574	501	574	1 533
2011.10.27.	14:43:02	PFLAX	500	260	130 000	574	-12,89	2011.10.25.	509,37	500	579	579	579	295
2011.10.28.	15:23:53	PFLAX	647	64	41 408	579	11,74	2011.10.27.	589,87	579	647	579	647	1 000
2011.11.02.	11:44:38	PFLAX	714	5	3 570	647	10,36	2011.10.28.	679,90	621	714	664	674	10 204
2011.11.03.	14:56:50	PFLAX	551	95	52 345	674	-18,25	2011.11.02.	560,42	551	600	551	600	130
2011.11.11.	16:04:36	PFLAX	552	20	11 040	649	-14,95	2011.11.04.	554,24	552	599	552	599	21
2011.11.16.	13:39:03	PFLAX	553	316	174 748	643	-14,00	2011.11.15.	561,28	553	570	553	570	616
2011.11.17.	11:41:45	PFLAX	629	1	629	570	10,35	2011.11.16.	525,72	522	630	629	630	1 883
2011.11.18.	12:55:27	PFLAX	560	100	56 000	630	-11,11	2011.11.17.	563,77	560	609	560	609	325
2011.11.03.	16:45:08	PHYLAXIA	29	13	377	26	11,54	2011.11.02.	26,65	24	29	25	28	413 725
2011.11.08.	11:08:55	PHYLAXIA	30	36	1 080	27	11,11	2011.11.07.	29,01	26	31	28	29	661 648
2011.11.21.	12:18:16	PHYLAXIA	29	4	116	26	11,54	2011.11.18.	27,35	26	29	27	28	405 001
2011.11.08.	14:38:02	VISONKA	850	1	850	1 018	-16,50	2011.11.04.	996,87	850	1 030	1 015	1 030	84
2011.11.17.	14:23:53	VISONKA	900	10	9 000	1 030	-12,62	2011.11.11.	851,47	850	900	900	850	409
2011.11.18.	09:50:36	VISONKA	940	10	9 400	850	10,59	2011.11.17.	954,21	940	1 010	940	1 005	121

Új nemzetközi alapelvek a pénzügyi fogyasztóvédelem erősítéséért

A G20-ak - a világ 19 legnagyobb gazdaságát és az Európai Uniót tömörítő szervezet - pénzügyminiszterei hosszas szakértői előkészítő munka eredményeként 2011. október 15-én elfogadták a pénzügyi fogyasztóvédelem nemzetközi alapelveit tartalmazó dokumentumot.

A fogyasztóvédelmi alapelvek kidolgozásának és nyilvánosságra hozatalának alapvető célja a pénzügyi piacok iránti, a válság után erősen megrendült fogyasztói bizalom globális szintű helyreállítása és erősítése. Ez egyben a pénzügyi szervezetek stabil működésének is az alapját jelenti. Ennek érdekében határozták meg a pénzügyi fogyasztók érdekeit védő legfontosabb nemzetközi elvárt irányokat és alapelveket, melyek rögzítik, hogy a pénzügyi fogyasztóvédelem legyen szerves része a belső nemzeti szabályoknak és felügyeleti tevékenységnek, az alábbiak mentén:

- a pénzügyi fogyasztókkal szembeni tisztességes eljárások, gyakorlatok megszilárdítása, a pénzügyi piac átláthatóságának erősítése,
- a fogyasztók magas szintű védelmének biztosítása az egyre összetettebb és bonyolultabb pénzügyi termékekkel és értékesítési csatornákkal szemben,
- a felelősségteljes és a fogyasztói érdekeket mindig szem előtt tartó üzleti tevékenység folytatása a szolgáltatók részéről,
- megalapozott és tudatos fogyasztói döntések elősegítése a gyorsan változó piaci kínálat mellett, és mindezekon túl

- a fogyasztók pénzügyi kultúrájának fejlesztése és körültekintő fogyasztói magatartás ösztönzése nemzeti képzési stratégiák mentén, mert ez utóbbiak hiányában a fogyasztók védelme nem lehet teljes.

A G20-ak által kidolgozott alapelvek elvi iránymutatásul szolgálnak a tagországok és valamennyi érdekelt számára, hogy az abban foglaltaknak nemzeti szabályozásukban, gyakorlatukban konkrét intézkedések kidolgozásával érvényt szerezzenek.

Az alapelvek kidolgozása széleskörű nemzetközi összefogással valósult meg, melyben számos nemzetközi szervezet és több mint 30 ország vett részt, annak érdekében, hogy globális érvényű dokumentum születhessen. E munkában – az OECD által életre hívott munkacsoport keretei között – Magyarország, jelesül a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (PSZÁF) is aktívan közreműködött. A PSZÁF a munka során számos tartalmi javaslatot is tett, alapozva a 2011-ben megjelentetett pénzügyi fogyasztóvédelmi ajánlásaira. A magyar javaslatok számos helyen meg is jelennek a most elfogadott dokumentumban.

A PSZÁF hazai fogyasztóvédelmi törekvéseit és elvárásait jól összegzi az a 2011 tavaszán nyilvánosságra hozott általános fogyasztóvédelmi ajánlás. Ennek megközelítése, tartalma maradéktalanul egybevágh a nemzetközi dokumentumban most lefektetett elvekkel (www.pszaf.hu/bal_menu/szabalyozo_eszkozok/pszafhu_bt_ajanalirelvutmut/pszafelnok_ajanalasai).

Mindezek alapján a PSZÁF élenjáró abban, hogy a nemzetközi szinten előírt pénzügyi fogyasztóvédelmi elveknek a hazai környezetben eleget tegyen. A Felügyelet a jövőben is minden rendelkezésre álló eszközt alkalmazni fog a hazai pénzügyi fogyasztók védelme érdekében. A G20-ak pénzügyi fogyasztóvédelemre vonatkozó alapelvei angol nyelven az alábbi honlap megnyitásával érhetők el: <http://www.oecd.org/dataoecd/58/26/48892010.pdf>.



Mintatájékoztató a Központi Hitelinformációs Rendszerről (KHR) magánszemélyek részére

Szerződéskötés előtti tájékoztató a tudnivalókról és a fogyasztót megillető jogokról.

A Központi Hitelinformációs Rendszerről (KHR) szóló 2011. évi CXXII. törvény rendelkezései értelmében pénzügyi szolgáltatás igénybevételére irányuló szerződés megkötése előtt a szolgáltatónak tájékoztatnia kell a fogyasztót törvényben meghatározott adatainak a KHR-be való továbbításáról, az ezzel kapcsolatos fontos tudnivalókról, illetve a fogyasztót megillető

jogokról. A Felügyelet közzétette mintatájékoztatóját a tárgyban, melyet megtekinthet a kapcsolódó anyagok között.

2011. november 17.

Kapcsolódó anyagok

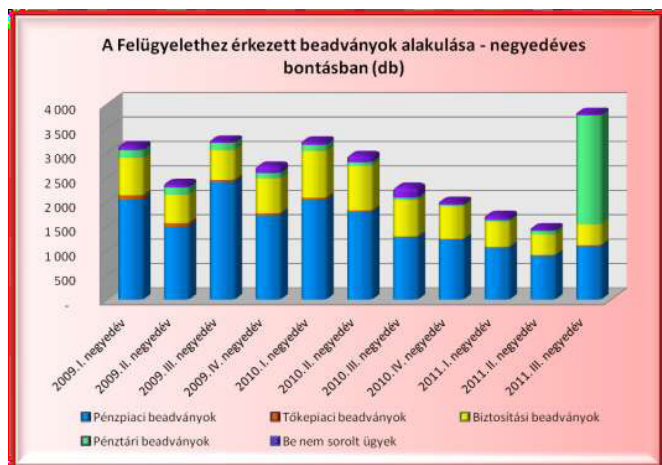
[Mintatájékoztató a Központi Hitelinformációs Rendszerről \(KHR\) magánszemélyek részére](#)

Statisztikai összefoglaló a 2011. III. negyedévben a Felügyelethez benyújtott fogyasztói beadványok alakulásáról

A 2011. III. negyedéves adatokat tartalmazó statisztikai összefoglaló feloleli egyrészt a Felügyelethez érkezett fogyasztói beadványokat, melyeket a Felügyelet hatósági eljárásban vizsgál meg, másrészt tartalmazza az Ügyfélszolgálathoz érkezett és közvetlenül megválaszolt megkereséseket. A tárgynegyedévben mind a Felügyelethez érkezett fogyasztói beadványok száma, mind az ügyfélszolgálati megkeresések száma is jelentősen emelkedett; összességében véve igen nagymértékű, 73,6 %-os növekedés mutatható ki.

Fogyasztói beadványok azok a jogszabályban meghatározott tartalmi és formai szempontoknak megfelelő beadványok, amelyeket a Felügyelet hatósági fogyasztóvédelmi eljárás keretében vizsgál, és amely révén ellenőrzi, hogy az ágazati jogszabályokban meghatározott fogyasztóvédelmi rendelkezéseknek megfelel-e a beadvánnyal érintett pénzügyi szervezet tevékenysége. A Felügyelet Ügyfélszolgálata kezeli azon megkereséseket, amelyek nem vizsgálhatók hatósági eljárás keretében, valamint azokat, amelyek célja általános tájékozódás, információkérés a Felügyeletről.

1. A FOGYASZTÓI BEADVÁNYOK ALAKULÁSA



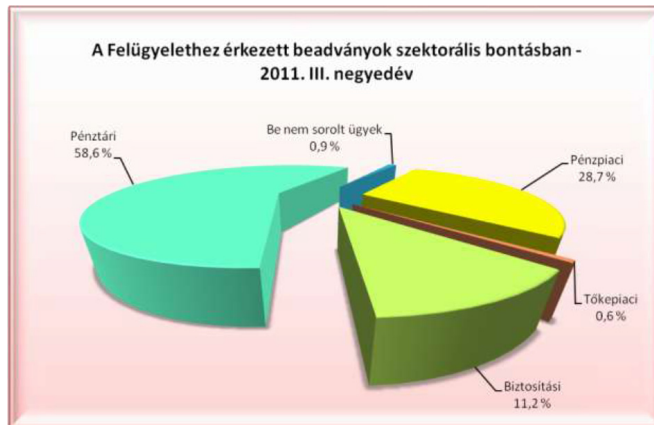
A negyedéves bontásban részletezett számadatok a mellékletben található 1. sz. táblázatban tekinthetők meg.

2011. III. negyedévében a Felügyelethez összesen 3 811 fogyasztói beadvány érkezett, mely az előző negyedévi értéknek mintegy a két és félszerese, az előző év azonos időszakában regisztrált adatnál pedig 63,6 %-kal több.

A korábbi időszakok esetében tapasztalt egyre csökkenő tendencia után a tárgynegyedévben jelentős növekedés figyelhető meg, mely elsősorban a magánnyugdíjpénztári beadványszám megsokszorozódásának tudható be. Míg az alábbi táblázatban szemléltetett két, tárgynegyedévet megelőző időszak esetében a pénzügyi szektorra érkezett beadványok száma volt a legjelentősebb tétel, addig a jelen negyedév adatai szerint a pénztári szektor áll az első helyen.

2011. III. negyedévére vonatkozóan a fogyasztói beadványok megoszlását – összehasonlítva az előző negyedév és az előző év hasonló időszakának adataival – az alábbi táblázat foglalja össze:

Szektor	2010. III. negyedév		2011. II. negyedév		2011. III. negyedév		2011. III. né./ 2011. II. né.	2011. III. né./ 2010. III. né.
	darab	megoszlás	darab	megoszlás	darab	megoszlás	%	%
Pénzügyi	1 395	59,9%	897	61,8%	1 092	28,7%	121,7%	78,3%
Tőkepiaci	22	0,9%	19	1,3%	22	0,6%	115,8%	100,0%
Biztosítási	782	33,6%	415	28,6%	425	11,2%	102,4%	54,3%
Pénztári	53	2,3%	73	5,0%	2 234	58,6%	3060,3%	4215,1%
Be nem sorolt ügyek	77	3,3%	48	3,3%	38	0,9%	79,2%	49,4%
Összesen	2 329	100,0%	1 452	100,0%	3 811	100,0%	262,5%	163,6%



[A statisztikai összefoglaló teljes szövege](#)

Felügyeleti felszólítás több kgfb-s biztosításközvetítőnek

A PSZÁF vezetői körlevélben szólított fel több, a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítási piacon jelentős súlyú független biztosításközvetítőt: internetes díjkalkulátoruk működtetése során tartásuk be a fogyasztók megfelelő, korrekt és teljes körű tájékoztatását szolgáló elvárásokat.

A 2011. október 30-án közzétett kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás (kgfb) díjhirdetése után a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete (PSZÁF) többször áttekintette a jelentős piaci súlyú független biztosításközvetítők honlapjainak kgfb-díjkalkulátorait, s az ezeken számított díjakat összevetette

a biztosítók honlapjain kalkulált díjakkal. A díjkalkulátorok első áttekintése után a PSZÁF megállapította: több független biztosításközvetítőnél eltérnek a díjszámító programjukkal kalkulált, s a biztosítók által az országos napilapokban megjelentetett díjtárfában közzétett feltételekkel kalkulált díjak.

A PSZÁF a független biztosításközvetítői díjkalkulátorok folyamatos figyelemmel kísérése során azt tapasztalta: a piaci szereplők folyamatos korrekciókat végeznek a díjkalkulátorok igénybe vételével számított díjak, s a biztosítók honlapján kalkulált díjak eltéréseinek kiküszöbölése, a biztosítói kedvezmények pontos alkalmazása érdekében.

A PSZÁF ezek alapján vezetői levélben szólította fel az érintett független biztosításközvetítőket arra, hogy a díjkalkulátorok működtetésekor feleljenek meg a fogyasztók megfelelő, korrekt és teljes körű tájékoztatását szolgáló elvárásoknak, tartsák be különösen az alábbi követelményeket:

- A fogyasztók érdekeinek védelmében alapvető, hogy a független biztosításközvetítők honlapján elérhető díjkalkulátor pontosan tartalmazza mindazon kedvezményeket, pótdíjakat és egyéb feltételeket, melyeket az egyes biztosítók díjhirdetésükben közzétettek. Ezért a közvetítőknek megfelelő körültekintéssel kell eljárniuk a díjkalkulátorok paraméterezésekor, különösen a kedvezmények és pótdíjak mértéke, az igénybe vehető kedvez-



mények maximuma, s a biztosítók által alkalmazott, a biztosítási díj minimumaként meghatározott összeg pontos feltüntetése érdekében. A független biztosításközvetítők csak így garantálhatják, hogy a leendő szerződő fogyasztók a honlapjukon elvégzett díjkalkulációja megegyezzen a biztosítók honlapján végzett kalkuláció eredményével.

- A független biztosításközvetítők az általuk működtetett díjkalkulátorokat folyamatosan ellenőrizték, s az ellenőrzés során észlelt hibákat mihamarabb javítsák ki. A szükséges korrekciónál vegyék figyelembe a biztosítók által a PSZÁF kötelezése alapján időközben végrehajtott módosításokat is.
- A független biztosításközvetítők fordítsanak kiemelt figyelmet az általuk működtetett díjkalkulátorban szereplő, a fogyasztók tájékoztatását szolgáló funkciók megfelelő és pontos tartalmi kialakítására.

A PSZÁF e követelmények teljesítését a továbbiakban is folyamatosan figyelemmel kíséri.

2011. november 30.

[Sajtóközlemény: Felügyeleti felszólítás több kgfb-s biztosításközvetítőnek](#)

Megjelent a PSZÁF-kisfilmek újabb epizódja

A lakosság pénzügyi kultúrájának és tájékozottságának fejlesztése érdekében a PSZÁF rövidfilm-sorozatot indított a közszolgálati televíziókban.

Fogyasztóvédelmi kisfilmsorozatunk új epizódja ezúttal a hiteltörlesztési problémákkal kapcsolatos legfontosabb tudnivalókra hívja fel a figyelmet. Az animációs film a sorozat korábban megjelent epizódjaival együtt megtekinthető honlapunk [fogyasztói oldalain](#), a PSZÁF [Facebook-oldalán](#) és a [Youtube-csatornánkon](#) is.

További részletes információkat talál a témában fogyasztóvédelmi oldalunkon a [Fizetési nehézségek esetére](#) menüpontban a Fókuszban rovatban, illetve használhatja [árfolyamrögzítő kalkulátorunkat](#).

2011. november 14.



[Megjelent a PSZÁF-kisfilmek újabb epizódja](#)

Szász Károly: Nem a végtörlesztés oldja meg a problémákat

Dr. Szász Károllyal, a PSZÁF elnökével készült interjú a www.privatbankar.hu-n jelent meg 2011. november 28-án. Alábbiakban az írást változatlan tartalommal közöljük.

A pénzügyi rendszert érintő szabályrendszer átalakítása világ-szerte a tőkepiacok szerepét erősítheti: Szász Károly szerint a jövőben a bankok helyett a befektetők dönthetik el, melyik ötletet, vállalatot finanszírozzák. A PSZÁF elnöke a Privátbankár-nak beszélt a devizahitelek, a végtörlesztésről, a bankadóról, a piros-sárga-zöld befektetésekről, a kötelező biztosításról és arról is, hogy a hosszú távú öngondoskodás nem feltétlenül pénzkérdés.

Milyen szerepe volt a felügyeletnek a devizahitelek magyarországi elterjedésében?

Alapvetően makrogazdasági tényezőkre vezethető vissza, hogy a devizahitelezés egyáltalán kialakult, és ilyen mértékben elterjedt Magyarországon. A forint- és a devizakamatok közötti különbség jelentőssé vált, a forintkamatokhoz kapcsolt állami lakástámogatási rendszer pedig fokozatosan a háttérbe szorult. Ez a két tényező egyre vonzóbbá tette a devizahiteleket, azt a látszatot keltve, hogy a devizakamatok alacsony szintje még az államilag támogatott hiteleknel is kedvezőbb eladósodási formát jelent. Ezt a hitet táplálta a forint viszonylag stabil, fokozatosan erősödő árfolyama is, összhangban a gazdaság uniós konvergenciájával.

A jelenség mellesleg nem csak Magyarországon, és Kelet-Közép-Európában volt jellemző: Ausztriában, ahol már az euró a nemzeti valuta, a miénknél lényegesen kisebb, akár 1 százalékponti kamatkülönbség kihasználása érdekében is inkább svájci frankban adósodott el a lakosság egy része. Márpedig nálunk ez a különbség 5-8 százalékos is lehetett. Ahogy azt nemrég egy parlamenti vizsgálóbizottság előtt is elmondtam, a devizahitelezési folyamat ilyen fokú elterjedését rendkívül szigorú költségvetési politikával és az állami támogatások fenntartásával lehetett volna megakadályozni.

Ami a felügyelet akkori szerepét illeti: könnyű utólag okosnak lenni. Nem szeretnék igazságtalannak tűnni, és megmondani, hogy amikor nem voltam itt, mi lett volna a helyes lépés. Úgy látom, hogy a felügyelet hatékonyan fel tudott lépni azokon a területeken, ahol kockázatot látott – függetlenül attól, hogy milyen hatásköre volt. A PSZÁF a legkedvezőtlenebb tendenciák útjába tudott állni: itt konkrétan a japán jen alapú hitelezésre gondolok. Amikor a jenhitelezés 2007-ben elindult, akkor a felügyelet nem csak a kommunikációjával, hanem különböző intézkedésekkel is megakadályozta ennek széles körű elterjedését.

Általában véve a devizahitelezéssel szemben miért nem vette fel a harcot a PSZÁF?

Nem azért, mert nem tudott volna vagy mert nem volt hatás-

köre – hanem azért, mert akkoriban nem tartotta kockázatnak. A devizahitelezéssel kapcsolatos adatszolgáltatás például nem is különböztette meg az eurón kívüli devizanemeket. Az adatszolgáltatási kötelezettség keretében az euró alapú hitelek, és az egyéb devizanemben nyújtott hitelek, és az egyéb devizanemekről érkeztek be információk a felügyelethez. Ennek oka, hogy éveken keresztül a svájci frank árfolyama is viszonylag stabil volt, így a PSZÁF nem volt kíváncsi a devizális összetételre – a svájci frank hitelek ügye nem volt központi kérdés. A japán jen sem szerepelt kiemelten az adatok között, a felügyelet azonban mégis fellépett ellene – mert ezt tartotta kockázatosnak, nem a többit.

Amíg a bankok, pénzügyi vállalkozások a hatályos jogszabályoknak megfelelően nyújtották a devizahiteleket, a felügyeletnek a folyamattal kapcsolatban nem volt teendője?

Igen, a mindenkorai szabályoknak megfelelően történt a devizahitelezés – mindez azonban egy másik kérdést vet fel: a különböző hatóságok felelősségét. A felelős hatósági magatartás még egy jól működő rendszerben is a mikro- és a makroprudenciális szempontok együttes figyelembevételét igényli. Mikroszinten, bizonyos intézményeknél a devizahitelezés talán még ma sem jelent problémát. Amikor egy hitelintézet devizahitelt nyújt, saját intézményi szintjén kell megfelelnie a likviditási szabályoknak. Ezek a jogszabályok, gyakorlatok összhangban álltak a felügyelet elvárásaival, itt sok szereplőnél nem volt probléma. Ugyanakkor a rendszer egészét nézve a pénzügyi szektor egésze által generált állomány már makroprudenciális kockázatot is felvet, amely érzékenyen érintheti az ország adósságállományát, a monetáris politika alakulását is. E miatt kell a jegybanknak, a felügyeletnek és adott esetben a szabályozásért felelős minisztériumnak, kormányzati szereplőknek együttműködve kezelniük a kérdést.

Ebben a viszonylatban hogyan jutottunk el a végtörlesztésig?

A válság óta lett központi kérdés a devizahitelezés helyzete. A felügyelet elsőként, még a 2000-es évek közepén fogyasztóvédelmi oldalról lépett be a folyamatba, a fogyasztói tájékoztatásra, s a kockázatok kellő felmérésére helyezte a hangsúlyt, ezért követeljük meg 2007-től kezdve kockázattelátó nyilatkozat aláírását is. Ezt követően a jegybankkal közösen szabályozási változásokat kezdeményezett a felügyelet: egyes devizahitel-típusoknál, például a gépjárműhiteleknel korlátoztuk a loan to value (a hitelösszegnek a fedezet piaci értékéhez viszonyított aránya – a szerk.) értékét, s a maximális futamidőt. Életbe lépett a banki Magatartási Kódex, szigorúan szabályozva és korlátozva az egyoldalú szerződésmódosítás lehetőségét. Az új kormány ennél tovább ment, 2010-ben meg is tiltotta a devizahitelezést, tovább szigorították a szerződésmódosítás lehetőségeit – ma

már a lakáscélú, szabad felhasználású jelzáloghiteleknel a kamat kivételével minden egyéb feltétel egyoldalú módosítása tiltott, és egy kormányrendelet a kamatváltoztatást is szigorú korlátok közé szorította. Bevezettük a deviza-középfolyamon történő törlesztést, a futamidő egyszeri, legfeljebb 5 éves ingyenes meghosszabbításának lehetőségét, csökkentettük és korlátoztuk az előtörlesztéshez kapcsolódó jutalékokat. Ezt követően vezette be az állam idén nyáron a gyűjtőszámlás, rögzített árfolyamon történő törlesztés lehetőségét, ősszel pedig elérhetővé vált a rögzített árfolyamon történő végtörlesztés.

Önnel komoly kereskedelmi banki múltja van. Ha banki vezetőként önnél jelentkezett volna az aktuális kormányzat a végtörlesztési konstrukcióval, mit szolt volna hozzá?

A végtörlesztés ügyében az én véleményem is összetett. Én is azt látom, hogy a kormányzat nagyon eltökélt a devizahitelezés problémájának átfogó megoldása érdekében, ami ráadásul az egész piac megtisztulásához vezetne. Én ezt maximálisan értem és támogatom. Ugyanakkor az is látszik, hogy a fix árfolyamú végtörlesztés a rendszer egészének problémáját nem tudja megoldani. Jelentős segítség azoknak az ügyfeleknek, akik egyébként is könnyebben tudnak segíteni saját magukon, de a többiek gondját csak részben és ellentmondásosan orvosolja. Úgy gondolom, hogy ez egy sokkal szélesebb körű, mélyebb és átfogóbb rendezés irányába tett első lépésként értékelhető - ez látszik is a Magyar Bankszövetség, a kormányzat és a felügyelet mostani együttműködésén.

A felügyelet véleményezte már a Bankszövetség javaslatait?

A javaslatokat megkaptuk, hivatalos véleményt még nem alakítottunk ki róluk. Azt elmondhatom, hogy számos jó elemet tartalmaz. A javaslatcsomag a leginkább rászoruló, legnagyobb problémát jelentő ügyfelek vonatkozásában fogalmaz meg lépéseket. Jó elképzelés volna a rögzített árfolyamon történő, gyűjtőszámlás törlesztés továbbfejlesztése is. A javaslat azonban nem kínál teljes, átfogó megoldást: nem ad választ arra, hogy hogyan fogja a rendszer egésze a devizakockázatot kezelni, hogy tudják a bankok a devizahitelekhez szükséges devizaforrásokat hosszabb távon garantálni. Kérdéses az is, hogy hogyan lehet a devizahiteleket a kamattranszparencia elvét betartva biztonságosan, hosszabb távra rögzített kamatszint mellett nyújtani az ügyfeleknek. Nagyon fontos lenne ugyanis, hogy a korábban egyoldalú szerződésmódosításként emlegetett kamatláb-változtatások valóban csak valóban rendkívüli esetekben történhessenek meg. Az egyik legnagyobb probléma ráadásul ma az, hogy a gazdaság szereplői nem, vagy csak nagyon drágán jutnak hitelekhez a bankrendszeren keresztül – ennek a problémának a megoldásához sem ad támpontot a Bankszövetség. Mindent egybevéve a javaslatcsomag nagyon alapos munka, ami sok részletben közösen továbbgondolandó, de sok mindenre nem terjed ki. Úgy gondolom, hogy amennyiben születik megállapodás az állam és a Bankszövetség között, annak tágabb körűnek kell lennie, mint hogy csak a végtörlesztéssel vagy annak csak egy részével foglalkozzunk.

A PSZÁF is fogalmazott meg javaslatokat a helyzet kezelésével kapcsolatban?

Nekünk is voltak, vannak javaslataink, amiket eljuttattunk a kor-

mányszathoz és a Bankszövetséghez is. Ezeket részben figyelembe vették, részben pedig nem. Az élet persze arról szól, hogy egyezségeket kötünk, s néha a megállapodás érdekében bizonyos javaslatokat fel kell adnunk. Nem titok, hogy a PSZÁF korábbi javaslata arra épült, hogy a teljes magyar devizahitel-állományt svájci frankról euróra kellene átalakítani. Ezt épp akkor fogalmaztuk meg, amikor a svájci nemzeti bank bejelentette, hogy nem engedi 1,20 alá a CHF/EUR-árfolyamot. Abból indultunk ki, hogy a legnagyobb probléma a frank túlzott ingadozása szükségesnek tartottuk, hogy ez kerüljön ki a rendszerből. Azóta azonban úgy tűnik, hogy az árfolyam eléggé stabil, így ez az igény már nem annyira jelentkezik a bankrendszer részéről. Ha tehát e nélkül valósul meg az egyezés, akkor elfogadjuk – noha senki sem tudja, a futamidőkből hátralévő akár 15-20 év alatt hogyan alakul majd ez az árfolyam. Ráadásul a magyarországi bankok anyabankjai jórészt az eurózónában működnek, és mi is az eurót akarjuk bevezetni, nem a frankot. Nagyon sok érv szól tehát amellett, hogy a svájci deviza helyett az eurót tegyük általánossá.

A hazai bankszektor stabilnak tekinthető? Nincsen olyan szereplő, akinek a tőkehelyzetével komolyabb gondok lennének?

Bár az egyes bankok állapota eltérő, összességében a hazai bankrendszer helyzete stabil. Ma még korai lenne megmondani, hogy a végtörlesztés milyen mértékben érinti a szektort. Az első 6 hét alatt bő 40 milliárdos veszteséget szenvedett el a bankrendszer; ha a végtörlesztők aránya 10-15 százalék körül alakul, a teljes veszteség meghaladhatja akár a 100 milliárd forintot is.

Ma az egész világban központi kérdés a pénzügyi rendszer stabilitása. Ez egyrészt fokozott tőkekövetelményeket jelent – nemcsak a Bázeli III-nak az európai szabályozási rendszerbe történő átültetésére gondolok, hanem a stressztesztetek alapján a bankrendszer sokktűrő képességének növelésére is. Az Európai Bankfelügyeleti Hatóság például szeretné elérni, hogy a 71 legjelentősebb európai bank – köztük az OTP – az államokkal szembeni kockázati kitettség megfelelő tartalékolása után is 9 százalékos alapvető elsődleges tőkével, Core Equity Tier 1-nal rendelkezzen. Az egész szabályozás a sokkal szigorúbb, erősebb tőkeellátottság irányába mozdul el. Mindezek mellett a likviditási szabályozás is szigorodik, figyelembe véve, hogy Európában ma elsősorban nem tőke- hanem likviditási problémák jellemzőek.

Ebben a környezetben kiemelten fontos, hogy a magyar bankrendszer ne váljon sérülékenyebbé. Ahogy az európai szabályozás szigorodik, úgy csökken a relatív előnyünk az európai bankokhoz képest – a környező országok bankjainak tőkeellátottsága pedig körülbelül a magyarországi bankok szintje körül van, vagy akár még erősebb is. Ebben a képben a végtörlesztés sajnos ellentétes irányú hatást vált ki: romlik a magyarországi szereplők versenyképessége.

Mindez a bankadóra telepszik rá.

A bankadóról megoszlanak a vélemények. Én korábban és most is azt mondom, hogy a bankrendszernek hozzá kell járulnia a válság okozta terhek enyhítéséhez. Ezt kétféleképpen tudja megtenni: egyfelől közvetlenül, a saját mérlegében szereplő eszközökhöz kapcsolt értékvesztés képzésével – ez ugyanis

úgy tekinthető, hogy minden bank a saját mérlegében generált kockázatokban érvényesíti az adott gazdaság válságjelenségeit. Ezt meg is teszik a bankok. A válság közvetett terheihez pedig a bankadón keresztül járulhatnak hozzá a bankok, mint erre egyedülként alkalmas szektor. Lehet, hogy ez nem jó, de szükségszerű lépés volt. Lehet mondani, hogy a bankadó mértéke Magyarországon magasabb, mint máshol – de azt is hozzá kell tenni, hogy nálunk a válság közvetett terhei is magasabbak voltak, mint más országokban.

Ami viszont igazán fontos, hogy ez a válságadó tervezhető legyen. A piaci szereplők világosan lássák, hogy milyen távra, milyen mértékre kell számítaniuk, hiszen ennek figyelembe vételével születnek meg az üzleti döntések.

Nem szabad megfélemlíteni a bankszektor terheit tovább növelő fogyasztóvédelmi intézkedések hatásáról sem. Például a devizaközép-árfolyamon történő törlesztés bevezetése, az egyoldalú szerződésmódosítás megnehezítése a korábbiaknál lényegesen szigorúbb feltételrendszer elé állította a bankrendszert. Ha valaki kiszámolná ezeknek az utóbbi intézkedéseknek a hatását, a bankadóhoz közeli értéket kapna. Ezek a lépések azonban szükségszerűek voltak. Nem lehet a terheket olyan mértékben a fogyasztókra hárítani, amilyen mértékben korábban megtörtént.

A végtörlesztés ebbe a sorba illeszkedik, és valóban veszteségeket okoz a rendszernek – a baj az, hogy nem oldja meg teljesen a problémát. Előkészíthet azonban egy új struktúrát, s általa elindulhat egy másfajta irányba a magyar bankrendszer, ha a forint-hitelezés válna elterjedtebbé, népszerűbbé.

Hova vezethet a pénzügyi rendszert érintő szabályrendszer átalakítása?

A bankokat érintő tőke-, és likviditási szigorítások csökkentik, megszüntethetik annak valószínűségét, hogy egyes bankok, biztosítók problémáik miatt állami pénzekre szoruljanak. A szabályozás célja, hogy a pénzügyi intézmények sokkal körültekintőbben kezeljék a kockázatokat, és egyre nehezebb legyen számukra – különösen hosszabb lejáratra – a kockázatvállalás, a bankrendszer sérülékenysége pedig megszűnjön.

A szabályozás kifejezetten azt szeretné elérni, hogy ne az intézmény, hanem közvetlenül a befektetők, a piacok ítélik meg az egyes konstrukciókat. A piac döntse el, hogy bizonyos ötleteket felvállal vagy nem, s a piac maga is adja ezekhez a szükséges finanszírozást. Az az intézményi kockázat, ami megjelent a betétesek és a hitelezők között, szűnjön meg, vagy csak szűkebb körben, a lakossági finanszírozásban maradjon fenn. A közvetítő szerepét átveszi a piac, és megerősödnek a befektetési alapok, amelyek a legfontosabb forrásai lesznek a közép- illetve hosszú lejáratú finanszírozásnak. Ebből pedig az következik majd, hogy megnő a tőkepiacok jelentősége.

Ez a változás azonban csak akkor mehet végbe, ha az a védelem, amit korábban az intézményrendszer kapott meg, elmozdul a fogyasztók irányába. Ennek módja, hogy a befektetők számára megfelelő tájékoztatást kell biztosítani, így vállalni tudják a felelősséget a döntéseikért. Ebbe az irányba fog elmozdulni a jövőben a piac – és ezt a szabályozás is támogatni fogja.

A PSZÁF kettős szerepe – egyrésztől felügyelet, másrésztől fogyasztóvédelmi hatóság – néha azért érdekes eredményhez vezet. Nemrég egy tájékoztatóban azt írták: a magas tőkeáttételes tőkepiaci ügyletek gyakorlatilag szerencsejátéknak minősülnek. Nem igaz ez akkor minden befektetésre?

A nagy tőkeáttétel mellett végzett ügyleteknél a pozitív és a negatív hatások is megsokszorozódhatnak. Előfordulhat az is, hogy egy befektető ugyan a trendbe illően, jól spekulál, azonban egy kisebb ellenirányú kilengés számára veszteséggé teszi az egész üzletet. Én ezt felelőtlenségnek tartom. Miközben az intézményi befektetőknél az ügyleteket általában legfeljebb tízszeres tőkeáttétellel kötik, a magánszemélyek olykor több százszoros tőkeáttétellel üzelnek. A professzionális befektető tehát saját magának sokkal szűkebb mozgásteret állapít meg, mint az ügyfele, akinek megengedi, hogy nagyságrendileg többszörös áttétellel játsszon. Az elemzésünk azt mutatta, hogy a lezárt és a nyitott pozícióknál is az ügyfelek túlnyomó része veszteséget realizált – a lakossági ügyfelek rendszerint nagyobb, mint a szakmaiak. Veszélyes játék ez, amit én személy szerint akár meg is tiltanék – persze a felügyelet ezt nem teheti meg, mert ütközik a piac szabadságával. Nagyon fontos azonban, hogy ennek a kockázataira felhívjuk a figyelmet.

További intézkedéseket is terveznek a szabályozott piacon kívül kötött magas tőkeáttételes ügyletekkel kapcsolatban?

A tanulmány következtetéseit eljuttatjuk az ESMA-hoz (az Európai Unió tőkepiaci felügyeletéhez - a szerk.), és reméljük, hogy akár egy európai szintű korlátozó szabályozás során figyelembe lehet őket venni. Hazai szinten a tájékoztatást tartjuk fontosnak: szeretnénk egy jelzésrendszert bevezetni a pénzügyi termékekre. A dán felügyeletnél már működik egy hasonló rendszer; kockázati szempontból különböző kategóriákba sorolnánk és piros, sárga valamint zöld színnel jelölnénk a termékeket.

Ami a jó befektetéseket illeti: nemrég volt olyan hazai ingatlanalap, ami egy nap alatt 42 százalékot veszített értékéből. Hogy áll az új, befektetési alapokról szóló törvény előkészítése?

Feltenném a kérdést, hogy szabad-e egyáltalán olyan nyílt végű ingatlanalapot létrehozni, amely ingatlanfejlesztéssel foglalkozik – ahelyett, hogy ezt csak egy speciális kockázati tőkealapban kezelnék. Az ingatlanalapba csak olyan ingatlanokat lenne célszerű összeválogatni, amelyek képesek cash-flow-t termelni. A baj az, hogy ez általában csak részben van meg, vagy teljesen hiányzik. Lényeges kérdés, hogy az alapkezelőnek a tőkét folyamatosan biztosítani kelljen, és ne csak évente egyszer, amikor a felügyeletnek jelentést tesz. A tőkének folyamatosan összhangban kellene lennie az általa vállalt kockázattal. Ha például egy alap hozamgaranciát vállal, akkor tőkéjében ennek a fedezetének is rendelkezésre kell állnia, a felügyeletnek pedig olyan eszközöket kell biztosítani, amivel ezt meg is követelheti.

Az új törvénnyel ebbe az irányba törekszünk, és ennek kapcsán a jogszabállyal kapcsolatos államigazgatási egyeztetések is a vége felé közelítenek.

Említette, hogy várakozásai szerint a jövőben a tőkepiacok szerepe jelentősen felértékelődhet. Ez rá is férne a Budapesti Értéktőzsdére: jó ideje folyamatosan esik a forgalom összértéke, miközben a többségi tulajdon külföldi kézben van. Mik a kilátásai a magyar börzének?

Magyarországon a rendszerváltozás után a privatizáció nem a pénzügyi, hanem a stratégiai befektetők bevonásával történt. Ennek vannak előnyei és hátrányai is – alapvetően azonban erre vezethetők vissza a tőzsde problémái. Annak pedig, hogy a tőzsde ma milyen irányítás és milyen tulajdonosi összetétel mellett működik, nincs hatása a magyar tőkepiacra. A tulajdonos miért lenne érdekelt abban, hogy a magyar tőkepiac ne működjön megfelelően? Azért tartja fenn az infrastruktúrát, azért akarja a környező országokban meglévő érdekeltségéin keresztül meglévő szinergiát kihasználni, hogy igenis nőjön a piac forgalma.

Mi a tőzsdével közösen gondolkodunk azon, hogy ebben a mai helyzetben hogyan lenne növelhető a tőkepiac jelentősége. Érdemes megvizsgálni, hogy a térségben például Lengyelországban mi működik máshogy a tőkepiacon, miért bonyolít le nagyobb forgalmat a varsói tőzsde, mint a budapesti? Szükség lenne arra, hogy nálunk is legyenek olyan vállalati kötvénykibocsátások, amelyek a tőzsde keretein belül biztosíthatják azokat a hosszú lejáratú forrásokat, amelyeket a vállalatok a bankrendszerrel nem kapnak meg. Keressük a lehetőséget a tőzsdével, hogy hogyan lehetne vonzóbbá tenni ezt a finanszírozási lehetőséget a vállalatok számára. A másik oldalról pedig ehhez keressük a lehetséges befektetőket.

Nyilván ebbe az irányba mutatott az egyszerűsített tőzsdei bevezetés lehetőségének megteremtése is, azonban az ilyen módon a parkettra került társaságok papírjaival sokszor nincs valódi kereskedés, a kisbefektetők pedig a fórumokon a felügyeletért kiáltanak, mondván: kifosztották őket. Ez csak a pénzüket elvesztő befektetők frusztráltságának eredménye, vagy néha jogosan érzik úgy az emberek, hogy a tőzsdére lépéssel csak a jóhiszemű ügyfelek pénztárcáján akartak könnyíteni egyes cégek?

Nálunk is vannak erre vonatkozó vizsgálatok. Sajnos történtek olyan tőzsdei bevezetések az elmúlt időszakban, ahol komolyan megkérdőjelezhetők a vállalkozás hosszú távú szándékai. Ezek azért is veszélyesek, mert rontják azt a bizalmat, aminek a felépítéséért a tőzsdének és a felügyeletnek is van felelőssége. A tőkepiacot a banki finanszírozás háttérbe szorulásával a hosszú távú források bevonására kell használni – ugyanakkor nem lehet becsapni a befektetőket. Nagy baj lenne, ha az intézményeket megvédenénk a kockázatoktól, de megengednénk, hogy csalárd kibocsátók lépjenek a piacra, minek következtében a befektetőkkel végeláthatatlan peres ügyek kezdődnének.

A kgfb-váltási szezon közepén járunk. Egyre gyakrabban halljuk, hogy a kötelező átlagára már elérte a mélypontot, a biztosítók nem képesek kevesebből fedezni a kockázatokat. Végül aztán idén is jóval kevesebbet fizetnek majd az autósok, mint egy éve. Ez egyszerűen csak a piaci verseny eredménye, vagy azért kockázatot is hordoz magában?

Az utóbbi időben több biztosítóval kapcsolatban is adtunk ki határozatot, különböző kisebb adminisztratív módosításokat írtunk elő.

A teljes kampány értékelése még tart, az azonban látszik, hogy a biztosítási piacnál hasonló problémák jelentkeznek, mint a bankrendszerrel. A helyzet az, hogy hiányoznak az új biztosítási termékek, a biztosítók pedig nem biztosítóként, sokkal inkább minimális kockázatot vállalva befektetőként működnek. Mivel a biztosítási díjbevételek alapvetően nem növekednek, egyre fontosabb a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás, amely a teljes nem-élet ági bevétel 40 százalékát adja. Ez az a biztos, stabil termék a biztosítóknak, amelyre az egész üzletüket építeni tudják. Ezt használják fel ma a biztosítók arra, hogy egyáltalán kapcsolatba kerüljenek az ügyfelekkel, és további kapcsolódó termékeket tudjanak számukra értékesíteni.

Nem zárkozunk el attól, hogy esetleg megszűnjön az évi egyszeri díjhirdetés intézménye a kgfb-piacon – ebben a szakma jórésze is egyetért velünk. A biztosságot szolgálná ugyanakkor, ha a díjváltoztatás lehetősége nem folyamatos lenne, hanem csak bizonyos időpontokban történhetne; s az adott időpontokban megkötött biztosítások továbbra is 1 évig változatlan kondíciókkal lennének életben. Így viszont lehetősége lenne a biztosítóknak arra, hogy amennyiben hibát követtek el a díjtarifálásnál, akkor ennek javítását el tudják végezni, és ne legyen egész évre megkötve a kezük.

A nyugdíjreformot gyakorlatilag lezártak tekinthetjük, nagyjából 100 ezer ügyfél maradt a magánnyugdíjpénztáraknál. Január elseje óta a törvény költségkorlátot szab a pénztárak működésének – ezen szeretne változtatni a Stabilitás Pénztárszövetség, mondván: ilyen költség szinten lehetetlen minőségi vagyonkezelést folytatni. Várható ebben változás?

Nincs tudomásunk ezzel kapcsolatos, folyamatban lévő szabályozási változtatásról, s ez már nem is rendszerkockázati kérdés. Úgy gondolom, hogy a jelenlegi költségkorlátok megmaradnak, és a szektornak kell megtalálnia a hatékony megoldást – akár összeolvadások segítségével is. A felügyeletnek ezzel kapcsolatban nincs túl sok teendője.

Az viszont fontos feladatunk, hogy megfogalmazzuk és támogassuk az üzenetet: bármilyen nehéz is a válságban mindannyiunk helyzete – nem csak Magyarországon, hanem Nyugat-Európában is –, nem szabad a hosszabb távú megtakarításokról, az öngondoskodásról lemondani. Sok ember persze furcsán fogadhatja ezt a felvetést, amikor egyébként napi megélhetési gondjai vannak. Azt azonban látni kell, hogy a társadalmi szerkezet és a nyugdíjrendszer átalakul. Mindenképpen többet és hosszabb ideig kell dolgoznunk, miközben kevesebb időskori juttatást fogunk mindeztért kapni – egész egyszerűen az állami rendszerek terhelhetőségének csökkenése, az államadósság visszaszorítása következtében. Erre a helyzetre csak a hosszú távú megtakarításokkal lehet megfelelő választ adni.

Nem feltétlenül csak pénzügyi eszközökben kell gondolkodni, hiszen hosszú távú tervezést jelent az is, ha az embernek családja van – a család ugyanis a legbiztosabb védőőrré. A megfelelő válasz az, hogy gyermekeink legyenek: amit ma a nyugdíjrendszer finanszírozhatósága kapcsán látunk, az ugyanis egy sokkal szélesebb körű probléma kicsúcsosodása. Ezt a problémát úgy is lehet kezelni, ha helyreáll a családok egysége, erőssége, biztonsága, és gyermekeket nevelünk – hiszen akinek vannak gyermekei, annak mégiscsak könnyebb lesz az élete.

Nyilvános konzultáció a megtakarítási és befektetési termékekre vonatkozó általános költségmutatóról

A Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete nyilvános konzultációra bocsátja az alábbi anyagot. Az anyaghoz bárki hozzászólhat kizárólag írásban a koltsegmutato@pszaf.hu e-mail címen, 2011. december 15-ig. A hozzászólásában kérjük, kövesse a vitaanyagban feltett kérdéseket. Ha kifejezetten nem kéri az ellenkezőjét, hozzászólását honlapunkon közzétesszük.

A PROBLÉMAFELVETÉS

Amikor valaki egy pénzügyi intézménytől egy befektetési vagy megtakarítási típusú terméket vásárol, akkor részben azonnal, részben pedig később folyamatosan rengeteg információt kap a termék hozamáról (kamatáról) és költségéről. Ezek elvileg azt a célt szolgálják, hogy az ügyfél (illetve a potenciális ügyfél) a segítség-gükkel el tudja dönteni, hogy pénzére hol várhat a legjobb megtérülést, illetve, hogy menet közben értékelni tudja a ténylegesen elért hozamokat, s ha szükséges, és lehetséges váltson a szolgáltatók között. A probléma azonban az, hogy:

1. A különböző információk a legtöbb ügyfél számára nehezen összegeezhetőek úgy, hogy az aggregált információ az összehasonlítás alapja legyen. A gond általában a költségekkel van, azon belül pedig azzal, hogy többféle jogcímen, és főleg többféle gyakorisággal és vetítési alappal számolják fel ezeket. Emiatt
 - a. egyrészt a különböző pénzügyi termékek szimpla költségtételenkénti összehasonlítása általában nem vezet eredményre,
 - b. másrészt pedig a legfőbb, az ügyfelet elsősorban érdeklő információ, a nettó hozam (kamat) értéke nem világos számára.
2. A nettó hozam kiszámításához szükséges összes információ a termék megvásárlása előtt nem mindig áll a (potenciális) ügyfél rendelkezésére. A különböző jogcímen (várhatóan) felszámítandó költségek összesített mértéke viszonylag jól (ha nem is egyszerűen és összehasonlítható módon) kiszámítható, de a bruttó hozam mértéke előre általában nem látható, csak utólag derül ki.

Vannak természetesen olyan befektetési, illetve megtakarítási jellegű pénzügyi termékek, amelyek bruttó hozama (kamata) rögzített, vagyis előre ismert, mert arra a szolgáltató egyértelmű ígéretet tett. Az ilyen esetekben nincs semmi akadálya, hogy az ügyféllel előre közöljék a várható nettó hozamot/kamatot, s a szabályozó erre kötelezi is a szolgáltatókat (ld. EHM = Egységesített Értékpapír Hozam Mutató, illetve EBKM = Egységesített Betéti Kamatláb Mutató, amiket a [82/2010. \(III. 25.\) Korm. rendelet](#) definiál). Ezen mutatók lényege, hogy az ismert bruttó hozamból kivonják az egyetlen kamatréssé transzformált, különböző elven felszámolt költségeket.

Kérdés, hogy ahol a nettó hozam előre történő kiszámításához szükséges bruttó hozam nem áll rendelkezésre, ott lehetne-e az ügyfelek döntését valamely más, előzetesen rendelkezésére bocsátott összevont mutatóval segíteni? Úgy gondoljuk, hogy igen, ilyenkor is érdemes a különböző elven felszámolt költségeket egyetlen kamatréssé transzformálni. A Felügyelet ezt az álláspontját már 2007-ben megfogalmazta egy speciális termékcsoporthoz, a megtakarítási típusú életbiztosításokra. A [3/2007. számú vezetői körlevélben](#) („A megtakarítási jellegű életbiztosítást

értékesítő biztosítók és a független biztosításközvetítők vezetői részére”). A Felügyelet álláspontját a piac is magáévá tette, s a MABISZ keretében létrehozták a Teljes Költségmutatót (TKM), s szabályozták ennek kiszámítását.

A TKM lényegében azt mondja meg, hogy a befektetési egységekhez kötött életbiztosítások esetében, egy adott biztosító által értékesített, standardizált paraméterű modelltermék vonatkozásában a tartalékokon elért, utólag az ügyfél tudomására jutott hozamból mennyit kell kivonni, ha arra vagyunk kíváncsiak, hogy az ügyfél által összesen díjként befizetett pénzösszegeen hozzávetőlegesen mekkora hozamot ért el.

Az eddigi tapasztalatok alapján mind a MABISZ, mind a Felügyelet nagy áttörésként értékeli a TKM mutatót, noha természetesen annak vannak korlátai, s több helyen érdemes, illetve célszerű továbbfejleszteni azt.

A TKM bevezetését úgy is értékelhetjük, hogy a bruttó kamat/hozam mínusz kamatréssé transzformált költségek logikájú EHM és az EBKM mutatók hatókörét – bár azokat kényszerűségből „megcsonkítva”, de – kiterjesztettük a befektetési és megtakarítási típusú termékek egy újabb osztályára. Ha ehhez hozzávesszük azt, hogy az európai befektetési alapokra az uniós szabályozás már létrehozott egy hasonló mutatót, a „Total Expense Ratio”-t (TER), valamint, hogy a pénztári tevékenység esetén a Felügyelet 2000. év óta számít és publikál a nyugdíjpénztárakra egy utólagos jellegű díjterhelési mutatót, akkor az érintett termékkör nagy része már le van fedve.

Igaz a TER mutató nem előremutató, hanem utólagos jellegű, de – a tapasztalatok szerint – nagy stabilitást mutat, így felhasználható előzetes információ adására is. Ugyanakkor a TKM, a díjterhelés és a TER mutató adattartalma – bár nagy átfedést mutat – nem egyezik meg tökéletesen. Mindezekből két kérdés adódik, s ez konzultációs anyagunk első két kérdése:

1. Kérdés: Érdemes-e a többi – az EHM-el, EBKM-el, TKM-el és TER-el még le nem fedett - megtakarítási, illetve befektetési termékre is egy kamatrés jellegű mutatóban előre összevonni a termék költségeit, vagyis azokat kamatveszteséggé transzformálni, és az ügyfelek tudomására hozni? Miért?

2. Kérdés: Amennyiben a fenti kérdésre igen a válasz: érdemes-e a különböző termékekre vonatkozó fenti mutatók tartalmát egységesíteni, összehasonlíthatóvá tenni? Miért?

Természetesen a fenti elemzés logikája azt sugallja, hogy az 1. kérdésre igen a válasz. A 2. kérdés esetében pedig az szól az igen mellett, hogy a különböző pénzügyi intézmények által értékesített, különböző pénzügyi szektorokhoz tartozó megtakarítási, illetve befektetési konstrukciók az ügyfelek szempontjából

helyettesítő termékek, vagyis egymással versenyeznek. Célszerű lenne ezért, ha az ügyfelek kezébe egy eszközt adnánk, hogy a termékek összehasonlítható vonását – nevezetesen a költségeiket – össze tudják hasonlítani. Természetesen a különböző szektorok termékeinek maradnak nem összehasonlítható vonásaik is, de – véleményünk szerint – célszerű segíteni az ügyfelet azzal, hogy redukáljuk számára a mérlegelendő faktorokat.

Egy ilyen összevont információ különösen fontos az ügyfél nagy összegű, hosszú távú elköteleződése előtt, hiszen egy esetleges téves döntését utólag már csak nagy költséggel tudja korrigálni. A probléma jellegénél fogva ilyen információs igény elsősorban a megtakarítási termékeknél merül fel, ahol az ügyfél fokozatosan, többszöri befizetéssel akumulál fel pénztőkéjét. A befektetési termékek esetében, tehát ahol egyszeri befizetésekről van szó, általában a probléma egyszerűbb, ugyanakkor a megtakarítási és befektetési termékek helyettesítő jellege miatt, az összehasonlíthatóság érdekében a mutatót célszerű a befektetési termékekre is kiterjeszteni.

Egy ilyen mutató a pénzügyi fogyasztóvédelemben is új távlatokat nyithat, ugyanis lehetővé válna a sajtó, fogyasztóvédelmi szervezetek, stb., de magának a fogyasztónak a számára is a versengő termékek összehasonlítása, s így feltehetőleg ösztönözne is a szolgáltatók között a költségek csökkentésére irányuló versenyt is.

TOVÁBBI PROBLÉMÁK

Mindezek miatt a továbbiakban feltesszük, hogy mindkét kérdésre igen a válasz, vagyis hogy ki kell dolgozni egy általános, termékeken és szektorokon átívelő, azonos tartalmú, kamatrés típusú költségmutatót, az Általános Költségmutatót (ÁTKM). A további kérdések már e mellett a feltételezés mellett merülnek fel.

A KÖLTSÉGMUTATÓK EGYSÉGESÍTÉSÉNEK PROBLÉMÁI

A 2. kérdés a gyakorlatban már most felmerül, hiszen a TKM, a díjterhelés és a TER mutatók léteznek, tartalmuk „összefésülése” ezért felvethető. S az összefésülés során mindkét létező mutatóval kapcsolatban merülnek fel megoldandó gyakorlati problémák.

A TER ÉS AZ ÁTKM

A TER mutatóval kapcsolatban ez az, hogy azt uniós irányelv határozza meg, tehát azt nem lehet módosítani, miközben tudjuk, hogy a TER kevesebb fajta költséget tartalmaz, mint a TKM mutató – alapvetően a tranzakciós költségek hiányoznak belőle.

A TER az európai befektetési alapok (UCITS) egyszerűsített tájékoztatójának egyes tartalmi elemeiről szóló 2004/384/EC ajánlás, illetve a CESR „folyamatos díjterhelési mutató” kalkulációs módszertanáról szóló CESR/10-674 számú ajánlása alapján kerül meghatározásra.

Az egyes befektetési alapok TER mutatóiban a befektetési politika változatlansága esetén nem figyeltünk meg számottevő változást, a múltbeli adatok a befektetési politika változatlanságát feltételezve

megfelelő alapot képezhetnek a jövőre vonatkozó becsléshez. A befektetési politika megváltozásakor az eddigi tapasztalatok alapján a TER mutató értéke is lényegesen módosulni fog, azonban ebben az esetben az átvenni tervezett CESR/10-674 számú ajánlása is kimondja, hogy a „folyamatos díjterhelési mutatót” a múltbeli adatok helyett becsült adatokkal kell meghatározni.

A jelenlegi TER-mutató számítása kapcsán nem tartoznak az alapot terhelő költségek közé az értékpapírok kereskedésével összefüggő megbízási díjak, jutalékok és transzferköltségek és az alapkezelő sikerdíja, illetve az alapok alapja tekintetében a mögöttes alap költségterhelése. A jövőben (a CESR „folyamatos díjterhelési mutató” kalkulációs módszertanáról szóló CESR/10-674 számú ajánlása alapján) a TER mutatót felváltó „folyamatos díjterhelési mutató” az UCITS alapok alapja tekintetében a mögöttes alap „folyamatos díjterhelési mutatójának” és a mögöttes alap ki és beszállási költségeinek a figyelembe vételét már megköveteli. A TER mutató ezen túl figyelmen kívül hagyja a kiszállási, beszállási költségeket.

A TER mutató ÁTKM-mé történő transzformálása a figyelembe nem vett ténylegesen felmerült költségek (kereskedési költségek, transzferköltségek) bevonásával és a befektetési alapha történő ki és belépési költségek modellezésével oldható meg. Az ÁTKM logikája – az ügyfél által befizetett cash-flow belső megtérülési rátája – a sikerdíj figyelembe vételét továbbra sem indokolja és a sikerdíj mértékét sem lehet állandó, előremutató költségként kezelni.

Emiatt a TKM és a TER mutató egységesítése kétféleképpen képzelhető el:

1. Az ÁTKM-ből (így a TKM-ből) is kihagyjuk mindazokat a költségeket, amelyek kimaradnak a TER-ből. Ez a TKM szempontjából visszalépés lenne.
2. kiegészítjük a TER-t a hiányzó adatokkal úgy, hogy a befektetési alapok esetében az ÁTKM két részből állna, a TER-ből és egy, a hiányzó költségeket tartalmazó addicionális tagból.

Mindkét megoldásnak vannak hátrányai, de a magunk részéről úgy gondoljuk, hogy a másodiknak kevesebb, így a magunk részéről ezt javasoljuk.

3. Kérdés: Egyetért azzal, hogy a befektetési alapok esetében az ÁTKM két részből álljon, a TER mutatóból, s az abból kimaradt költségeket tartalmazó addicionális tagból? Miért?

A TKM ÉS AZ ÁTKM

A TKM mutatóval kapcsolatban pedig a probléma az, hogy a TKM-ben vannak nem általánosítható költségek is, nevezetesen a haláleseti és más biztosítási szolgáltatások díja. Ezeknek a díjaknak a vonatkozásában az az alapvető kérdés merül fel, hogy egyáltalán költségnek tekinthetőek-e? Ha onnét nézzük a dolgot, hogy ezeknek a szolgáltatásoknak a díja levonásra kerül a felhalmozott eszköztömegből, akkor ezek költségjellegű tételek, ha viszont onnét, hogy a kockázat bekövetkezése esetén ezek alapján jelentős pénz kap a biztosított, akkor ezek hasonlóak a megtakarítási díjrészekhez.

Úgy gondoljuk, hogy ezek a tételek jellegükben nem költségek, így célszerű őket kihagyni a TKM számításából (amiben ma benne vannak). Annál is inkább célszerű ezt tenni, mert nem az

összes hosszú távú megtakarítási terméknel merülnek fel ilyen jellegű tételek, s így az összehasonlítás megtévesztő lehet.

4. Kérdés: Egyetért azzal, hogy a jelenlegi életbiztosításokra vonatkozó TKM ÁTKM-é való átdolgozása során abból ki kell venni a biztosítási kockázatok díját? Miért?

A BIZTOSÍTÁSI KOCKÁZATOK DÍJÁNAK LEHETSÉGES KEZELÉSE

Nyilvánvaló ugyanakkor, hogy egy ilyen lépés esetén kinyitunk egy olyan kaput az ügyfelek potenciális megtévesztésére, amit a jelenlegi TKM létrehozói pontosan azzal gondoltak lezárni, hogy a költségek közé bevették a biztosítási kockázatok díját. Ugyanis ezáltal elvileg lehetségessé válik az, hogy egy biztosító a költségek nagyobbik részét a terméknek amúgy integráns részét képező kockázati elemekhez rendelve, fontos költségeket hagy ki a költségmutatóból, s ez által mesterségesen tartja alacsonyan saját TKM mutatóját. Emiatt a biztosítási kockázatok díjának költségekből való „kihagyásának” szabályait át kell gondolni. Ezt úgy kell megtenni, hogy megakadályozzuk, hogy a biztosítók a költségeket formálisan „átpakolják” a kockázati elemekhez. Itt két-fajta megoldás lehetséges:

1. A piac bevonásával a Felügyelet egységes - költségeket is tartalmazó – kockázati díjakat állapít meg ezekre, s pontosan ennyit kell figyelembe venni rájuk, nem többet, nem kevesebbet. A probléma ezzel a megoldással, hogy kizárja a versenyt a kockázati díjakban, igaz csak a megtakarítási/befektetési termékekkel együtt értékesített kockázatok vonatkozásában, a tiszta kockázati termékeknel nem.
2. Kötelező a termékekben szétválasztani a megtakarítási és a kockázati elemeket, s mindegyiket önálló költséggel ellátni. Azt, hogy ezek a valódi költségek legyenek, úgy lehetne biztosítani, hogy előírni, hogy mindegyik elemet önállóan, a többitől elkülönítve is lehet kötni. A probléma ezzel, hogy az előbbinél jóval nagyobb beavatkozást jelent a szerződéses viszonyokba. A hagyományos életbiztosítások konstrukciójánál nem is egyértelmű, hogy hogyan lehet megoldani egy ilyen szétválasztást, és annak nincs is hagyománya itt. A befektetési egységekhez kötött biztosítások esetében pedig azok könnyen elveszthetik az utolsó biztosítási „fügefalevelet” is.

5. Kérdés: Melyik fenti megoldást (esetleg egy harmadikat) tartaná megfelelőnek annak elkerüléséhez, hogy a biztosítók a költségeik jelentős részét „átpakolják” a biztosítási kockázatokra? Miért?

MILYEN TERMÉKEKRE TERJEDJEN KI AZ ÁTKM?

Jelenleg Magyarországon a következő hosszú távú megtakarítási/befektetési termékek léteznek, amelyekre szóba jöhet az ÁTKM kiszámítása:

- Befektetési egységekhez kötött életbiztosítások (már létezik rájuk hasonló – esetleg módosítandó - mutató),
- Befektetési alapok jegyei (már létezik rájuk hasonló, de nem teljes körű és utólagos mutató),
- Hagományos megtakarítási típusú életbiztosítások (vegyes, whole life, term fix, díjvisszatérítéssel elérési biztosítás),

- Önkéntes nyugdíjpénztár (már létezik rájuk hasonló, de utólagos mutató),
- Magánnyugdíjpénztár (már létezik rájuk hasonló, de utólagos mutató).

Úgy gondoljuk, hogy ezekre a termékekre az ÁTKM bevezetése esetén mindenképpen, már az első körben ki kell terjeszteni azt – részben a meglévő mutatók módosításával, egységesítésével. Ez alól esetleg kivétel lehet az önkéntes nyugdíjpénztárakon belül a zárt tagsági körű pénztár, hiszen ez – definíció szerint - nem versenyez a piacon más megtakarítási formákkal. Önkéntes alapon azonban számukra is hasznos lehet az ÁTKM kiszámítása, illetve az esetleges kötelezés mellett szól, hogy áttételeken ők is versenyhelyzetben vannak: tagjaik máshová (más pénztárba, vagy más megtakarítási formába) is vihetik a megtakarításaikat – vagy vállalati befizetés esetén nyomást gyakorolhatnak e tekintetben a szponzorra -, így számukra is fontos lehet tudni, hogy a szóba jöhető alternatívákhoz képest mit nyújt számukra zárt pénztárak.

Hasonló aggály fogalmazható meg a foglalkoztatói nyugdíjjal kapcsolatban is, hiszen ügyfelek elvileg nem lakossági, hanem professzionális ügyfelek (foglalkoztatók). Mivel azonban sok foglalkoztató kisvállalkozás, illetve esetleg egyéni vállalkozó, ezért lehetséges, hogy a foglalkoztatói nyugdíjintézetekkel kapcsolatban a mutató használata szempontjából differenciált megközelítést érdemes alkalmazni.

Felmerült az is, hogy a mutatót fokozatosan terjesszük ki újabb-és újabb termékkörökre, s inkább kevesebb termékkel kezdjük (az elsőként felsoroltakkal), s ha beválik, akkor fontoljuk meg annak kiterjesztését más termékekre is.

6. Kérdés: Milyen termékekre terjedjen ki az ÁTKM? Miért? Egyszerre vezessük be azt minden befektetési/megtakarítási termékre, vagy valamilyen fokozatosságot alkalmazzunk? Ha igen, melyet? Miért?

A KÖLTSÉGMUTATÓ KISZÁMÍTÁSÁNAK ALTERNATÍVÁI

A költségmutatót lényegében kétfajta megközelítéssel lehet kiszámítani – az eredménynek elvileg meg kell egyeznie:

1. az ügyfélnek járó és az ügyfél által befizetendő cash-flow belső megtérülési rátájaként (figyelembe véve és kezelve azt a problémát, hogy bizonyos típusú cash-flowknál a belső megtérülési ráta nem egyértelmű), ha 0%-os hozamot feltételezünk. Ez a szám nyilvánvalóan negatív lesz, s értelme pontosan az ÁTKM lesz, hiszen azt mutatja, hogy az ügyfél mekkora hozamvesztéssel szembesül a költségek levonása miatt. Ilyen kiszámítási módszerre tett javaslatot a 3/2007-es vezetői körlevél a megtakarítási típusú életbiztosítások esetében, azonban a gyakorlatban nem alkalmazzák. A biztosítók által bevezetett TKM számításának módszere helyett, hogy
2. a költségeket egyenként számba veszik és diszkontálják.

A két módszert akár egymás egyfajta komplementerének is tekinthetjük, ugyanakkor az első módszer esetében természetesen adódik, hogy a biztosítási kockázatok nem költségek.

7. Kérdés: Melyik fenti (esetleg egy harmadik) módszert tartaná helyesnek az ÁTKM kiszámításához? Miért?

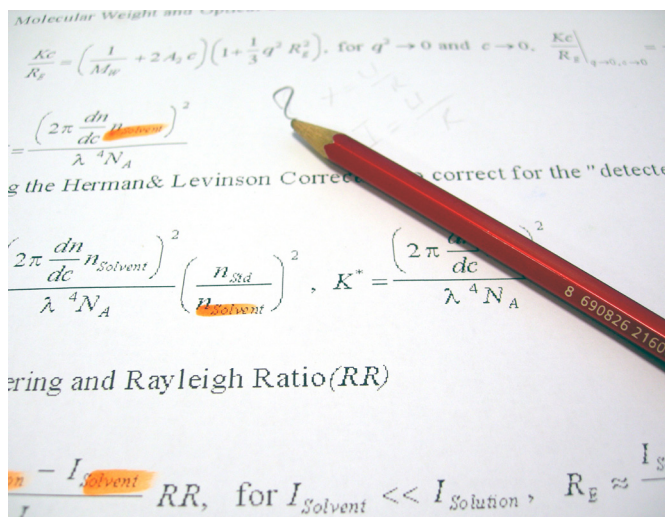
EGYÉNRE SZÓLÓ, VAGY MODELL-MUTATÓ

Felmerül az az alapvető kérdés, hogy a költségmutató egyénre (vagyis a konkrétan megkötni tervezett, speciális paraméterekkel bíró szerződésre) szabott legyen vagy egy átlagos („modell”-) érték. Nyilvánvalóan egy potenciális ügyfél számára a legjobb az egyénre szabott érték lenne, azonban ezzel kapcsolatban több technikai probléma is felmerül:

- máshogyan lehet kommunikálni az egyéni és az átlagos értéket. Az átlagos értéket mintegy előre lehet bocsátani az ügyfélnek, hiszen értéke már az ügyféllel való kapcsolatfelvétel előtt ismert. Az egyéni értéket viszont csakis az ügyféllel való kapcsolatfelvétel után lehet kiszámítani.
- maga a kiszámítás is problémás lehet. Az átlagos költségmutatót – bármilyen bonyolult is az – felkészült apparátus a háttérben ki tudja számítani. Az egyéni költségmutatóra azonban esetleg bonyolult lehet on-line kalkulátort készíteni, vagy a közvetítőket ellátni ilyen kalkulátorral, ami bonyolíthatja az üzletkötés folyamatát (vagy ha a helyben történő kalkulációt nem tudják megoldani, akkor kétfordulósá is teheti azt).

Szektoronként, illetve pénzügyi termékenként természetesen nagyon különböző lehet az ÁTKM kiszámításának bonyolultsága. Több olyan eset is van, amikor az egyénre szóló és az átlagos költségmutató egybeesik, mégpedig:

- ha nincsenek fix összegű, csak arányos költségek, hiszen ekkor a költségmutató értéke nem függ az ügyfél által választott (egyszeri vagy rendszeres) befizetés nagyságától
- egyszeri díjas (befektetési jellegű), mert ekkor nem függ a rendszeres befizetésekben lévő költség-től
- mivel a rendszeres befizetésekben lévő költség főleg a tartamon keresztül hat, ezért rendszeres díjas (megtakarítási) termékek költségmutatójára sem hat, ha a tartam bizonytalan, vagy másképp: azt nem az ügyfél adja meg (tehát nem ügyfélspecifikus érték)
- az ügyfél nem választhat különböző költségű befektetési lehetőségek közül
- nincsenek benne olyan kockázatok, amelyek az ügyfél speciális adataitól (kora, neme, egészségi állapota) függenek (ez az életbiztosításokon kívül minden megtakarítási/befektetési termékre igaz)



A fentieknek megfelelően például a nyugdíjpénztári ÁTKM mutató portfóliónként különbözik csak egymástól és természetesen az értékek attól is függenek, hogy milyen tartamra számítják ki őket. A befektetési alapok esetében – ha nem lennének portfólió-transzfer költségek – akkor az ÁTKM mutató még a tartamtól sem függené, stb. A legbonyolultabb a kérdés a megtakarítási jellegű életbiztosításoknál, ahol viszont egy sereg egyéni paramétertől függ a mutató értéke.

A fentieket megfontolva azt lehet mondani, hogy ahol az egyéni és az átlagos érték eltér egymástól ott célszerű használni mindkét értéket, ugyanis a két érték funkciója eltér egymástól:

- az átlagos érték az ügyfél előzetes, nagyvonalú tájékozódását szolgálja, s az egyes szolgáltatók ajánlatainak összehasonlítását általában
- az egyénre szabott érték pedig már a konkrétan érdeklődő ügyfelet igazítja el.

Emiatt logikus stratégiaként merül fel, hogy az átlagos vagy modell-érték bevezetését az összes iparágban szorgalmazni kell, s ahol a modell és az egyéni érték eltér egymástól, ott továbbfejlesztési célul kell kitűzni, hogy az ügyfelek rövid időn belül az egyénre szabott értéket is kapják meg.

8. Kérdés: Egyetért azzal, hogy az ÁTKM egyéni és modell-értékei (ahol a kettő eltér egymástól) más célokat szolgálnak, s ezért mindkettőt, a megfelelő időben az ügyfél rendelkezésére kell bocsátani? Miért?

9. Kérdés: Egyszerre kell bevezetni az egyéni és a modell ÁTKM-et, vagy vannak megfontolandó okok, amelyek miatt a két érték bevezetésének időben el kell válnia egymástól? Miért? Hogyan?

A MODELL ÁTKM KISZÁMÍTÁSÁNAK PROBLÉMÁI

Az egyéni ÁTKM paramétereinek értéke egyértelmű, azok az ügyfél által kötött szerződésből következnek. A modell ÁTKM paraméterei azonban széles skálán változhatnak az alábbiak szerint:

- kamatréssé konvertálva bizonyos költségek mértéke erősen függ a tervezett tartamtól. Ha azt előre lehet tudni, akkor logikus erre az ismert értékre kiszámítani a költségmutatót, de
 - o gyakoriak az olyan termékek, amelyek bizonytalan tartamra szólnak. Ilyenkor segíthet, ha a mutató értékét eleve többféle tartamra számítják ki.
 - o előfordulhat, hogy valaki a tervezettnél előbb szünteti meg a szerződését, amikor ezért a költségmutató értéke nagyobb, mintha ezt csak az előre tervezett tartam végén tenné meg. Ekkor is segít, ha a mutató értékét többféle tartamra számítják ki.
 - o A többféle mutató többlet információt ad, ugyanakkor csökkenti a mutató alkalmazásának a transzparenciáját. Ha több mutató lesz forgalomban bizonyos termékek esetében, az sokkal nehezebbé/bizonytalanabbá teszi a termékek összehasonlíthatóságát.
- a fix összegben meghatározott költségek kamatréssé transzformált mértéke erősen függ a tervezett megtakarítás vagy befektetés nagyságától. Ez nem okoz gondot, ha

a költségmutatót az ügyfél által megkötni tervezett szerződés paramétereivel számítják ki, de félrevezető lehet számára, ha egy modellértéket adnak meg e helyett.

- az eseti költségek az ügyfél döntésétől függenek, így összevont nagyságuk előre csak bizonyos feltételezésekkel határozható meg.
- a fentiekén kívül meg kell említeni, hogy bizonyos költségek mértéke (pl. a fix összegben meghatározottak) változhat a tartam során, s a változás mértéke előre nem világos. Ugyanígy bizonyos költségek relatív mértéke lehet ugyan fix, de változhat az alap, amire vetítik azt (pl. a havi díjban határozzák meg, amit viszont az előre nem ismert inflációval indexálnak).

A fentiek miatt nem mindegy, hogy a modell ÁTKM értékét milyen paraméter-értékek alapján számítják ki. Az is fontos, hogy az ÁTKM értékek összehasonlíthatóak legyenek, ezért nem lenne szerencsés, ha mindegyik piaci szereplő maga határozná meg a paramétereket, vagyis azokat standardizálni kellene.

10. Kérdés: Milyen paraméterek alapján számolják ki a modell ÁTKM értékeket, illetve honnan vegyék (hogyan számolják ki) a modell ÁTKM paramétereit?

AZ ÁTKM-EL KAPCSOLATOS INFORMÁCIÓS KÖVETELMÉNYEK ÉS A VÁLTOZTATÁSÁHOZ KAPCSOLÓDÓ SZABÁLYOK

Felvetődik a kérdés, hogy a kiszámított ÁTKM-et hol kell publikálni, illetve általánosabban: hogyan, a szerződéskötés mely stádiumában, és főleg, milyen kísérő információkkal együtt kell az ügyfél tudomására hozni? A modell ÁTKM esetében logikus szabálynak tűnik, hogy az jelenjen meg az adott termékről szóló minden összefoglaló információ mellett, így pl. a reklámokban is. Az egyedi ÁTKM-et az adott ügyféllel még a szerződés megkötése előtt (de már azután, hogy megegyeztek annak lényeges paramétereiről) közölni kellene. Fontos azonban, hogy az ügyfél az ÁTKM-hez kapjon olyan információkat is, amelyek segítik őt abban, hogy értelmezze az ÁTKM-ben foglalt információt, annak lehetséges használatát, illetve esetleges korlátait. Ilyen információk lehetnek pl.:

- mely feltételek esetén, illetve milyen időkorlátok között alkalmas a mutató az összehasonlításra,
- a szerződésbontás milyen következményekkel jár,
- a termék megvásárlásának feltétele-e valamely másik termék megvásárlása,
- van-e minimális korlátja az egyszeri befizetésnek,
- hol lehetséges a mutatót összehasonlítani más termékek hasonló mutatóival (pl. PSZÁF honlap).



Fogyasztóvédelmi szempontból indokolt, hogy a pénzügyi intézmény minden olyan tény, feltételt közöljön az ügyfelekkel, amely kihatással van a kifizetett összegre a futamidő alatt, annak lejáratakor, vagy a futamidő után.

11. Kérdés: A kiszámított ÁTKM-et hogyan és milyen kísérő információkkal együtt kell az ügyfél tudomására hozni?

Szintén felvetődik, hogy az ÁTKM-hez kapcsolódjon-e egyfajta „kikényszeríthetőségi” szabály, vagyis a szabályozás adjon-e valamilyen eszközt az ügyfél kezébe arra az esetre, ha az általa megkötött szerződés ÁTKM-je a szolgáltató egyoldalú költségemelésé következtében jelentősen megnő? Természetesen vannak olyan esetek, amikor az ÁTKM nem feltétlenül amiatt nő, hogy a szolgáltató egyoldalúan változtatja a feltételeket, az lehet oka az ügyfél magatartásának is (pl. a megtakarítási termékek költségeit inflációval indexálják, de a rendszeres megtakarítási részlet felajánlott indexálását az ügyfél visszautasítja). Logikus, hogy csekély ÁTKM változtatáshoz még nem kell feltétlenül különösebb „szankciókat” kapcsolni, stb. Ugyanakkor egy bizonyos küszöbérték felett méltányos követelménynek tűnik, hogy az ügyfelet tájékoztatnia kell az emelés szándékáról és arról, hogy amennyiben nem fogadja el azt, a fogyasztó költségmentesen/ esetleg bizonyos díjak visszafizetése mellett felmondhatja a szerződést. Ez további ösztönzést jelenthetne a stabil, hosszú távú értékek ÁTKM szintek kialakítására. Egy ilyen szabály támogatná a verseny szempontok érvényesülését is, miközben védelmet jelentene a fogyasztó számára az egyoldalú díjemelésekkel szemben.

12. Kérdés: Kapcsolódjanak-e, s ha igen, milyen küszöbérték felett, ügyfélvédelmi szabályok az ÁTKM tartam közbeni emeléséhez? Mik legyenek ezek a szabályok?

KITÉRŐ: EGY LEHETSÉGES ALTERNATÍV MEGOLDÁS

A fentiek alapján – feltéve, ha valaki egyetért az ÁTKM mutató szükségességével – logikusan merül fel az, hogy ha szükséges és jó az összevont, kamatrés típusú mutató, akkor ne álljunk meg itt, hanem ne adjunk to-vább ezen a nyomon s úgy változtassuk meg a szabályokat, hogy az ÁTKM ne csak mutató legyen, hanem ténylegesen az a költség, amivel az egyes ügyfeleknek számolniuk kell. Ez másképp azt jelenti, hogy a pénzügyi szolgáltatók csak egyetlen elven, a befizetett (halmozott) ügyfélpénzek nagyságában számoljanak fel egyetlen költséget. Magyarán egyetlen, kamatrés típusú költség legyen (ami esetleg bizonyos paraméterek szerint változhat, de előre ismert módon).

Egy ilyen nyilvánvalóan segíti az ügyfél átlátását, de a következők vethetők fel ellene:

1. a felmerülő költségek nem feltétlenül függenek a befizetett ügyfélpénzek nagyságától. Például egy kis befizetést majdnem ugyanannyi költség adminisztrálni, mint egy nagyot, tehát a befizetések arányában felszámított költség egyfajta redisztribúciót jelent a „nagy” és „kis” ügyfelek között. Igaz ezt a problémát kezelni lehet azzal, hogy a költségként felszámolt kamatrés mértéke függ a befizetés nagyságától.
2. teljesen más kamatrés lehet szükséges a rövid távú és a hosszú távú megtakarítási termékek esetében, tehát a szükséges kamatrés erősen függ (főleg a megtakarítási

termékek esetében) a tervezett tartamtól. Természetesen – az előző problémához hasonló módon – itt is elképzelhető a kamatrések tartam szerinti differenciálása.

13. Kérdés: Mit gondol, segítené az ügyfelek áttekintését, ha nem csak a költségek összeszámításának a módját, hanem magukat a lehetséges költségeket is standardizálná a szabályozás? Miért?

A KÖZVETETT KÖLTSÉGEK FIGYELEMBE VÉTELÉNEK LEHETŐSÉGEI

További problémaként merül fel, hogy az ÁTKM számítása során az ügyfelek számára bizonyos költségek rejtettek. Ha ezeket nem veszik figyelembe, akkor az ilyen termékeket nyújtó szolgáltató formálisan kedvezőbb ÁTKM-el jelentkezhet, mint egy másik, aki esetleg összességében kisebb költséggel nyújtja a szolgáltatást. Egy ilyen helyzet kialakulása egyrészt az ÁTKM működési anomáliája lenne, másrészt arra ösztönözné a szolgáltatókat, hogy minél jobban rejtsek el a költségeiket. Az elrejtés módja, ha nem alaptermékeket, vagy ilyenekből álló csomagokat árusítanak, hanem már a csomagok is csomagolt termékeket tartalmaznak, amelyek költségeit (az árult termékek szempontjából „közvetett” költségeket) már nem veszik figyelembe.

Az ÁTKM megvalósítása során a közvetett költségekről abban az esetben beszélhetünk, ha a mögöttes termék, amelybe az adott portfólió (befektetési alap, pénztári portfólió, unit linked) befektet, szintén kollektív befektetési forma. A mögöttes termékbe történő befektetés kapcsán meg kell különböztetni a termék megszerzésének a költségeit (ki és/vagy szállási díjak, jutalékok) és a mögöttes termék „folyamatos díjterhelését”. Fontos, hogy az ÁTKM mutató az összes, a közvetett és közvetlen költségeket is tartalmazza.

Egy lehetséges megoldás erre, hogy fogyasztóvédelmi szabályként kimondjuk, hogy Magyarországon csak olyan befektetési/megtakarítási termékeket lehet forgalmazni, amelyek esetében az összes (tehát a be-ágyazott) költségeket is be lehet mutatni („átlátható termékek”). Ezzel a szabállyal a szolgáltatók maguk törekednének a portfóliójuk tisztítására (pl. nem európai, így az európai szabályozásnak nem alávetett portfólióelemek kizárása). Szintén elkerülhető lenne ezzel két probléma:

1. ha a figyelembe veendő szinteket szabályoznánk, akkor ezzel ösztönöznénk a szolgáltatókat, hogy tegyék többszintessé a termékeket, s így rejtsek el a költségeket
2. ha csak a magyar szolgáltatókat szabályoznánk, akkor részben versenyhátrányba szorítanánk őket a határon átnyúlóakkal szemben, részben viszont ösztönöznénk őket, hogy tegyék át a székhelyüket határainkon túlra.

14. Kérdés: Egyetért-e azzal, hogy fogyasztóvédelmi szabályként mondjuk ki, hogy Magyarországon csak átlátható befektetési/megtakarítási termékeket lehet értékesíteni? Tud-e javasolni a közvetett költségek figyelembe vételének problémájára másfajta megoldást?

AZ ÖNSZABÁLYOZÁS ÉS A SZABÁLYOZÁS EGYENSÚLYA

Az ÁTKM megvalósítása során érdemes lenne megtartani mindazokat a pozitív megoldásokat, amelyeket a biztosítási szakma kidolgozott a TKM bevezetésével. A legfontosabbak:

- a szektor öntevékenysége, aminek keretében a TKM mutatót saját maguk „tartják karban” tesznek javaslatot annak módosítására, finomítására, az új megoldások integrációjára,
- a mutatókat az érintettek saját költségükre rendszeresen auditálják független auditorral
- a (saját) mutatókat mindenki közzéteszi honlapján, s közli az ügyfelekkel ügyféltájékoztató nyomtatványaikon.

Ugyanakkor úgy tűnik, hogy a mutató kiterjesztéséhez szükség lehet a törvényi kötelezésre, ami szükségszerűen korlátozza valamelyest a fenti öntevékenységet. Szükség van ezen kívül egy szektorok közötti koordinátorra is (hiszen az ÁTKM szektorközi mutató lenne), mert máshogyan merül fel a probléma egy szektoron belül, ahol van érdekvédelmi szerv, mint természetes koordinátor, s szektorok között, ahol ilyen nincs. Természetesnek tűnik ezért, hogy ez a koordinátor egy állami szerv legyen.

Mindezek miatt az ÁTKM bevezetése és folyamatos működtetése során érdemes lenne egy jó egyensúlyt megtalálni az önszabályozás és a kötelezés között. Kérdés, hogy ez hol húzódik, s mi a konkrét munkamegosztás a „piac” és a „felügyelő/szabályozó” között?

15. Kérdés: Mit javasol, mi legyen a konkrét munkamegosztás a piaci szereplők, szövetségek és a felügyelő/szabályozó között?

* * * * *

Ezúton is köszönjük, hogy a kérdések megválaszolásával, a szakmai észrevételeinek eljuttatásával, közreadásával hozzájárul egy általánosan elfogadható költségmutató kialakításához.

2011. november 8.

[Nyilvános konzultáció a megtakarítási és befektetési termékekre vonatkozó általános költségmutatóról](#)

Az ESMA, az EBA és az EIOPA kinevezte a Közös Fellebbezési Tanács (Joint Board of Appeal) tagjait.

A három Európai Felügyeleti Hatóság (ESA) mindegyike kinevezte delegált tagjait, és azok helyetteseit az általuk létrehozott Közös Fellebbezési Tanácsba. Az ESA Közös Fellebbezési Tanácsa független a felügyeleti szervek igazgatási és szabályozó rendszerétől, a hatóságok által hozott döntéseket érintő fellebbezéseket fogja elbírálni. A Tanács által hozott döntések ellen az Európai Unió Bíróságánál lehet fellebbezni.

A tisztségekre 2011 januárjában pályázatot írtak ki, majd áprilisban az Európai Bizottság elfogadta a Fellebbezési Tanács megbízására pályázók szűkített listáját. Erre a listára alapozva 2011 júniusában az ESA Egyesített Bizottsága jóváhagyta a Közös Fellebbezési Tanács tagjaira vonatkozó kinevezési listát (lásd az alábbiakban). Az ESA igazgatótanácsai a saját felügyelőtanácsaikkal történő egyeztetéseket követően hozták meg saját döntéseiket. Az ESMA által választott két helyettes jelölt megváltozott személyes körülményei miatt nem fogadta el kinevezését. E miatt a már meglévő szűkített jelöltlistáról fog az ESMA rövidesen új jelöltet állítani.

A Közös Fellebbezési Tanácsnak hat tagja és hat helyettese van, megbízatásuk 5 évre szól, mely időtartam egyszer meghosszabbítható. A Tanács kinevezett tagjai a banki, biztosítási, nyugdíjpiaci, értékpapír-piaci, illetve más pénzügyi területek elismert szakértői.

EIOPA Noel Guibert (tag, Franciaország), nyugalmazott, korábban az Autorité de Contrôle des Assurances et des Mutuelles nemzetközi igazgatója volt.

Anna Konstantinou (helyettes, Görögország), a Motor Insurers' Bureau of Greece jogtanácsosa és ügyvezető igazgatója

Beata Maria Mrozowska (tag, Lengyelország), jogtanácsos, Hogan Lovells

Bob Wessels (helyettes, Hollandia), a nemzetközi csődjog professzora, Leiden University

ESMA Arthur Docters van Leeuwen (tag, Hollandia), a tanácsadó testület elnöke, Independent Risk Solutions; korábban elnöke az Európai Értékpapír Szabályozók Bizottságának és a Pénzügyi Piacokat Felügyelő holland hatóságnak

Juan Fernandez-Armesto (tag, Spanyolország), választott bíró, korábban elnöke a spanyol Értékpapír és Tőzsdei Felügyeletnek

EBA William Blair (tag, Egyesült Királyság), a Legfelsőbb Bíróság tagja, Queen's Bench Division

Giuseppe Godano (helyettes, Olaszország), nyugalmazott, korábban a nemzetközi-, és az EU jog egyetemi tanára a római és cassinoi egyetemeken

Mérő Katalin (tag, Magyarország), Egyetemi docens, Pénzügyi és Számviteli osztály, Nemzetközi Üzleti Főiskola (IBS), Budapest

Pat McArdle (helyettes, Írország), az ír pénzügyminisztérium független felügyelő-testületének tanácsadója

KÖVETKEZŐ LÉPÉSEK

A Fellebbezési Tanács tagjai megválasztják maguk közül az elnököt, aki felelős lesz a testület összehívásáért. A Tanács kialakítja és adaptálja saját eljárási rendjét és szabályait, valamint informálja a feleket a fellebbezések benyújtásának lehetőségeiről és módjáról.

2011. november 3.

Az Európai Bankhatóság ismertette a bankszektor iránti bizalom helyreállítását célzó európai uniós intézkedéseket

Az Európai Bankhatóság (EBA) támogatja azt az európai uniós (EU) megegyezést, amely a bankszektor iránti bizalom helyreállítását célzó intézkedésekről szól. Ezek az intézkedések részét képezik az EU-n belüli, a jelenlegi helyzettel kapcsolatos általánosabb intézkedéscsomagnak, melynek célja a piacon belüli stabilitás és bizalom helyreállítása. Bevezetésük feltétele, hogy a csomagot képező egyéb intézkedéseket teljes mértékben tisztázzák és jóváhagyják.

Az EBA hozzájárulása elsősorban az intézkedéscsomag azon részére összpontosít, amely az EU-s bankszektor tőke-, és hitelszükségleteivel kapcsolatos, és védelmet nyújt a jelenlegi szuverén kockázatokra vonatkozó súlyos aggodalmakkal szemben.

HITELGARANCIA-PROGRAM

Mindamell, hogy az Európai Központi Bank (EKB) támogatja a bankok rövid távú finanszírozási igényeit, további lépések megtétele szükséges a biztosítékkal nem fedezett hitelpiac újraindítása érdekében. Ez hozzásegíti a bankokat 2012-ben a

hitelezési tevékenységük folytatásához, és lehetővé teszi a kockázatvállalásaik visszafogásának, valamint az ezt követő hitelvétség kialakulásának az elkerülését, amely jelentős hatással lenne a realgazdaságra.

Ebből a célból állami garanciavállalási programokat kellene bevezetni ott, ahol erre szükség van, hogy támogassuk a bankok elfogadható feltételek melletti finanszírozáshoz jutását. Európai szintű, összehangolt megközelítés szükséges, különösen a belépési kritériumok, az árazás és a feltételek meghatározásának kérdésében. Az EBA-t kérték fel, hogy az Európai Bizottsággal, az EKB-val, valamint az Európai Beruházási Bankkal (EIB) együttműködve sürgősen vizsgálja meg a lehetőségeket, amelyekkel ez a cél elérhető.

A BANKOK TŐKEHELYZETÉNEK MEGERŐSÍTÉSÉVEL KAPCSOLATOS INTÉZKEDÉSEK

Figyelembe véve az euróövezetben kialakult, az államadósság krízis által keltett folyamatosan növekvő rendszer szintű kockázatokat, az EBA egy olyan feltőkésítési csomagot tervezett, amely – elismerve a tőkepozíciók megerősítésével kapcsolatosan eddig az EU-ban már megtett jelentős lépéseket – további tőketartalék-rendszer kiépítését célozza az EU bankrendszeren belül.

A bankokat felkérjük, hogy erősítsék meg tőkepozícióikat egy, a szuverén kockázati kitettség elleni ideiglenes tőkepuffer képze-sével, amely figyelembe veszi a jelenlegi piaci árfolyamokat. Továbbá, a bankoknak a tőketartalékot úgy kell kialakítani, hogy az elsődleges alapvető tőkemutató (Core Tier 1 capital ratio) elérje a 9%-ot. A bankoktól elvárják, hogy ezeket a tartalékokat 2012. június végéig képezzék meg.

Ezeknek a puffereknek a kiépítése képessé teszi a bankokat arra, hogy a különböző sokkhatásoknak ellenálljanak, és közben megfelelő nagyságú tőkeszintet legyenek képesek fenntartani.

Egy előzetes és tájékoztató jellegű, uniós szinten megcélzott összesített tőkeszint összege – amelyet a 2011. júniusi számadatok és a szeptember végi államkötvényhozamok alapján számítottak ki – 106 milliárd eurót tesz ki (alábbiakban lásd az országokénti megoszlást). Az EBA a végleges, az elvárt tőkeszint eléréséhez szükséges összeg mértékét 2011 novemberében tervezi közzétenni. Ezt az EBA a 2011. szeptember 30.-i banki adatok alapján fogja kiszámolni, s az adatszolgáltatás során a bankoknak nyilatkozniuk kell a tőke-, és a szuverén kockázatoknak való kitettséget megmutató számaikról.

A bankokat felkérjük, hogy 2011 végéig nyújtsák be a nemzeti felügyeleti hatóságaihoz azokat a terveket, amelyek a kitűzött cél elérését célzó intézkedéscsomagokat tartalmazzák. A terveket a nemzeti felügyeleti hatóságoknak kell jóváhagyniuk és az EBA-val egyeztetniük. A célt oly módon kell elérni, hogy elkerüljék a tőkeáttétel jelentős csökkentését, amely potenciális hatással lehet a realgazdaságra. A cél elérése érdekében a bankoktól elvárják az osztalékok és bonuszok kifizetésének visszatartását.

A tőkepuffer feltöltése csak a legmagasabb minőségű tőkével történhet. A piaci szereplők által lejegyzett, részvényre átváltoztatható eszközök közül csak azon eszközök fogadhatók el, amelyek megfelelnek az EBA által kiadott szigorú és egységes feltételrendszernek.

A BECSÜLT TŐKETARTALÉK NAGYSÁGOK ORSZÁGONKÉNTI MEGOSZLÁSA

Country	Estimated target capital buffer	Sovereign capital buffer*
AT (1)	2,938	224
BE (2)	4,143	5,634
CY	3,587	3,085
DE	5,184	7,687
DK	47	35
ES	26,161	6,290
FI	0	3
FR	8,844	3,550
GB	0	0
GR (3)	30,000	/
HU	0	43
IE	0	25
IT	14,771	9,491
LU	0	0
MT	0	0
NL	0	99
NO (4)	1,312	0
PT	7,804	4,432
SE	1,359	4
SI	297	20
Total	106,447	
amounts are in million Euros		

* A szuverén kockázatoknak való kitettség elleni tartalék indikatív, és lehet, hogy már fedezve van a meglévő CT1-es tőkével, ha a CT1 mutató magasabb, mint 9%.

MEGJEGYZÉS

(1) Az összeg jelentős része a Volksbank Csoportnak tulajdonítható és nem irányadó. A csoport jelenleg jelentős átstrukturáláson, és az üzleti modell felülvizsgálatán megy át, amely után egy regionálisan aktív bank jön létre.

(2) Ez az összeg a Dexia Csoportnak tulajdonítható, és nem irányadó. A szeptember 30.-i határidő után a Dexia csoport alapvető újrászervezésen esett keresztül, a Dexia Bank Belgium-ot eladták a belga államnak 4 milliárd euróért, valamint a Dexia SA, és leányvállalata, a Dexia Credit Local által kiadott finanszírozáshoz állami garanciát kaptak. Továbbá más operatív egységeket érintő intézkedésre is sor kerül az elkövetkező hónapokban.

(3) A Görögország számára meghatározott tőkecsomag oly módon lett meghatározva, hogy ne kerüljön konfliktusba az EU/IMF-el történt előzetes megegyezésekkel. Ez a segítségnyújtó program a szóban forgó bankok számára már meghatározott/elérendő célokat, amely többek között meghatározza az elsődleges alapvető tőkemutatót (Core Tier 1 ratio), és amelyet rendszeresen ellenőriznek. A veszteségek fedezésére rendelkezésre álló eszközök összege (30 milliárd euró) magasabb, mint az EBA által a görög bankokra meghatározott tőkepuffer összeg.

(4) Mint az EEA-n belüli EFTA tagállam esetében a norvég bankok tőkekövetelményével, vagy felügyeleti kérdéseivel kapcsolatban kizárólag a norvég hatóságok kompetensek.

[Az EBA 2011. október 26-i sajtóközleménye.](#)

Martin Wheatley-t az ESMA Igazgatótanácsának tagjává választották

AZ ESMA felügyelő-bizottsága Martin Wheatley-t az ESMA igazgatótanácsának tagjává választotta. A felügyelő-bizottság az ESMA legfőbb döntéshozó szerve, tagjai a 27 nemzeti felügyeleti hatóság vezetői, a testület vezetője a hatóság elnöke.

Az igazgatótanács hat tagból áll és az ESMA szervezeti ügyeivel foglalkozik. Martin az Egyesült Királyság Pénzügyi Szolgáltatások Felügyeletének (FSA) üzletviteli területéért felelős ügyvezető igazgatója, és kinevezése előtt áll (CEO) a pénzügyi tevékenységeket felügyelő terület élére. Alexander Justham helyét foglalja el, akit 2011. januárjában választottak az ESMA igazgatótanácsába, de a közelmúltban távozott az FSA-tól. Martin megbízatása 2013. júliusáig tart.

Martin Wheatley, az Egyesült Királyság Pénzügyi Szolgáltatások Felügyeletének (FSA) üzletviteli területéért felelős ügyvezető igazgatója megválasztása után elmondta:

„Az ESMA-nak nagyon fontos szerepe van az EU pénzügyi piacainak szabályozásában. A magam részéről rendkívül örülök, hogy

része lehetek az ESMA előttünk álló fejlődésének, és köszönöm az ESMA felügyelő-bizottsága tagjainak, hogy az igazgatótanács tagjává választottak.”

A választást követően az ESMA igazgatótanácsát a következő hat tagból alkotja: Karl-Burkhard Caspari, Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (BaFin), Németország; Jean Guill, Commission de Surveillance du Secteur Financier (CSSF), Luxemburg; Raul Malmstein, Finantsinspektionen, Észtország; Kurt Pribil, Finanzmarktaufsicht (FMA), Ausztria; Fernando Restoy, Comisión Nacional del Mercado de Valores (CNMV), Spanyolország; and Martin Wheatley, Financial Services Authority (FSA), Egyesült Királyság.

[Az ESMA 2011. november 8-i sajtóközleménye](#)

Az ESMA ismertette az alternatív befektetési alapok kezelőire vonatkozó jövőbeli szabályokat

Az ESMA közzétette legutóbbi javaslatát (ESMA/2011/379), amely az Alternatív Befektetési Alapkezelőkre Vonatkozó Irányelvek (ABAVI) szabályaira vonatkozik.

Az ESMA által javasolt szabályok egy mindenre kiterjedő keretrendszer teremtene az alternatív befektetési alapoknak, az alapkezelőknek és a letétkezelőknek. Kialakításuk alapján elősegítik az ABAVI kitűzött céljainak elérését, amelyek magukban foglalják a fokozott átláthatóságot, a megfelelő rendszerkockázat-kezelés elérését, és legfőképpen hozzájárulnak a befektetők fokozott védelméhez. Az ESMA által elkészített javaslatok egy, a Bizottság által 2010.-ben eredetileg az ESMA elődjeként működő CESR-nek adott megbízás alapján születtek meg, a végső javaslat elkészítésének határideje 2011. November 16.

Steven Maijoor, az ESMA elnöke elmondta:

“Az ABAVI egyik fő alkotórészét képezi annak a szabályozórendszernek, amelyet a pénzügyi válság hatásából levonható tanulságok alapján tervezünk bevezetni. Megnövelve mind a befektetők, mind a felügyelők számára való átláthatóságot, valamint segítséget nyújtva az estelegesen felhalmozódó rendszerkockázatok kezeléséhez - a bevezetésre kerülő új szabályok mindenre kiterjedő és kiegyensúlyozott rendszert fognak képezni az alternatív befektetési szektor számára. Az ESMA által elkészített javaslatok kritikus elemét képezik az új keretrendszer intézményének, és ez volt 2011.-ben az egyik legfontosabb célkitűzésünk.”

A kiadott szabályok értelmezhetőbbé teszik azon határértékek alkalmazását, amelyek az ABAVI hatáskörét meghatározzák. A működési feltételekkel kapcsolatosan bevezetendő intézkedések ugyanakkor erősebb szervezeti feltételeket és működési szabályokat biztosítanak az alternatív befektetési alapkezelők (ABA-k) számára. Ezek kiegészülnek a befektetőknek és a szabályozóknak nyújtandó jelentési kötelezettségek javaslataival, valamint a

tőkeáttételre vonatkozó szabályokkal. Az alternatív befektetési alapok (ABA-k) letétkezelőinek a tanács egyértelmű feladatokat ír elő olyan kérdésekkel kapcsolatban, mint az ABA-k cash-flow-jának figyelemmel kísérése, és a letétben tartott eszközök elvesztésének a következményei. Továbbá a javaslat megteremtí azon a kereteket, amelynek alapján harmadik országban működő cégek és alapkezelők működhetnek.

Az ESMA javaslata négy fő területet érint:

1. ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK AZ ALAPKEZELŐK SZÁMÁRA, FELHATALMAZÁSI ÉS MŰKÖDÉSI FELTÉTELEK

A javaslat első része (16.-135. old.) tisztázza a küszöbértékek működését, amelyek alapján meghatározható, hogy az adott alapkezelőre vonatkozik-e az irányelv. Az ESMA javasolja, hogy az ABA-któl várják el további saját fedezetek meglétét, és/vagy szakmai felelősségbiztosítások meglétét, amelyek fedezetet nyújtanak a szakmai gondatlanságból eredő károk esetére. Sok, az ebben a részben található szabály, mint az összeférhetetlenségre, a nyilvántartásra, és a szervezeti követelményekre vonatkozóak a MiFID, és az UCITS hasonló előírásokat tartalmazó keretszabályaira alapulnak.

2. AZ ABA-K LETÉTKÉZELŐIRE VONATKOZÓ SZABÁLYOZÁS

A javaslat ezen része (136.-187. oldal) az ABA-k letétkezelőire vonatkozó keretszabályokat állítja fel. A főbb tartalmi elemek azokat a kritériumokat tartalmazzák, amelyek alapján megállapítható, hogy egy harmadik országban alapított letétkezelő ugyanolyan hatású prudenciális előírásoknak és szabályozásnak van-e

alávetve, mint amilyen az ABAVI szabályozása. Az ESMA ebből a célból számos kritériumot azonosított, mint például a vonatkozó felügyelet függetlensége, a letétkezelőként működni kívánó intézmények szabad kiválasztásának lehetősége, és a megfelelő szankciók megléte a szabályok megsértése esetén.

Egy másik kritikus pont a letétkezelők felelőssége, amelynek az első eleme azokra a körülményekre utal, amelyek között egy letétben tartott pénzügyi eszköz 'elvesztettnek' tekinthető. Ez az értékelés rendkívül fontos annak meghatározásában, hogy a letétkezelőnek a későbbiekben vissza kell-e szolgáltatnia egy eszközt. Az ESMA javaslata három feltételt nevesít, amelyek közül legkevesebb egynek teljesülnie kell ahhoz, hogy egy eszközt elvesztettnek tekintsenek. Ezek a következők: az ABA tulajdonjoga megalapozatlannak találtatik, mert az vagy megszűnt, vagy soha nem is létezett; az ABA-t véglegesen megfosztották a pénzügyi eszköz feletti tulajdonjától, vagy az ABA véglegesen képtelenné válik direkt-, vagy indirekt módon rendelkezni a pénzügyi eszközök felett. Egy másik fontos fogalom, amelyet az ESMA javaslata tisztázni kíván arra vonatkozóan, hogy melyek azok a külső események, amelyek a letétkezelő érdemi befolyásán kívül állónak tekintendők. Végezetül a javaslat tisztázza azokat az objektív okokat, amelyek lehetővé teszik a letétkezelő számára, hogy szerződéses módon mentesüljön a kötelezettségei alól.

3. ÁTLÁTHATÓSÁGI KÖVETELMÉNYEK ÉS TŐKEÁTTÉTEL

Az ABAVI egyik fő célkitűzése, hogy segítsen megelőzni a rendszerkockázatok kiépülését. Ennek a célnak az elérését segítő az ESMA javaslata (188.-239. oldal) tisztázza a tőkeáttétel fogalmát, milyen módon kell azt kiszámítani, és milyen körülmények

esetén kell az illetékes hatóságnak limitálnia egy adott ABA által alkalmazott tőkeáttételét. Az ESMA két különböző számítási módszert lát helyesnek előírni a tőkeáttétel kiszámítására (elkötelezettség és bruttó módszer), valamint egy további lehetőséget (haladó módszer), amelyet az alapkezelők kérésre, és adott körülmények megléte esetén használhatnak. Az ABAVI szintén megcélozza az átláthatóság növelését az ABA-k és az alapkezelők esetében is. Ebben az értelemben az ESMA javaslata meghatározza azt a formát és információs tartalmat, amelyek alapján az illetékes hatóságoknak, illetve a befektetőknek szóló jelentéseket el kell készíteni, valamint az éves jelentésekben megjelenítendő információkat is előírja.

4. HARMADIK ORSZÁGOK

Annak érdekében, hogy biztosítsák az új előírások zökkenőmentes működését harmadik országok esetében is, az ABAVI egy átfogó keretet hozott létre a felügyelet együttműködését és az információcserét illetően. Az ESMA javaslata (240.-246. oldal) alapján az EU-s és EU-n kívüli hatóságoknak megegyezéseiket írásbeli formában kell megkötni, így megkönnyítve az információk cseréjét mind felügyeleti, mind jogérvényesítési célból.

KÖVETKEZŐ LÉPÉSEK

Az ESMA-t felkérték, hogy a javaslatát November 16.-ig nyújtsa be a Tanácsnak. Most már a Tanács feladata, hogy a javaslat alapján a végrehajtási intézkedéseket elkészítse.

[Az ESMA 2011. november 16-i sajtóközleménye](#)

350 résztvevő az EIOPA első konferenciáján

Az Európai Biztosítási- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság a Frankfurtban megrendezett EURO FINANCE WEEK keretében rendezte meg első éves konferenciáját.

Körülbelül 350 résztvevő követte a biztosítással, a foglalkoztatói nyugdíj területét érintő felügyelettel és szabályozással kapcsolatos szakértői vitákat. A konferencián érintett főbb témák a Szolvencia II-vel, a foglalkoztatói nyugdíj jövőjével, az EU biztosítási szabályozás kihívásaival és lehetőségeivel, valamint a fogyasztóvédelemmel foglalkoztak.

Továbbá az EIOPA friss információkat tett közzé a Szolvencia II irányelv jövőbeli bevezetését előkészítő jelenlegi munkájáról, amely elsősorban azt célozza, hogy a nemzeti felügyeleti hatóságok és a biztosítási ipar igényeinek megfelelően a Szolvencia II szabványai és irányvonalai tiszták legyenek, valamint tartalmazza a Szolvencia II-re történő felkészülés során szükséges tennivalók időzítését.

Az EIOPA munkatervében a következő lépés egy nyilvános konzultáció indítása a Szolvencia II tervezett szabványai és irányelvei tárgyában. A konzultáció tervezett kezdési időpontja 2012. májusa. A konzultáció után az EIOPA 2012. szeptemberében tervezi véglegesíteni javaslatát.

A fenti időzítés a politikai folyamatok becsült előrehaladásán alapul: mindenek előtt az Omnibus II irányelv Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa által történő elfogadásán, és a Bizottság által a felhatalmazáson alapuló jogi aktus (Delegated Act) javaslatának 2012. első félévében történő közzétételén, másodszorban az új rendszer 2013. során történő bevezetési szakaszán, végül a Szolvencia II 2014. Január 1.-én történő bevezetésén. Az EIOPA hangsúlyozta, hogy a konzultáció tervezett munkarendje módosulhat a fenti feltételek teljesülésének megfelelően.

“Az EIOPA elkötelezett a Szolvencia II project bevezetésével kapcsolatos kihívásokat illetően, hogy megfelelő támogatást nyújthasson a felügyeletnek és a részvényeseknek. Ez minden érintett fél részére meg fogja könnyíteni a munka megtervezését.”, mondotta Gabriel Bernardino, az EIOPA elnöke. “Anélkül, hogy megpróbálnánk előrevetíteni az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsának végső döntését az időzítést és a további szabályozói lépéseket illetően, az EIOPA biztosítani akarja az előrehaladást a Szolvencia II keretrendszerét illetően, amely az EIOPA legfőbb felelőssége.” –tette hozzá.

[Az EIOPA 2011. november 16-i sajtóközleménye](#)



Felügyeleti állásfoglalások

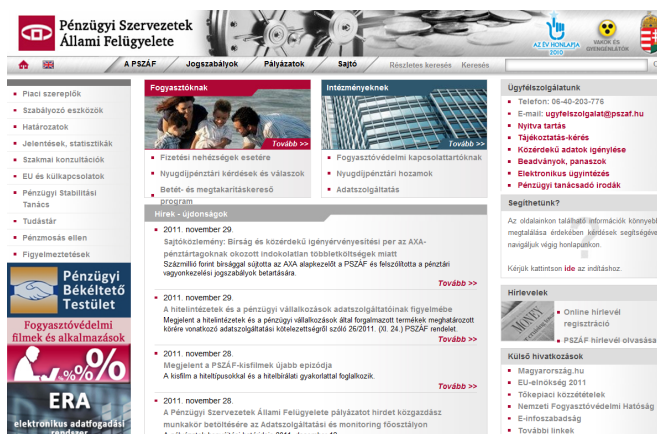
A Felügyelet az Alkotmányból fakadó szabályozói feladatkörére tekintettel felelős szabályozó és jogalkalmazó szervként szükségesnek tartja, hogy a felügyelt intézmények, a pénzügyi szervezetek vagy a pénzügyi szektor valamely ágazatába belépni kívánó személyek részére a vonatkozó jogszabályokkal kapcsolatban orientáló jogértelmezéseket, azaz állásfoglalásokat adjon ki.

Felügyeleti állásfoglalás kiadására jellemzően jogszabályi rendelkezések értelmezése, vagy keretjellegű normatív rendelkezések tartalommal való feltöltése vonatkozásában kerül sor. A Felügyelet célja az állásfoglalások kiadásával az, hogy jogi normák által nem szabályozott kérdésekben, vagy többféleképpen értelmezhető, adott esetben egymásnak ellentmondó jogi szabályozás esetén saját álláspontját ismertesse.

A Felügyelet állásfoglalása nem tekinthető kötelező erejűnek, a benne foglaltaknak más hatóságra, bíróságra nézve nincs kötelező ereje.

A Felügyelethez érkező állásfoglalás iránti kérelmek kezeléséről részletes felvilágosítást a lenti [tájékoztatóban](#) olvashat.

A Felügyelet honlapján található keresőfelületen kezdeményezhető ún. szabad szavas, az állásfoglalások címe és tartalma



szerinti szűrés, valamint szektor/típus szerinti bontásban is listázhatók az eltérő kategóriákban, témakörökben az egyes években kiadott állásfoglalások.

[Felügyeleti állásfoglalások](#)

A PSZÁF Hírlevéllel, a benne szereplő információkkal kapcsolatos kérdésével, észrevételével keresse Binder István sajtószóvivőt a 489-9235-os telefonszámon vagy a binder.istvan@pszaf.hu elektronikus postacímen. Amennyiben szeretné, hogy hírlevelünk minden hónapban automatikusan megérkezzen az Ön e-mail címére, regisztráljon a Felügyelet honlapján (www.pszaf.hu). Szerkeszti a Szerkesztőbizottság
© Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete